

அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை

அருட்பெருஞ்ஜோதி
அருட்பெருஞ்ஜோதி

எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ்க

சன்மார்க்க விவேக விருத்தி

சமுதாய மின்னிதழ்

நின் கருணை நிதி வேண்டும்

கௌரவ ஆசிரியர்
திருவருட்பிரகாச வள்ளலார்
திருமருதார்

ஆசிரியர்
தி.ம.இராமலிங்கம்
கடலூர்

ஜூலை - 2016
மின்னிதழ் - 12

கொலை புலை தவிர்த்தோர் மட்டுமே உள்ளே புகுதல் வேண்டும்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. கௌரவ ஆசிரியரின் தலையங்கம்	03
2. கொலை என்னும் கொடுந்தொழில்	05
3. வள்ளலாரைப் புரிந்துக்கொள்ளுங்கள்	09
4. சன்மார்க்க குரவர் நால்வர்	13
5. இந்து மதம் எங்கே போகிறது?	16
6. சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகளின் - - சரித்திரக் குறிப்புகள்	20
7. மனுமுறைகண்ட வாசகம் - நற்சிந்தனை	24
8. இராமலிங்க அகவல்	28
9. சிவபெருமானும் வள்ளற்பெருமானும்	31
10. கண்முடி வழக்கம்	35
11. சன்மார்க்க குறுக்கெழுத்துப் போட்டி	38
12. மாதம் ஒரு மகான்	39
13. சத் விசாரம்	43
14. சுத்த சன்மார்க்க நீதி	45
15. ஜூலை மாதத்தில் அன்று	47
16. கிறிஸ்து	48
17. இஸ்லாம்	49
18. புத்தம்	50
19. சமணம்	51
20. கடவுளைத் தேடி	52
21. Topmost Advise	54

மின் நூல் வெளியீடு

காரணப்பட்டு ச.மு.க. அருள் நிலையம்

ஆசிரியர்: தி.ம.இராமலிங்கம்-மேல்அழிஞ்சிப்பட்டு-கடலூர்.

E.Mail: vallalarlive@live.com Web: www.vallalar.blogspot.in

Face book: www.facebook.com/ramalingamweb Mobile:+91 9445545475

விளக்கமும் பொருளும் கௌரவ ஆசிரியர்

கற்பபேத மென்பது கடவுள்
இடபவாகனா ரூபராய் உலகத்தி
லெழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தருளுங்
காலம். இடப மென்பதற்குப் பொருள்
தர்மசுவரூபம். தர்மம் என்பது காருண்யம்,
தயவு, அருள். ஆதலால், அருள் வடிவமான
ஆன்மாலய உலகமான தேகத்தின் அனுபவ
ஞானம் தோன்றுதல்.

சுதர்மம்
கௌரவ ஆசிரியர்

ஆசிரியர்

இடபாந்திக மூர்த்தி

சதுர்யுகங்கள் இரண்டாயிரம் வருடமும்
பிரமனுக்கு ஒரு நாளாகும். அது நூறு கொண்டது
பிரமனுக்கு ஆயுட்காலமாகும். பிரமனின்
ஆயுட்காலமே விஷ்ணுவிற்கு ஒரு நாள் ஆகும். ஆக
விஷ்ணுவிற்கு நூறு வயது கழிந்தால் உலகிலுள்ள
அனைத்து உயிர்களும் அழியும் என்பது கணக்கு.
அழியும் ஊழி காலத்தில் உமையுடன் சேர்ந்து
திருநடனம் புரிவார் சிவபெருமான்.

இக்கணக்கினால் தர்மதேவதை வேதனை
கொண்டது. தானும் அழிய வேண்டிவருமே என்ன
செய்வது? சிவபெருமானிடம் சரணடைவதுத் தவிர
தனக்கு வேறு வழியில்லை என்று சிவனை
சரணடைந்தது. தர்மதேவதை இடபமாக (எருது/
காளை மாடு) மாறி சிவனின் முன்பு நின்றது.
ஐயனே நான் இறவாமலிருக்க வேண்டும்.

எப்பொழுதும் தங்கள் வாகனமாக நானிருக்கவும்
ஆசி கூறுங்கள் என்றது. கேட்ட வரம் கொடுக்கும்
அருட்கடலான சிவபெருமானும் இடபத்தில்
தலை மேல் கை வைத்து தர்மதேவதையே உன்
விருப்பம் நிறைவேற்றப்படும்.

தருமத்தை உலகிற்கு உணர்த்த
கிருதயுகத்தில் நான்கு கால்களுடனும்,
திரேதாயுகத்தில் இரண்டு கால்களுடனும்
கடைசியாக கலியுகத்தில் ஒரு காலுடனும்
தோன்றி தர்மத்தினை நிலைநாட்டுவாய். மேலும்
எப்பொழுதும் என்னை நீ பிரியாமல் இருப்பாய்.
எனது வாகனமாகும் பேற்றையும் நீயேப்
பெறுவாய் என்று திருவாய் எழுந்தருளினார்.
தனது அடியார்களுக்கு காட்சியளிக்கும்
சிவபெருமானின் இடப வாகன தரிசன ரகசியம்
இதுவேயாகும்.

மயிலாடுதுறையருகே உள்ள
திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியுள்ள
மாசிலாமணிஸ்வரர் கோயிலில் நாம் இடபாந்திக
மூர்த்தியை கண்டு வணங்கலாம். நிற்க.

அன்பர்களே! புராணக்கதைகளின்படி
கோயில்கள் ஆங்காங்கு நமது முன்னோர்களால்
எழுப்பப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு எழுப்பப்பட்டுள்ள
கோயில்களுக்கு நாம் சென்றால்,
அப்புராணத்தின் விளக்கங்களை சிலை வடிவில்
அமைத்து அதனையே தெய்வம் என்று
வழிபாட்டில் கொண்டுவந்திருப்பார்கள். நாமும்
அவ்விளக்கங்களே உண்மை என்று நம்பி
அதனை கடவுளாய் எண்ணி வழிபடுவோம்.
புராணக்கதைகளின் விளக்கங்களை அறிந்த நாம்
அதன் பொருளை அறிந்தோமில்லை.

இதோ... நமது வள்ளற்பெருமான் அந்த

இடப வாகன மூர்த்திக்கான பொருளை வழங்கியுள்ளதை படித்து அதனை நமது அனுபவத்தில் கொண்டுவாருங்கள்.

"கற்பபேத மென்பது கடவுள் இடபவாகனா ரூபராய் உலகத்திலெழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தருளுங் காலம்."

'கற்பபேதம்' என்பதின் விளக்கம் உலக அழிவாகும். ஆனால் 'கற்பபேதம்' என்பதன் பொருள் நம்மிடையே உள்ள மல அழிவைக்குறிக்கும்.

'கடவுள்' என்பதின் விளக்கம் சிவபெருமான். ஆனால் 'கடவுள்' என்பதன் பொருள் நம்மிடையே எழுகின்ற அனுபவ ஞானத்தை குறிக்கும்.

'இடப வாகனம்' என்பதின் விளக்கம் தர்மதேவதை. ஆனால் 'இடப வாகனம்' என்பதின் பொருள் தயவு குணத்தைக் குறிக்கும்.

'உலகம்' என்பதின் விளக்கம் புற உலகம். ஆனால் 'உலகம்' என்பதின் பொருள் நமது உடலினைக் குறிக்கும். அருள் வடிவமானதாகவும் நமது ஆன்மா குடி கொண்டிருக்கும் உலகமாகவும் இருப்பது நமது உடல் ஆகும்.

'எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தல்' என்பதின் விளக்கம் கடவுள் புறவுலகில் காட்சி கொடுத்தல் என்பதாகும். ஆனால் 'எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தல்' என்பதின் பொருள் ஞானம் தோன்றுதல் என்பதைக் குறிக்கும்.

இடப வாகனத்தில் கடவுள் காட்சி கொடுப்பது என்பதன் பொருள்: ஆன்மா வசிக்கக்கூடிய தயவே வடிவான நமது உடலில்

அனுபவ ஞானம் தோன்றுதல். அனுபவ ஞானம் என்பது ஆன்ம அறிவினைக்குறிக்கும்.

எனவே நாம் புராணக்கதைகளின் விளக்கமாக அமைந்திருக்கும் புற உலக ஜோடனைகளை முற்றிலும் தவிர்த்து அதன் பொருளை உணர்ந்து நமக்குள்ளே அதன் தத்துவத்தை உணர்வதே சுத்த சன்மார்க்கம் ஆகும்.

ஏற்கனவே இங்கு பழக்கத்தில் இருக்கும் புராண விளக்கத்திற்கு பொருள் சொல்லவே வள்ளற்பெருமான் முயன்றுள்ளார். அனுபவ ஞானம் எழுவதற்கு புராணக்கதைகளோ அதன் விளக்கமாக அமைந்திருக்கும் கோயில்களோ முற்றிலும் தேவையில்லை. நாம் அருள் வடிவமாக மாற தயவு வேண்டும் என்பதை சுத்த சன்மார்க்கிகள் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் கடைபிடிப்பதின் மூலம் வெகு சீக்கிரம் அந்த

ஆன்ம அறிவினை அடைய முடியும். ஆகவே நாம் புராணக்கதைகளையும் அதன் விளக்கமாக அமைந்துள்ள கோயில்களையும் பற்றற விடுவோம். சுத்த சன்மார்க்கிகளாக அருள் உடம்பினை பெறுவோம்.

சந்திரசே கரனிடப வாகனன்

கங்கா தரன்குல பாணியிறைவன்...

f. m. S. S. S.

கொலை என்னும் கொடுந்தொழில்

கொலையும் புலையும் ஒன்றோடு ஒன்று சம்பந்தம் உடையது. புலையர்கள் யாவரும் கொலையர்களே ஆவர். நான் கொலை செய்யவில்லை. யாரோ ஒருவர் கொலை செய்த விலங்கினை அல்லது பறவையினை அல்லது நீந்துவனவற்றைத்தான் நான் உண்டேன் என்று சொல்வது அறியாமை. இவ்வாறு புலைக்காக கொலை செய்யும் பழக்கந்தான் இச்சமுதாயத்தில் மனிதர்களான நம்மை நாமே கொலை செய்யும் துணிச்சலைத் தருகின்றது.

"சீவகாருண்ய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால் துஷ்டப் பிறவிகளே பெருகித் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன. முன் தேகத்தில் சீவகாருண்யம் இல்லாத பாவ சீவர்கள் எல்லாம் அவரவர் பாவச் செய்கைக்குத் தக்கப்படி, சிலர் நரகவாசிகளாகவும், சிலர் சமுத்திரவாசிகளாகவும், சிலர் ஆரண்யவாசிகளாகவும், சிலர் புலி, கரடி, சிங்கம், யானி, யானை, கடா, பன்றி, நாய், பூனை முதலிய துஷ்ட மிருகங்களாகவும் சிலர் காக்கை, கழுகு முதலிய பட்சி சண்டாளங்களாகவும், சிலர் பாம்பு, தேள் முதலிய துர்ச் செந்துக்களாகவும், சிலர் முதலை, சுறா முதலிய கடின செந்துக்களாகவும், சிலர் எட்டி, கள்ளி முதலிய அசுத்த தாவரங்களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆதலால் தீய ஒழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்று அறிய வேண்டும்."

"கொலை என்பது... தேகத்தின் அகத்தும் புறத்து முள்ள கருவி கரணங்களைப் பல்வேறு கருவி கரணப் புடைபெயர்ச்சிகளால் பதைப்புண்டாகக் கலகஞ்செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவி த்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்ப பூத காரியக் கொடுந்தொழில்."

என்று சீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தில் நமது வள்ளற்பெருமான் நம் போன்ற உலகியர்களுக்கு உண்மை உரைத்திருப்பார். பசி நீக்குதலையும், கொலை நீக்குதலையும் சீவகாருண்யத்தின் முக்கியப் பணியாக கூறுவார் வள்ளலார். பசி நீக்குதலை ஒருவரோ பலரோ சேர்ந்து ஒரு சமுதாயத்தில் தொடர்ந்து செய்ய முடியும். ஆனால் கொலை நீக்குதலை ஒருவரோ அல்லது பலரோ சேர்ந்து அனுபவச்செயலாக இச்சமுதாயத்தில் தொடர்ந்து செய்ய முடியாது. உபதேசந்தான் செய்யலாமே தவிர கொலை நடக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று தடுத்துவிட முடியாது. அது சட்டப்படி தவறு என்றாகிறது. உணவிற்காக பிற உயிர்களை கொலை செய்வதை சட்டம் தடுக்கவில்லை.

ஆனால், ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனை கொலை செய்தல் என்பதை சட்டம் தடுக்கிறது. இருந்தும் கொலை நடந்தேறிக்கொண்டேதான் உள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் சீவகாருண்ய ஒழுக்கம் மக்களிடையே இல்லாமைதான். இப்பொழுது தமிழகத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம். இங்குள்ள நகரங்களில் முக்கிய வீதிகளில் எல்லாம் ஆடு, கோழி, மீன் போன்ற விலங்குகளையும், பறவைகளையும், நீந்துவனங்களையும் கொலை செய்து விற்கிறார்கள். வீதிகளில் செல்லும் குழந்தைகள் முதற்கொண்டு பெரியவர்கள் வரையிலும் அந்த ஆட்டினை துடிக்க துடிக்க, அபயக்குரல் ஓசையுடன், இரத்தம் சிந்த சிந்த வெட்டுவதையும் அதன் தோலினை உரிப்பதையும் அதன் புலையை தொங்கவிடுதலையும் காண்கிறார்கள். இப்படி ஒரு உயிர் துடிப்பதையும் அது இரத்தம் சிந்துவதையும் தம் வீதிகளில் அடிக்கடி பார்க்கும் மக்களின் மனத்தில் எப்படி இரக்கம் வெளிப்படும்?

மனிதக் கொலைகள் நடக்கும் போது கூட, மக்களுக்கு தாம் பார்த்து பழகிய அந்த ஆட்டு ஞாபகந்தான் வரும். ஐயோ... நம்மைப் போன்ற ஒரு உயிர் கொலையுறுகிறதே! என்ற துடிப்பு வராது. அதைத்தான் இன்றைய உலக சமூகம் கண்கூடாக கண்டு கொண்டிருக்கின்றது.

உயிர்க்கொலைகள் நடவாமல் இருக்க வள்ளலாரின் சீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை பள்ளி மாணவர்கள் முதல் கொண்டு கல்லூரி மாணவர்கள் வரை மிக விரிவான முறையில் அதனை பாடத்திட்டமாக கொண்டுவரவேண்டும். ஒரு உயிரை கொலைசெய்வது என்பது கொடுமையான தொழில் என்பதை குழந்தைகள் வளரும் பொழுதிலிருந்து வளர்ந்துவிட்ட பருவம் வரை அறிவுறுத்திக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

சட்டத்திற்கு புறம்பாக தமிழகம் முழுதும் தெரு ஓரங்களில் நடத்தப்படும் கொலை செய்யும் கடைகளை உடனே அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அதற்கென அரசு ஒதுக்கிய மறைவான இடங்களில் மட்டுமே அப்படிப்பட்ட கொலை செய்யும் கடைகள் இயங்க வேண்டும். இரத்தம் குடிக்கும் விலங்குகளாக மனிதர்களாகிய நாம் இருக்க வேண்டுமா? என்பதை நமக்கு நாமே விசாரனை செய்ய முன்வரவேண்டும். புலை உண்பதை விடுவோம். கொலை செய்வதை தவிர்ப்போம்.

சென்ற ஜூன் மாதம் மட்டும் நமது தமிழகத்தில் எண்ணற்ற மனித கொலைகள் நடந்தேறி உள்ளதை நினைக்கும் போது, மனிதர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் அதற்காக வெட்கப்பட வேண்டும்.

நகை பறித்த கொள்ளையனை பிடிக்கச்சென்ற தலைமைக் காவலர் ஓசூரில் அதே கொள்ளையனால் கொலை செய்யப்பட்டார். அதே நிகழ்வில் ஒரு கொள்ளையனும் இறந்தான். கொள்ளையர்களிடம் கத்தி போன்ற ஆயுதம் இருக்குமே, நாம் எந்த ஆயுதமும் இன்றி

அவர்களை பிடிக்கச் செல்கிறோமே! என்ற தற்காப்பு எண்ணம் கூட இல்லாமல் காவலர்கள் பணிபுரிவது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று தெரியவில்லை.

காவலர்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்ததில் தவறா? அல்லது பணி செய்வதில் அறியாமையா?

அலட்சியமா? தாமே சென்று ஆபத்தில் சிக்கிக்கொண்ட அந்த தலைமை காவலரின் குடும்பத்திற்கு மக்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து பத்து கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கலாம். ஒரு கோடி என்பது மிகவும் குறைவு.

சென்னை ராயப்பேட்டையை சேர்ந்தவர் சின்னராசு. இவர் தனது மனைவி இறந்துவிடவே இரண்டாவதாக சந்தன வீனா என்பவரை திருமணம் செய்கிறார். சந்தன வீனாவிற்கு மூன்று பெண் பிள்ளைகள் உள்ளன. அதில் மூத்த பெண்ணையும் நானே திருமணம் செய்துகொள்கிறேன் என்று சின்னராசு விருப்பம் தெரிவிக்க, குடும்பத்தில் எழுந்தது சர்ச்சை.

அதற்கு சந்தன வீனா மறுப்பு தெரிவிக்க

தனது மனைவி உட்பட அவர்களது மூன்று பெண் பிள்ளைகளையும் கொலை செய்து அப்பிணங்களை நிர்வாணமாக்கி நான்கு நாட்களாக மோசம் செய்துள்ளான் சின்னராசு. இப்படிப்பட்ட காமக்கொடூரனை நாம் என்ன செய்வது?

சேலம் மாவட்டம் இளம்பிள்ளை பகுதியை சேர்ந்த இருபது வயதான பட்டதாரி பெண் வினுப்ரியா. இவரது படத்தை மார்ஃபிங் செய்து

ஆபாசமாக முகநூலில் பதிவேற்றம் செய்துள்ளான் ஒருவன். இது அவள் குடும்பத்திற்கு தெரியவர, உடனே சேலம் மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளரிடம் புகார் தெரிவித்துள்ளனர் அக்குடும்பத்தார். ஆனால் அந்த எஸ்.பி. அவர்கள் அப்புகாரை ஏற்காமல் அதனை சங்ககிரி டி.எஸ்.பி. யிடம் கொடுக்க சொல்லியிருக்கிறார். அவரிடம் சென்றால், அவர் மகுடஞ்சாவடி ஆய்வாளரிடம் அப்புகாரை கொடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறார். அவரிடம் சென்றால், அவர் சேலம் சைபர் க்ரைமில் கொடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறார். அங்குச் சென்றால், இப்படத்தினை உடனடியாக நீக்கமுடியாது 15 நாள்வரை ஆகும் என்று

பாதிக்கப்பட்ட பெற்றோரிடம் இரண்டாயிரம் லஞ்சமும் ஒரு செல்போனும் வாங்கிக்கொண்டு அனுப்பி

இருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட உன்னதமான சட்ட நடைமுறைகளைக் கண்டு பாதிக்கப்பட்ட வினுப்ரியா தமது வீட்டில் தூக்கிட்டு தற்கொலை செய்துகொண்டார். எஸ்.பி. யிடம் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் புகார் அளித்தால் அதனைப் பெற்று அவரே அல்லவா சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு அப்புகாரை விசாரணைக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். மேல் அதிகாரி சரியில்லை என்று சொன்னால் அவருக்கு கீழ் பணியுரியும் யாவரும் அவ்வாறே தங்களது பொறுப்பினை தட்டி கழிப்பதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாக செயல்பட்டுள்ளனர். பெற்றோர்களும் பொதுமக்களும் கொடுத்த அழுத்தத்தினால் எப்படியோ மூன்றே நாட்களில் அந்த ஆபாச புகைப்படத்தை முகநூலிலிருந்து நீக்கியுள்ளனர். இதனை முன்னரே செய்திருக்க வேண்டியதுதானே! பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பணத்தை இலஞ்சமாக கொடுக்க வேண்டும் அல்லது போராட்டம் நடத்த வேண்டும் அல்லது

பாதிக்கப்பட்டவர் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அதன் பிறகு வேறு வழியில்லாமல் தங்கள் கடமையினை செய்ய முற்படுகிறது அரசு இயந்திரம். என்ன ஒரு மிக மோசமான மக்களாட்சியில் நாம் வாழ்கிறோம் பாருங்கள்! முகநூலில் அப்படத்தை நீக்கவே உயிரை விட்டு நாம் இவ்வளவு போராட்டம் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வழியாக குற்றவாளி சுரேஷ் என்பவனை காவல் துறை கைது செய்து சிறையிலும் அடைத்துவிட்டது இலஞ்சம் வாங்கிய காவலரையும் பணியிடை நீக்கம் செய்துவிட்டனர். சம்பந்தப்பட்ட எஸ்.பி. அவர்களும் அக்குடும்பத்தாரிடம் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டார். இவையெல்லாம் பாராட்டத்தக்கதுதான். ஆனால் இந்த நடைமுறைகள் காவல் துறையில் இயல்பாக நடக்க வேண்டும். அவர்கள் முறையாக பணி செய்ய அரசின் ஊதியம் அல்லாது வேறு ஏதாவது ஒரு உந்துதல் தேவைப்படுவதுதான் வேதனையளிக்கிறது. மேலும் முகநூல் மோகத்தால் பல இளைய தலைமுறையினர் இப்படிப்பட்ட இன்னலுக்கு ஆளாவதால், அந்த முகநூலின் சர்வர் இந்தியாவில் இருந்தும் இயங்கும்படி மத்திய அரசு சட்டம் இயற்றி அதனை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். இச்சட்டத்திற்கு அமெரிக்க முகநூல் மறுத்தால், இந்தியாவில் இந்த முகநூலுக்கு தடை விதிக்கவும் இந்திய அரசு தயங்கக்கூடாது. மக்களின் மானம், உயிரைவிட முகநூல் விளையாட்டு ஒன்றும் பெரிதல்ல.

சென்னை சூளைமேட்டில் வசித்து வரும் சுவாதி என்கிற 24 வயதுடைய பெண். பரனூரில் உள்ள ஒரு நிறுவனத்தில் மென்பொறியாளராக பணி புரிந்து வந்தார். பணிக்கு செல்ல

நுங்கம்பாக்கம் இரயில்வே நிலையத்திற்கு வந்திருந்தபோது அங்கு மர்ம நபர் ஒருவரால் மிகக்கொடூரமாக கத்தியால் வெட்டி கொலை செய்யப்பட்டார். அக்கொலைக்கான காரணம் என்ன? கொலைகாரன் யார்? என்றெல்லாம் இதுவரை எந்தத் தகவலும் அதிகார பூர்வமாக தெரியவில்லை. கொலை நடந்த இடமோ பொதுமக்கள் பலர் கூடுகின்ற இரயில்வே நிலையம். அங்கே பலரது முன்னிலையில் அக்கொடூரன் அக்கொடியச் செயலை செய்துவிட்டு அவ்விடத்திலிருந்து ஓடியிருக்கிறான். ஆனால் அந்தக்கொலையினை பொதுமக்களில் யாரும் தடுக்கவில்லை. அந்த கொலையாளியை யாரும் படம் பிடிக்கக்கூட இல்லை. மேலும் அந்த இரயில்வே நிலையத்தில் கண்காணிப்பு கேமராவும் இல்லை. அதனால் அக்கொலைகாரன் இதுவரை காவல்துறையால் தேடப்பட்டு வருகிறான். இக்கொலைக்காக நீதித்துறை தாமாக முன்வந்து வழக்கு பதிவு செய்து அரசு நிர்வாகத்தை கடிந்துக்கொண்டுள்ளது. நீதித்துறையின் இந்த செயல் நமக்கு சற்று ஆறுதல் அளிக்கிறது. பட்டப்பகலில் பொது இடத்தில் ஒரு இளம் பெண் கொலையுறுகிறாள். அதனைக் கண்டு எனக்கும் அந்தக்கொலைக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்பதுபோல நமது அரசு நடந்துக்கொள்கிறது. முதலமைச்சர் முதற்கொண்டு அத்தனை அமைச்சர்களும் மக்கள் நலனுக்காக இருக்கிறார்கள். காவல்துறை முழுதும் மக்கள் பாதுகாப்பிற்காக செயல்படுகின்றது. ஆனால் நுங்கம்பாக்கம் இரயில்வே நிலையத்தில் இரண்டு மனிதரேமாக கேட்பார் அற்று கொலையுண்ட அந்தப் பெண் சடலமாக கிடந்துள்ளாள். கொலையாளியோ நிதானமாக ஓடியும் நடந்தும் தப்பியுள்ளான். அரசினை நம்பித்தானே பொதுமக்கள் வெளியில் நடமாடுகிறார்கள். வெளியில் செல்லும் பெண்கள் வீடு திரும்புவது நிச்சயமில்லை என்ற போக்கு தொடரும் சூழ்நிலையினை அரசு உண்டாக்கி வைத்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட போக்கினை அரசு

மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். பொதுமக்களுக்கு முக்கியமாக பெண்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பினை அளிக்க வேண்டும். மாநகர மற்றும் நகர வீதிகளில் காவலுக்கு நிற்கும் காவல் துறையினர் அனைவருக்கும் கைத்துப்பாக்கிகளை வழங்க வேண்டும். பெண்களும் தங்களுடன் எப்போதும் மிளகாய் ஸ்பிரேயரை தற்காப்பிற்காக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் என்னவெல்லாம் தற்பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ அதனை பெண்கள் நடைமுறையில் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு நாட்டுப்பற்று என்ற காரணத்திற்காக இந்த ஜூன் மாதம் ஜம்மு-காஷ்மீரில் சில இந்திய வீரர்களும் பாகிஸ்தானிய வீரர்களும் கொலையுண்டனர். உலகளவில் தீவிரவாதத்தாலும் துருக்கி விமான நிலையத்தில் நடைபெற்ற மனித வெடிகுண்டு தாக்குதலிலும் இதே மாதத்தில் கொலையுண்ட ஆத்மாக்கள் எண்ணற்றவை. இப்படிப்பட்ட கொலைகளுக்கு எல்லாம் காரணம் இவ்வுலகில் சீவகாருண்யம் இல்லாமையே. இதனால் தீய ஒழுக்கங்களே மிகுதியாக நடந்தேறுகின்றன. நாம் புலால் உண்பதை நிறுத்தினால்தான் கொலை என்னும் கொடுந்தொழில் இவ்வுலகைவிட்டு நீங்கும். இரக்கத்தோடு வாழ்வோம். பிற உயிர்களிடத்து அன்போடு இருப்போம். நம்முடன் பிறந்து நமது சமுதாயத்தில் வாழ்ந்து நம் கண்ணெதிரே கொலை செய்யப்பட்டு அநீதியாக இறந்த தலைமைக் காவலர் திரு.முனுசாமி, செல்வி.வினுப்ரியா, செல்வி.சுவாதி போன்றோர்களின் ஆன்மாக்கள் அமைதியடைய சன்மார்க்க விவேக விருத்தி எல்லாம் வல்ல அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவனை வேண்டுகிறது.

வள்ளலாரைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

சுத்த சன்மார்க்கர் மு.பாலசுப்பிரமணியன்
ஆழ்வார் திருநகர் - சென்னை-87

— தொடர்ச்சி - 08 —

33. சன்மார்க்கத்தில் திருநீறு அணியலாமா?

இன்றைய தினம் இது ஒரு பெரிய பிரச்சனைக்குரிய வினா! சுத்த சன்மார்க்கிகள் என்போர் திருநீறு அணியக்கூடாது என்று ஆணித்தரமாகக் கூறுவதோடு சமயங் கடந்த சன்மார்க்கத்தில் சமயச் சின்னமாக திருநீறு எப்படிப் பொருந்தும் என்று வினவுகின்றார்கள். சைவ சமயச் சின்னமே திருநீறு ஆகும். ஒரு சமயச் சின்னம் இருக்குமேயானால் மற்ற சமய மதத்தவர் எப்படிச் சன்மார்க்கத்திற்கு வருவர் என்றும், சமய மதங்கடந்த சுத்த சன்மார்க்கத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயச் சின்னம் இருக்குமேயானால், அது எப்படி பொது மார்க்கமாக விளங்க முடியும் என்றும் கேட்கிறார்கள். இவர்கள் கேள்வி முறையானது, நியாயமானது என்பது புரிகிறது. ஆனால் இவர்கள் குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட வள்ளலாரல்லவா மூல புருஷர்! அவரல்லவா சுத்த சன்மார்க்கம் பேசினார்! அவர் என்ன சொன்னார்? என்ன செய்தார் என்று பார்ப்போமா!

பாடற் கினிய வாக்களிக்கும் பாலும் சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற் கினிய அடியவர்தம் கூட்டமளிக்கும் குணமளிக்கும்
ஆடற் கினிய நெஞ்சேநீ அஞ்சேல் என்மேல் ஆணைகண்டாய்
தேடற் கினிய சீர் அளிக்கும் சிவாய நமஎன் றிடுநீறே.

(திருவருட்பா-834)

மலங்கும் மால்உடல் பிணிகளை நீக்க

மருந்து வேண்டினை வாழிஎன் நெஞ்சே
கலங்கு றேல்அருள் திருவெண்ணீ றெனது

கரத்தி ருந்தது கண்டிலை போலும்
விலங்கு றாப்பெரும் காமநோய் தவிர்க்க

விரும்பி ஏங்கினை வெம்புறேல் அழியா
நலங்கொள் செஞ்சடை நாதன்தன் நாமம்
நமச்சி வாயம்காண் நாம்பெறும் துணையே.
(திருவருட்பா-992)

திருநீற்றைப் போற்றிப் பல பாடல்கள்
திருவருட்பாவில் உள்ளன. நோய் தீர்க்கும்
மருந்தாகவும் பெருமானார் அதைப்
பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

உடற்பிணிகளை நீக்க மருந்து
வேண்டினையே கலங்க வேண்டாம். அருள் திரு
வெண்ணீறு என் கைகளில் இருப்பதை
அறியவில்லையா என்று பெருமானார் கூறும்
பாடலைப் பார்க்கும்
போதே நம் நோயெல்லாம்
பறந்து விட்டது போன்று
தோன்றுகிறதே.

மேலும் இதை
ஊர்ஜிதம் செய்வது போல்
கூறுகிறார்

தேவநாதபிள்ளை அவர்கள்
மகன் ஐயாசாமிப்பிள்ளை,
ஒரு காலில் கட்டி வந்து மிகவும் அவதியுற்றபோது
நம் பெருமானார் அவர்கள் தேவநாதபிள்ளைக்குக்
கடிதம் எழுதித் திருநீறு உடன் வைத்து
அனுப்பியிருக்கிறார். அவர் எழுதிய கவிதைக்
கடிதம் இதோ;

'இறையருள் நிரம்ப இருத்தலான் மகிழ்ந்து
பிறையென வளரும் நம் பிள்ளை மணிக்கு

ஊருவிற கட்டி உடனே உடையும்
அது குறித்தைய நீ அஞ்சலை அஞ்சலை
இது குறித்து அருள் நீறு இதற்குள் அடக்கஞ்
செய்து வைத்தனன் அத்திரு நீறெடுத்து
எய்து முப்போதும் இடுகமற்று அதன் மேல்
கொவ்வைச் சாறும் கோள் வெடியுப்பும்
கவ்வக் கலந்து காய்ச்சிப் பூசுக
பூசுக உடைந்த பிற்பூரம் பூசுக
பாசுறு முருங்கைப்பட்டைச் சாற்றினில்"

கட்டி உடைந்து குணப்படுவதற்காகப்
பெருமானார் திருநீறு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.
நோய் தீர்ப்பது ஜீவகாருண்யச் செயல். இதை அந்த
நீறு செய்யும் என்பதால்தானே அதைக்
கையாண்டார்கள் எனவே அவருக்கு
உடன்பாடாகத்தான் தெரிகிறது.

முதல் திருமுறை இரண்டாம் திருமுறைப்
பாடல்களில் மட்டும் திருநீற்றைப் பாடிப் பின்னர்
ஆறாம் திருமுறையில் அதை மறுத்திருந்தாரா
என்றால் ஆறாம் திருமுறையிலும் புகழ்ந்தே
வள்ளலார் பாடுவதைக் காண்கிறோம். அனுபவ
மாலை பத்தாவது பாடலைக் கீழே காணுங்கள்,

கற்பூரம் மணக்கின்ற தென்னுடம்பு முழுதும்
கணவர்திரு மேனியிலே கலந்தமணம் அதுதான்
இற்பூத மணம்போலே மறைவதன்று கண்டாய்
இயற்கைமணம் துரியநிறை இறைவடிவத் துளதே
பொற்பூவும் நறுமணமும் கண்டறியார் உலகர்
புண்ணியனார் திருவடிவில் நண்ணியவா றதுவே
நற்பூதி அணிந்ததிரு வடிவுமுற்றும் தோழி
நான்கண்டேன் நான்புணர்ந்தேன் நான்அது ஆனேனே.
(திருவருட்பா-5723)

எல்லாத் திருமுறைகளிலும் திருநீறு மகிமை
பெற்றே விளங்குகின்றது.

ஒரு பாடலில், பெருமானார் திருநீறு கேட்க,
இறைவன் செஞ்சுடர்ப்பூ அளித்ததாக வருகிறது.
இதனைச் சுட்டிக் காட்டி சிலர் செஞ்சுடர்ப்பூ தானே
இறைவன் அளித்தான், திருநீறு அல்ல. ஆகவே

சன்மார்க்கத்தில் திருநீறு உகந்தது அல்ல என்று
வாதிடுகின்றார்கள். அந்தப் பாடல் இதோ நன்கு
படியுங்கள்,

திருஉருக்கொண் டெழுந்தருளிச் சிறியேன்முன் அடைந்து
திருநீற்றுப் பைஅவிழ்த்துச் செஞ்சுடர்ப்பூ அளிக்கத்
தருவுருக்கொண் டெதிர்வணங்கி வாங்கியநான் மீட்டும்
தயாநிதியே திருநீறும் தருகஎனக் கேட்ப
மருவுருக்கொண் டன்றளித்தாம் திருநீறின் றுனக்கு
மகிழ்ந்தளித்தாய் இவைஎன்று வாய்மலர்ந்து நின்றாய்
குருஉருக்கொண் டம்பலத்தே அருள்நடனம் புரியும்
குருமணியே என்னைமுன்னாட் கொண்டகுணக் குன்றே.
(திருவருட்பா-3160)

ஆண்டவன் திருநீற்றுப் பையவிழ்த்துச்
செஞ்சுடர்ப்பூ அளித்ததாகவும், தான் மீண்டும்
திருநீறு கேட்டதாகவும் வள்ளலார்
அறிவிக்கின்றார். நமக்குத் தேவை ஆண்டவன்
அவருக்கு என்ன கொடுத்தான் என்பதல்ல.
அவருக்குத் திருநீறு உடன்பாடா இல்லையா
என்பதே. அவர் திருநீறு மீண்டும்
கேட்டதிலிருந்து அவருக்கு உடன்பாடே என்று
தான் தெரிகின்றது.

ஒருமுறை சிதம்பரத்தில் கோடகநல்லூர்
சுந்தரசாமிகள் என்பவர் வள்ளலாரைச் சந்தித்து
மூன்று நாட்கள் கலந்துரையாடினார். முடிவில்
பெருமானிடம் திருநீறு கேட்டார். வள்ளலார்
தரவில்லை. சுந்தரசாமிகள் திருநீறைக்
கையிலெடுத்து பெருமானாரின் நெற்றியிலிட்டு
மீதத்தை அவர் தந்ததாகக் கொண்டு தான்
இட்டுக் கொண்டு மற்றவர்க்குக் கொடுத்தார்.
இந்தச் சம்பவத்தையும் சிலர் கூறி வள்ளலார்
திருநீறு தராததால் திருநீறு அவருக்கு
உடன்பாடில்லை என்று கூறுகின்றார்கள்.
இதைச் சற்று சிந்திப்போமாக. மூன்று நாட்களாக
உரையாடிய சுந்தரசுவாமிகள் வள்ளலாரிடம்
திருநீறு ஏன் கேட்டார். மூன்று நாட்களாக
உரையாடியவர் வள்ளலாருக்குத் திருநீறு
உடன்பாடா இல்லையா என்று கூடவா
அறிந்திருக்க மாட்டார். அவர் கேட்டதற்கு என்ன

காரணம்? ஒன்று வள்ளலார் நெற்றியில் திருநீறு இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது அந்த மூன்று நாட்களில் வேறு யாருக்கேனும் வள்ளலார் திருநீறு தந்திருக்க வேண்டும். ஒன்றுமில்லாமல் சுந்தர சாமிகள் திருநீறு கேட்டிருக்க முடியாது. சிதம்பரத்திலிருந்து வள்ளலார் கருங்குழி சென்று பிறகு வடலூரில் தங்கினார். அப்போதுதான் முன்னால் குறிப்பிட்டது போல தேவநாதபிள்ளை மகன் ஐயாசாமிப்பிள்ளைக்குத் திருநீறு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே வள்ளல்பெருமான் அதற்குப் பல ஆண்டுகட்கு முன்னால் சிதம்பரத்தில் திருநீற்றை மறுத்திருக்க முடியாது. அப்படியானால் சுந்தரசாமிகட்கு மட்டும் ஏன் திருநீறு தரவில்லை? எது உண்மையான காரணம்.

பெருமானார் அவர்கள் அடுத்தவர் மனம் நோக நடந்தறியாதவர். அறிவு விளக்கமின்றி முருகர் மீதும், கணபதி மீதும், ரேணுகை மீதும், வீரராகவப் பெருமாள் மீதும், ஸ்ரீராமர் மீதும் மற்றவர்கள் கேட்டவுடனே அவைகள் எல்லாமே தத்துவங்கள் என்று அறிவுரை கூறிவிடாமல் பாடல் செய்து தந்துள்ளார். காலம் வரும்போது அறிவு பிறக்கட்டும் என்று காத்திருந்தார்கள். அதே போல காவி உடை அணிந்தவர்கட்கு வெள்ளை வேட்டிக்காரர் திருநீறு தரக்கூடாது என்பது சம்பிரதாயம். கோடகநல்லூர் சுந்தரசாமிகள் காவியுடை தரித்தவர். நம் பெருமானாரோ வெள்ளாடைத் துறவி. வள்ளலார் பெருமையறிந்த சுந்தரசாமிகள் தன்னைவிட அருள் ஆற்றல் பெற்றவர் என்பதால் பெருமானிடம் திருநீறு அளிக்கும்படி கேட்டார். வெள்ளாடை உடுத்தியிருந்ததால் காவியுடைச் சாமிக்குப் பெருமானார் திருநீறு அளிக்கவில்லை. சுந்தர சாமிகட்கோ பெருமானாரின் அருள்திருமேனிப்பட்ட திருநீறு வேண்டும். தானே எடுத்து அவர் நெற்றியிலிட்டு மீதத்தை அவர் தந்ததாகப் பாவித்துக் கொண்டார், பெருமானாருக்குத் திருநீறு உடன்பாடில்லையெனில் சுந்தர சாமிகள் அவர்

நெற்றியிலிடத் துணிந்திருப்பாரா? எனவே பெருமானாருக்குத் திருநீறு இங்கும் உடன்பாடே என்பது தெளிவாகும்.

ஞான சபையில் பூசை செய்யத் தகுதியுள்ளவர் 12 வயதிற்குட்பட்டோ அல்லது 72 வயதிற்கு மேற்பட்டோ இருக்க வேண்டும் என்பது வள்ளலார் வகுத்த விதி. இதன்படி ஞானசபை வழிபாட்டுக்கு நம் பெருமானார் உத்தரவின்படித் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரும் பிருங்கி மாநகரம் இராமசாமி முதலியாரும் இரத்தினம் என்ற 10 வயதுச் சிறுவனை ஏற்பாடு செய்தனர். இந்த இரத்தினம் என்பவர் வளர்ந்து ஓதுவாரான பின்னர் ஓர் அறிக்கையில் தான் ஞான சபையில் எவ்வாறு வழிபாடு செய்தேன் என்பதை வெளியிட்டுள்ளார். இதிலே திரைகட்கு கற்பூர ஆராத்தி செய்து எல்லோருக்கும் விபூதி கொடுப்பது வழக்கம் என்று அவர் கூறுகிறார். எனவே ஞானசபையில் வழிபாடு நடந்தபோதே திருநீறு தரப்பட்டுள்ளது. இதை வள்ளலார் அறியாமலா இருந்திருப்பார். இரத்தின ஓதுவாரைத் தொடர்ந்து ஐயாவுடனிருந்த சபாபதி குருக்கள் கூட தான் கொடுத்த அறிக்கையில் இரத்தின ஓதுவார் கூறியது போலவே விபூதி அளித்ததாகக் கூறுகின்றார். எனவே திருநீறு வள்ளலாருக்கும் உடன்பாடாகவே இருக்க காண்கிறோம். வள்ளலார் பேசாத சுத்த சன்மார்க்கமா நாம் பேசிவிடப் போகிறோம். அவருக்குத் தெரியாத நியாயங்களா நமக்குத் தெரிந்துவிடப் போகின்றன. எவ்வயிருக்கும் தீங்கு செய்யாத வள்ளலார் ஆற்காடு ஜோடு தரித்தது ஏன் என்று நமக்குப் புரிகிறதா? இங்கே அவருக்கு ஜீவகாருண்யம் இல்லை என்றா பொருள்? அதே போல சமயங் கடந்த ஞானசபை அமைத்த பெருமானார் திருநீறு அளித்ததைத் தடை செய்யவில்லை என்றால் அதற்கு என்ன காரணமோ அவரேயறிவார். நமக்குத்

நமக்குத் தேவையானது வள்ளலாருக்குத் திருநீறு உடன்பாடா இல்லையா என்பது? அவருக்கு உடன்பாடே என்பது தெளிவாகிறது.

34. சன்மார்க்கத்தில் பிரசாதம் வைக்கலாமா?

இதுவும் நன்கு சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றே. இறைவன் நமக்குத் தந்து நாம் உண்ணுகிறோம். அவனுக்கு நாம் தர வேண்டுமா என்று சிலர் கேட்கலாம். நாம் நம் குழந்தைக்குச் சோறு ஊட்டுகிறோம், நாம் கொடுத்துத்தான் அந்தக் குழந்தை உண்ண வேண்டும். அப்படியிருக்க அந்தச் சிறு குழந்தை தன் பிஞ்சுக் கரங்களால் தட்டிலிருந்து துளி சாதம் எடுத்து நமக்கு ஊட்டி விட்டால் குழந்தை கொடுத்து நாம் சாப்பிடுகிறோம் என்பதா பொருள். மாறாக எவ்வளவு ஆசையோடு அதை வாங்கிக் கொள்கிறோம். அதே போலத்தான் பிரசாதமும்.

பிரசாதம் வைப்பதை ஒரு பாடலும் குறிக்கிறது,

பெண்ணாய் ஆணுரு வாய் எனைப் பெற்ற பெருந் தகையே
அண்ணா என் னரசே திரு வம்பலத் தாடுகின் றோய்
எண்ணா நாயடி யேன் களித் திட்டவு ணவையெ லாம்
உண்ணா துண்ட வனே எனக் குண்மை உரைத் தருளே.
(திருவருட்பா-4261)

என்று பாடுகிறார். தான் களித்திட்ட உணவியெலாம் உண்ணாதுண்டவனே என்று பாடுவதால் பிரசாதம் என்பதும் வள்ளலாருக்கு உடன்பாடாகிறது.

மேலும் பெருமானாரின் மாணவர்களின் ஒருவரான கூடலூர் ஸ்ரீ அய்யாசாமிப்பிள்ளை அதாவது கட்டிக்குப் பெருமானாரிடம் திருநீறு பெற்றுக் குணமடைந்தவர். கூடலூர் அப்பாசாமி செட்டியார் அவர்கட்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார்.

அதை இதனடியில் காண்க,

எனதன் பராமெந்தனத் தங்கட்கு வந்தனம்.

சந்நிதானம் நேத்திய தினம் ரூ.7/-
கொடுத்து பஞ்சாமுதம் செய்ய சாமான் வாங்கி
வரச் சந்தைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.
சந்நிதானம் சாலைக்கு எழுந்தருளும் அதி சமீபம்
விரைவில் வந்து சேர வேண்டியது. அண்ணா
அவர்கள் உத்தரவுப்படிக்கு,

திங்கட்கிழமை

கா.அய்யாசாமி

தங்களைக் காலைச் சுற்றிய பாம்பு என்று
சந்நிதானம் கட்டளையிட்டது. இந்த வார்த்தை
உங்களுக்கு விசேஷ நன்மை உண்டு
பண்ணுமென்று தோற்றுகிறது.

கா.அ

பெருமானாரே பிரசாத சாமான் வாங்கி
வரப்பணம் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள்
என்றால் பிரசாதம் வேண்டாம் என்று சொல்ல
நாம் யார்?

மேலும் சித்தி வளாகத் திருமாளிகையில்
பெருமானார் திருக்காப்பிட்டுக் கொண்ட
அறைக்குப் பக்கத்து அறைக்குப் பிரசாத அறை
என்றே பெயர். அங்கே மூன்று பெரிய பானைகள்
இருந்ததாகவும் அதிலே பிரசாதங்களை வைத்து
மேட்டுக்குப்பம் வரும் அனைவர்கட்கும்
வழங்கப்பட்டதாகும் விசாரித்ததில் தெரிய
வருகிறது. தற்போது மேட்டுக்குப்பத்திலிருக்கும்
மணியக்காரர் திரு முத்தையா அவர்கள் கூட
பிரசாத பானைகள் அங்கேயிருந்ததாகவும்
கூறுகிறார். எனவே வள்ளலார் அவர்கள் பிரசாத
பானை வைத்துப் பிரசாதம் வழங்கியுள்ளார்கள்.

-- தொடரும் --

நீ எதை விரும்புகிறாயோ அதை ஒரு கட்டத்தில் வெறுக்கவும், எதை
வெறுக்கிறாயோ அதை ஒரு கட்டத்தில் விரும்பவும் வைப்பதே இறைவனுடைய
லீலை! ஒன்றை விரும்பும் போதே, ஒரு நாள் வெறுக்க வேண்டி இருக்கும் என்று
எண்ணிக் கொண்டு விட்டால், விருப்பு வெறுப்புகள் சமமாகி விடும்.

சன்மார்க்கக் குரவர் நால்வர்

தவத்திரு. சீனிசட்டையப்பர் - வடலூர்

பிறையாறு சிதம்பர சுவாமிகள் - தொடர்-08

சித்த மருத்துவத்தில் தேர்ச்சி:-

திருவருட்பாக்களையும் உரைநடை கருத்துகளையும் நுணுகி ஆராய்ந்தார். பெருமானின் நிலையை உள்ளபடி உணர்ந்து கொண்டார். சித்த மருத்துவ முறைகளிலும் கவனம் செலுத்தினார். முறைப்படி புடம் போட்டு மருந்துகளைத் தயாரித்தார். பொடிகளை வீரியமுள்ளதாக ஆக்கிக் கொண்டார். எளிமையாக நோய்களுக்கு மருந்து கொடுத்து நோய்களை நீக்கினார்.

வள்ளல் பெருமானாரைத் தேடிக்கொண்டு சித்திவளாகம் வருகின்றவர்களுக்கு முறையான வழிபாட்டு முறைகளை சொல்லிக் கொடுத்தார்.

வள்ளல் பற்றிய உண்மை செய்திகளையும் உரைத்தார். வழிபாடும் ஜீவகாருண்யமும் இருவிழிகளாகக் கொள்ளத் தூண்டினார். உண்மைத் தொண்டு செய்தே உண்மைகளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்த்தினார். கூட்டுவழிபாடு செய்வதன் மேன்மைகளை நேரில் நின்று செய்து காட்டினார்.

பூசந்தோறும் குருவாரந்தோறும் நெகிழ்ச்சியோடு கூடிய கூட்டு வழிபாட்டினை வலியுறுத்தினார். ஆன்மநேயம் உயிராகக் கொள்வதில்தான் வள்ளல் பெருமானை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

சன்மார்க்க சங்கத்தினர் அவரை நேரில் கண்டு அளவளாவுவதை விரும்பினர். அருட்பாவில் எல்லா பாக்களையும் மனதில் நிறுத்தி

வைத்திருந்தார். வேண்டும் பொழுது நாக்கு நுனியில் வந்து நின்று மகிழ்வு தருவதாக அவைகள் இருந்தன.

அருட்பாவுக்கு விஞ்சிய விளக்க அருள் நூல் வேறில்லை ஆதலின் அருட்பாவுக்கு விளக்கம் அருட்பாவிலிருந்தேதான் காட்ட வேண்டும் என்றார். அவ்வாறே காட்டினார். இதனையெல்லாம் அறிந்துகொள்ள மெய்யன்பர் திருக்கூட்டம் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது. சாலைப் பணிகளிலும் அக்கூட்டம் முதன்மையானதாக இருந்து பணிபுரிந்தது.

பலரோடும் ஏற்பட்ட தொடர்பு:-

அன்பர்கள் பலரும் அவரைத் தம் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவர் கூறும் கருத்துகளைப் பின்பற்றி நடந்தனர். மருந்து கொடுக்க வேண்டியும் தம் ஊர்களுக்கு வரும்படி வேண்டியும் நின்றனர். மருந்துகள் செய்வதற்காகவும் அன்பர்களை நாடி அவர் செல்வதுண்டு. மருந்து செய்பவர்கள் அவரை நாடி வருவதும் உண்டு. திருவருட்பாவை முறைப்படி பாடமாகச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்டுக்கொள்ளும் ஆர்வத்தில் அழைப்பவர்கள் ஊர்களுக்கும் சென்று தங்கி வந்தார்.

நெய்வேலி, கடலூர், மயிலாடுதுறை, குடந்தை, நடராசபிள்ளைசாவடி முதலிய இடங்களிலிருந்து அன்பர்கள் அவரை அழைத்து மேற்கண்ட செயல்பாடுகளுக்கு ஈடுபடுத்தியும் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர்.

அருட்பா பதிப்பு:-

அருட்பா பதிப்பும் அவர் மேற்பார்வையில் ஒன்று வந்தது. வேப்பேரி அச்சகத்தில் தெம்மூர் பிள்ளை ஏற்பாட்டில் அது பதிக்கப்பெற்று இரண்டு புத்தகங்களாக வெளிவந்தது. அதில் திருவருட்பிரகாசரின் திவ்ய சரித்திரம் என்னும் தலைப்பில் பெருமான் வரலாற்றினை நுணுகி ஆராய்ந்து எழுதி முதல் புத்தகத்தோடு இணைத்து வெளியிட்டார். திருவருட்பா ஆயிரம் என்னும் பாராயணத்திரட்டும் அப்பொழுது வெளியிட்டனர். அது மிகவும் பயனுடையதாக இருந்தது. இவ்வாறு அருட்பா வெளியீட்டுக்கும் அவர் பணி புரிந்திருக்கின்றார்.

பொன் விளைவு செய்தல்:-

பெருமான் காலத்தில் அவர் முன்னிலையில் பொன் செய்யப் பலரும் முயன்று தோற்றுப்போயினர். ஆனால் நமது பிறையாற்றுச் சுவாமிகள் பொன் செய்வதில் வெற்றிபெற்றிருக்கின்றார். சங்கு இலையைப் புடத்தில் பயன்படுத்தி ஐந்து மாற்றுப்பொன் செய்திருக்கின்றார் சிதம்பர சுவாமிகள்.

அப்படியானால் பற்றற்ற தூய உள்ளத்தினராக அவர் இருந்திருக்கிறார். இச்சையற்றவனுக்குத்தானே இரும்பும் பொன்னாகும்! வள்ளலை நம்பி வழிபாடு செய்து அனைத்தையும் துறந்து இருந்ததால்தான் பொன் விளைவிக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு வந்திருந்தது.

புடம்போட்டு பொன்செய்ததோடு அயம், வங்கம், தாமிரபஸ்பம், தங்கபஸ்பம் முதலிய அரிய மருந்துகளைச் செய்வதிலும் சித்திக்கப் பெற்றவராக அவர் விளங்கினார். குடந்தை மருத்துவர் பிச்சைப்பிள்ளை நமது சுவாமிகளிடம் பயின்று மருத்துவ முறைகளில் கைதேர்ந்தவராக விளங்கியிருந்தார்.

வள்ளல் பெருமான் சித்துக்களின் உண்மை விளங்காமல் பலரும் தத்துபித்தென்று

உளறுகின்றனர். வரலாறு எழுதியவர்கள் பலரும் அதை நன்கு விளக்கினாரில்லை. நமது சுவாமிகள் அருமையாக பெருமான் தன் சான்று கொண்டே விளக்கியிருக்கிறார்.

மறைமலையடிகள் வரலாற்றில், அவர் மகன் மேட்டுக்குப்பத்திற்கு சென்று ஆய்வு செய்த பொழுது வள்ளற்பெருமான் கல்லறைதான் இருக்கிறது என்று யாரோ கூறினர் என்று எழுதியிருந்தார். அதுகண்டு நம் சுவாமிகளுக்குக் கடிதம் எழுதி வினவியபொழுது தமிழண்ணா சீனிசட்டையப்பர்க்கு நீண்டதொரு கடிதம் எழுதினார். பெருமான் நிலையை விளக்கினார். அது விளங்கிக் கொள்ளாத அடிகள் பெருமானின் சித்தியை ஐயுற்றதாலேயே நோயுற்று இறந்தார் என்று ஆற்றாமையோடு வெளிப்படுத்தினார்.

சுவாமிகளிடம் பற்பலர் சூழ்ந்து கொண்டு இருந்தனர். விளக்கம் கேட்டனர். கருத்துரை கேட்டு களித்தனர். ஆயினும் திரு.சீனிசட்டையப்பர்தான் முழுமையாக அவரிடமிருந்து செய்திகளைப் பெற்றவர். பல தடவை முறையாகப் பாடங்கேட்டவர், குறிப்புகள் எடுத்துக்கொண்டு கொண்டாடியவர். அருட்பாக்கடல் என்று உணர்ந்தவர். அவர் வழிகாட்டுதலிலேயே வழிபாடும் ஜீவகாருண்யமும் இன்றும் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றார்.

இச்செய்தியை வடிவேல் பரதேசி தான் எழுதிய 'தமிழர்களின் சாகாக்கலை எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறது' என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார். கருணையே வடிவமாக விளங்கிய காந்தியடிகள் ஏன் சுடப்பட்டார் என்று சுவாமிகளிடம் கேட்கப்பட்டது. "கத்தியின்றி இரத்தமின்றி இந்திய விடுதலையை வாங்கித்தந்த காந்தியடிகள் கருணை உள்ளவர் என்று சொல்ல முடியாது! நவகாளியில் நடந்த இனக் கலவரங்களைக் காணச் சென்றவர் நோயால் துடித்துக்கொண்டிருந்த கன்றுக்குட்டியைக் கண்டு என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? நமது

அடியார்கள் போல் நோயை நீக்கியிருக்க வேண்டும் அல்லது கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்து அவ்வுயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்க வேண்டும். சுட்டுக் கொல்லச் சொன்னாரே! அது சரியா? அந்த அதிகாரத்தை அவருக்கு யார் கொடுத்தது? பிறப்பு பெருமை உணராமலும் இரக்கமும் இல்லாமலும் சுட்டுக்கொல்ல சொல்லியதன் விளைவுதான் அவர் இறப்புக்கு உரிய குண்டாக வந்து நின்றது." என்று கலக்கத்தோடு தழுதழுத்த குரலில் சிதம்பர சுவாமிகள் விளக்கம் அளித்தார். எண்பது அகவை கடந்த நிலையிலும் அவர் தன் வேலைகளை அவரே செய்து கொண்டார். துணி துவைப்பது, நீர் கிணற்றில் இருந்து வானியால் எடுத்து குளிப்பது, துவைத்த துணிகளை தான் வைத்திருக்கும் கயிறுகளைக் கட்டி அதில் காய வைப்பது முதலிய பணிகளை அவரே செய்து கொண்டார்.

பசி ஏற்படும் பொழுது சத்து மாவினை வெல்லத்தில் கலந்து வைத்துக்கொண்டு உண்பார். மாத்துண்டுகள் எப்பொழுதும் வைத்திருப்பார். உணவில் தூதுவளை, புளியாரை, கரிசாலை இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார். திருவருட்பாவைப் பிழையில்லாமல் பேச வேண்டும் என்பார். பிழையாகப் படிக்கக் கண்டால் பதறிபோவார். உடனே அவரே பாடத் தொடங்கிவிடுவார். தன்னை நம்பெருமான் ஆட்கொள்வார் என்று நம்பினார்.

அவர் இறந்து போகாமல் வள்ளல் காப்பாற்றுவார் என்று திடமாகச் சொன்னார். அனுபவ நிலைகள் பலவும் சித்தித்திருப்பதாகவும் சொன்னார். சித்திவளாக திருமானிகையில் இருந்து கொண்டே,

என்சாமி எனதுதுரை என்னுரிமை நாயகனார் இன்று வந்து யானிருக்கும் இடத்தில் அமர்கின்றார் பின்சாரும் இரண்டரை நாழிகையில் எனது பேருடம்பில் கலந்து கொண்டு பிரியாமல் இருப்பார்.

என்று ஆண்டவரை வந்து கலந்துகொண்ட நம்பெருமான் தன்னையும் கலந்து கொள்வார்

என்று சொல்லி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார் சிதம்பர சுவாமிகள். வைகாசி 11 விழாக்காலத்தில் முதல் நாளிலிருந்து நல்வாழ்க்கைப் பயிற்சியை அவர் முன்னிலையில் வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம் நடத்திக்கொண்டிருந்தது. அவ்வாண்டும் அப்பயிற்சியை அளித்து நிறைவு செய்து அன்பர்களிடம் விடைபெற்று சென்றார் சுவாமிகள். வடலூரிலிருந்து குறுக்கு வழியாக அவரைக் கொண்டுபோய் மேட்டுக்குப்பத்தில் விட்டு வந்தனர். வழக்கம் போல் மருந்து புடம் வைக்க நடராஜபிள்ளை சாவடிக்குச் சென்றவர் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு உணவுண்டு படுத்திருக்கிறார். மீண்டும் எழவில்லை. 15-08-1975-ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் கேட்டை விண்மீனில் நீங்காத துயில் கொண்டார்.

சன்மார்க்க மணமகள் தேவை

பெயர்: இரா.பிரபு

படிப்பு: இளங்கலை பொறியியல்

பணியிடம்: கத்தார்

மாதசம்பளம்: ரூ.50,000

உயரம்: 5.2"

முகவரி: திரு.இராமலிங்கம், மாரியம்மன் கோயில் தெரு,

கருங்குழி

தொடர்பு எண்: 8760023915, 9578688023

சன்மார்க்க மணமகள் தேவை

Wanted a bride for 30 years old person, hearing impaired, working as TYPIST in state government office in Chennai. A beautiful, handsome, graduate with computer skill, he knows driving, owns a house in Chennai with rental income. Secured life with regular income.

We need a good looking normal girl or otherwise hearing impaired girl. Only VEGETARIANS are needed. We belong to Seer Karuneegar community of Vellore Dist.

Contact Dr.Murugan, Chennai

8015413026 & 9444075266

இந்து மதம் எங்கே போகிறது?

அக்னிஹோத்தரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார்

- தொடர்ச்சி - 12

இங்கேதான் ஆதிசங்கரர் குறுக்கிட்டார். கண்டித்தார் என்கூட சொல்லலாம்.

கடவுள் மட்டும்தான் நிஜம் மற்ற அனைத்தும் மாயம், பொய். ஆகமங்கள் பொய்களை திரட்டிவந்து உண்மையை பூஜிக்கச் செய்கின்றன. அந்த உண்மையைக்கூட விக்ரகம் என்னும் பொய்வடிவமாகவே பார்க்கின்றன. இப்படியெல்லாம் ஆகமக்காரர்களின் அறிவுரைகளை நம்பிக்கொண்டிருந்தால் மோட்சம் கிட்டாது. கடவுளின் கடாட்சமும் கிட்டாது.

ஆகமங்கள் தவறு. அதை அடியொற்றுவதும் தவறு என வாதிட்டார் ஆதிசங்கரர்.

அப்படியென்றால் மோட்சம் பெற என்ன வழி?... சொன்னார்.

"சத்ஸங்கத்வே நித்ஸங்கத்வம்
நித்ஸங்கத்வே நிர்மோகத்வம்
நிர்மோகத்வே நித்ஸலசித்தம்
நித்ஸலசித்தே ஜீவன்முக்தி..."

இந்த வரிகளுக்குள் வாழும் பொருள் என்ன?

சந்யாசிகள், சாதுக்கள், ஞானிகளின் தொடர்பு கிடைக்கும்போது உனக்கு உலகியல் மீதான நாட்டம் குறைகிறது.

உலகியல் பற்று குறையும்போது உன் மனம் மோகத்தை முழுமையாக விட்டுவிடுகிறது.

மோகத்தை நீ விட்டுவிட்டபோது உனக்கு சலனம் இல்லாத சித்தம் வாய்க்கிறது.

சித்தத்தில் சலனம் இல்லாமல் இருந்தாலே உனக்கு மோட்சம் கிடைக்கும்.

இதற்காக கர்மா, வழிபாடு எல்லாம் தேவையில்லை என்கிறார் சங்கரர்.

இப்படியாக வாழும் முறையிலிருந்து, மோட்ச தத்துவம் வரை பல இடங்களுக்கும் தன் காலடியில் கடந்து பரப்பிய ஆதிசங்கரர்...

தனது 32-ஆம் வயதிலேயே மோட்சம் அடைந்ததாகச் சொல்கிறார்கள்.

அவர் பிறந்த இடம் காலடி என உறுதிபடச் சொல்வதுபோல்... அவர் இன்ன இடத்தில்தான் இறந்தார் என்பதற்கு எவ்வித தகவல் ஆதாரங்களும் கிடைக்கவில்லை. இமயமலைப் பக்கம் சென்றவர் திரும்பவேயில்லை என உறுதியற்ற தகவல்தான் நிலவுகிறது.

ஒருவேளை கிடைத்திருந்தால்... அவருக்கு அங்கே அவரை பின்பற்றியவர்கள் நினைவுச்சின்னம் அமைத்திருப்பார்களே, அதுவும் இல்லை. அதனால்... ஆதிசங்கரர் இங்குதான் உயிர்நீத்தார் என்பதும் எங்கே எனத் தெரியவில்லை.

இந்த யுகங்கள் ஒருபுறம் இருக்க... சங்கரரின் காலம் பற்றியும் பல கணிப்புகள்! தனது "Discovery of India" என்னும் வலுவான வரலாற்று நூலில் ஆதிசங்கரர் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததாக நேருஜி கூறுகிறார்.

இன்னும் சிலர், நான்காம் நூற்றாண்டு,

ஆறாம் நூற்றாண்டு என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இவர்களைத் தூக்கி சமைக்காமலே சாப்பிடுவதுபோல் இன்னும் சிலர் சங்கரர் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்டவர் என்கிறார்கள் சகஜமாக.

இப்படி சில கணிப்புகள் திணிக்கப்பட்டாலும் பொதுவாக சங்கரர் கி.பி. ஏழு அல்லது எட்டாம் நூற்றாண்டுக்காரர்தான், அதாவது இன்றிலிருந்து 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் என்பதுதான் வரலாற்றை வடிகட்டிப் பார்க்கும்போது கொடிகட்டி நிற்கும் நிஜம்.

என்ன இது சங்கரர் அவதரித்தது முதல் முக்தியடைந்தது வரை சொல்லி முடித்துவிட்டாரே! சங்கரர் என்றால் மடங்கள்தானே ஞாபகம் வரும். அவற்றைப் பற்றி ஒருவரிகூட சொல்லவில்லையே? என நீங்கள் கேட்பது என் செவிகளில் தீர்க்கமாக தெறிக்கிறது.

சங்கர மடங்கள் அனைத்தும் சங்கரருக்குப் பிறகுதானே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதை எப்படி சங்கரர் வாழ்க்கை வரலாற்றில் சொல்ல முடியும்?

அப்படியானால்...

சங்கரர் சகாப்தம் முடியும் வரை சங்கர மடங்கள் தோன்ற வில்லையா?... அந்த மடங்களையெல்லாம் சங்கரரே ஸ்தாபித்தார் என்ற கருத்து உண்மையில்லையா?... அவ்வாறே வைத்துக்கொண்டால் அத்வைத மடங்கள் மலர்ந்த கதை என்ன?...

இந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதிலை சங்கரருக்குப் பிறகான நூற்றாண்டு காலம்தான் சொல்கிறது.

தான் போதித்த அத்வைத கருத்துக்களை தன் காலத்துக்குப் பின்னாலும்... உலகம் முழுவதும் சென்று பரப்புமாறு தன் சிஷ்யர்களுக்கு ஆணையிட்டார் ஆதிசங்கரர்.

புத்தரிடமிருந்து தனக்கான அத்வைதத்தின் சாரத்தை பெற்ற சங்கரர், வைஷ்ணவர்களால் 'ப்ரசன்ன பௌத்தர்' என்றே அழைக்கப்பட்டார். அதாவது புத்தரின் கருத்துக்களை மறைமுகமாக சொன்னவர் என்பதால் இப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். இதேபோல் ஆதிசங்கரரின் சிஷ்யர்களும்... 'ப்ரஸன்ன பௌத்தர்கள்' என்று அழைக்கப்பட்டார்கள்.

சங்கரர் காலத்துக்குப் பிறகு... அத்வைதத்தை பரப்ப முழுக்க முழுக்க முனைந்தார்கள் இந்த ப்ரஸன்ன பௌத்தர்கள். சங்கரரை போலவே ஊர் ஊராக சுற்றினார்கள்.

'வாழ்வே பொய், எதையும் நம்பாதே... சந்யாசம் பெறு...' என சுற்றிச் சுற்றி வலியுறுத்தினார்கள்.

'தனேஷனே... பார்யஷனே... புத்ரேஷனே...' என சொல்லித்தான் அவர்கள் சந்யாசம் ஏற்றார்கள். அதாவது செல்வ ஆசையை துறந்தேன். மனைவி (பெண்)இச்சையை மறந்தேன். அதன் மூலம் புத்ர விருப்பத்தை மறந்தேன்.' என்பதுதான் இந்த மூன்று வார்த்தைகளின் முழுக்கம். இந்த உறுதிமொழியை எடுத்துக்கொண்டு சங்கரரை பரப்புவதற்காக நடந்த சிஷ்யர்கள் அலைந்து அலைந்து ஓர் முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

"நமது குருநாதர் புத்தரிடமிருந்த 'சர்வம் சூன்யம்' என்ற உபதேசத்தைத்தான் கைக்கொண்டு கடவுள் மட்டும் உண்மை மற்ற அனைத்தும் பொய் என சொன்னார்.

அப்படிப்பட்ட சங்கரரின் புத்தோபதேசத்தை பரப்ப.. நாமும் புத்தரை பின்பற்றியவர்களின் யுக்தியை பின்பற்றலாமே..." என ஆலோசித்தனர். என்ன யுக்தி?...

"இப்போது மடம் மடம் என சர்ச்சைகளுக்கிடையே பேசப்படுகின்றதே... இது

போன்ற மடங்களுக்கான மூலத்தையும் புத்த விஹார்களிடமிருந்துதான் பெற்றார்கள்" என இத்தொடரின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

அதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இந்த புத்த யுக்தியைதான் சங்கரரின் சிஷ்யர்கள் பின்பற்றலாமா என ஆலோசித்தனர்.

அதன்படியே ஆதிசங்கரரின் சிஷ்யர்கள்... புத்த விஹார்களை முன்னோடியாக வைத்து மடங்களை நிர்மாணிக்க ஆரம்பித்தனர். மடம் என்றால் என்ன? சந்யாசிகளின் இருப்பிடம் என்று பொருள்.

அதாவது ஆதிசங்கரரின் அத்வைதத்தை பரப்ப ஆங்காங்கே சந்யாசிகள் தங்கி அந்த வேலையை மட்டும் முழு மூச்சாக செய்ய வேண்டும். அதற்காக மடம் என ஒரு அமைப்பில் தங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட ஆதிசங்கரரின் அத்வைத சிஷ்யர்கள்... திசைக்கு கொஞ்சம் பேராய் கொத்து கொத்தாய் நடந்தனர்.

தெற்கு திசை நோக்கி நடந்தவர்கள் சிருங்கேரியில் ஒரு மடத்தை எழுப்பி... அத்வைத பிரச்சாரத்துக்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள். கிழக்கு பக்கமாக மாயாவாதத்தை பரப்ப சென்றவர்கள் பூரியில் மடத்தை நிர்மாணித்தார்கள். மேற்குப் பக்கமாய் அத்வைதம் பரப்புவதற்காக துவாரகையில் துவக்கப்பட்டது மடம்.

வடக்குப் பகுதிக்கும் சென்றனர். பத்ரியில் சங்கரரின் கொள்கைகளை விரிவாக்க ஒரு மடத்தை நிர்மாணித்தனர்.

இவ்வாறு... சங்கரரின் முக்கியமான சிஷ்யர்களான சுரேஷ்வரன், ஆனந்தகிரி, பத்மநாபர், ஹஸ்தாமலகர் போன்றவர்கள் உள்ளிட்ட பல சிஷ்யர்கள் இந்த நான்கு மடங்களையும் நிர்மாணிக்கிறார்கள்.

ஆதிசங்கரரின் உபதேசத்திற்கு இணங்க... இம்மடங்களில் எந்தவிதமான பூஜை புனஸ்காரங்களுக்கும் இடம் கிடையாது. அத்வைதம் காட்டும் ஞான மார்க்கத்தின் படி... விக்ரக வழிபாடு கிடையாது. பூஜைகள் கிடையாது. கோவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது, ஆகமங்கள் கிடையாது. வேதங்கள் சொன்ன கர்மாக்கள் கூடாது.

சங்கர கொள்கைகளை பரப்புவதற்கான இம்மடங்களில் சமையல் செய்யக்கூடாது. பிச்சை எடுத்து சாப்பிடும் சந்யாசிகள் தங்கும் இடத்தில் எதற்காக சமையல்?... சமையல் இல்லையென்றால், அதாவது நைவேத்யம் இல்லையென்றால் பிறகு அங்கே பூஜை எப்படி நடக்கும். பூஜை இல்லையென்றால் அங்கே விக்ரகம் எப்படி இருக்கும்?...

ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால்... 'Shankara Mutts are only for proclamation of Advayeam...'

அதாவது சங்கரரின் சிஷ்யர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மடங்களின் முதல் மற்றும் முழுமையான பணி... அத்வைத கொள்கையை பறைசாற்றி... உலகெங்கும் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகத்தானே மட்டுமன்றி... வேறெதற்கும் அல்ல.

இப்போது நீங்கள் கேட்கலாம். மடங்களுக்கான நோக்கம் இப்போதும் அதே அளவில் இருக்கிறதா?... சங்கரர் மடங்களை ஸ்தாபிக்கவில்லை என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?...

ஆதிசங்கரர் போதித்தபடிதான் அவர்தம் சிஷ்யர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மடங்கள் நடக்கின்றதா...? ஆதி சங்கரரே மடங்களை ஸ்தாபிக்கவில்லை என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

இரண்டாவது கேள்விக்கான பதிலை முதலில் பார்ப்போம்.

வரலாற்றுச் செய்திகளை, வதந்திகளை தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு, அப்படியே அண்ணாந்து பார்த்து ஆமாம் போடுவதல்ல அறிவு. அதிலே சொல்லப்பட்டவற்றின் உள்ளே போய் உட்கார்ந்து சிந்தனை செய்து சரிபார்ப்பதுதான் முறை.

அந்த முறையில்... சங்கரர், சங்கர மடங்களை ஸ்தாபித்தாரா?... என்பதை முதலில் பார்க்கக் கடவோம்.

ஆதிசங்கரர் தனது முப்பத்து இரண்டாவது வயதிலேயே மோட்சமடைந்து விட்டார் என கொண்டு பார்த்தால்...

சாலை வசதிகள் தெளிவான பூகோள வழிகாட்டுதல்கள் என எவ்வித போக்குவரத்து தகவமைப்பும் துளிகூட இல்லாத சங்கரரது காலத்தில் அவர் தேசம் முழுமையும் சுற்றியிருக்க முடியுமா என்பதே சிந்திக்கத் தகுந்ததாகிறது.

இன்றுகூட நெடுஞ்சாலைகளிலிருந்து கோபித்துக் கொண்டது போல் எத்தனை சிறுசிறு வீதிகள் விலகிச் செல்கின்றன. அவற்றின் வழியே எத்தனை கிராமங்கள் கல்லும் மண்ணும் கலந்த சந்துகளால் கட்டப்பட்டு கிடக்கின்றன. அந்த சின்னச் சின்ன சாலைகளை கடந்து அந்த கிராமங்களுக்குள் செல்வதற்கு...

விஞ்ஞானம் வளர்ந்த இக்காலத்திலேயே நமக்கு எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறது?... கால விரயம் ஆகிறது?

அப்படியென்றால் விஞ்ஞானம் வளராத... 'ஞானம்' வளர்ந்த காலத்தில் வாழ்ந்த சங்கரர் தன் காலத்தில் எத்தனை வ்யாக்யானங்கள், பாஷ்யங்கள் செய்திருக்கிறார். இவ்வளவையும் மூல நூல்கள் பார்த்து படித்து உணர்ந்து, தெளிந்து... பாஷ்யமாக மாற்றி இயற்றுவதற்கு சங்கரருக்கு குறிப்பிட்ட காலம் நிச்சயமாக பிடித்திருக்கும்.

இந்த பெருங்காரியத்தோடு... ஊரெங்கும் சுற்றி... கால்நடையாகவே சுற்றி... அத்வைதத்தை பரப்பியும் வந்திருக்கின்றார். காலதேவனின் குளிர், வெப்ப ஜாலங்களில் பயணித்து... இன்று இந்தியா என்று சொல்கிறோமே... இவ்வளவு பெரிய நிலப்பரப்பையும் பரவலாக சுற்றி வந்திருக்க சங்கரருக்கு எவ்வளவு காலம் பிடித்திருக்கும்?...

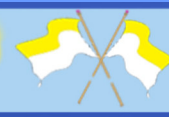
ஊர் ஊராக போய் உடனே மடம் நிர்மானிப்பதை சங்கரர் முக்கிய கடமையாக கருதவில்லை. சென்ற உடனேயே அங்கே மடம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியமும் சங்கரருக்கு இருந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இந்த நிலையில்... தெற்கே சிருங்கேரியிலிருந்து வடக்கே பத்ரிநாத், கிழக்கே பூரி, மேற்கே துவாரகா என திக்குக்கு ஒன்றாய்... எக்கச்சக்க தொலைவுகளை... இவ்வளவு இளவயதில் முக்தியடைந்த சங்கரர் பயணித்து மடங்களை நிர்மாணித்தார் என்பதை காலக்கணக்கு கேள்வி கேட்கிறது.

அடுத்ததாக,

சங்கரர் முக்தியடைந்த அந்த 'புண்ணிய பூமி' எங்கே இருக்கிறதென இதுவரை இறுதியாக தெரிய வரவில்லை. ஒருவேளை சங்கரரே இந்த நான்கு மடங்களை தன் ஆயுளுக்குள் ஸ்தாபித்ததாக கருதிக் கொள்வோம்.

அப்படியானால் சங்கரர் முக்திபெற்ற பிறகு... அவர்மேல் கொண்ட பக்தியின் காரணமாக, மரியாதையின் காரணமாக அவர் போதனையை கேட்டவர்கள் என்பதன் காரணமாக சிஷ்யர்கள் சங்கரருக்கு அவர் ஸ்தாபித்த ஏதாவது ஒரு மடத்தில் அவருக்கு சமாதி அமைத்திருப்பார்களே. அவர் ஸ்தாபித்த மடத்துக்கு இதைவிட வேறென்ன பெருமை கிடைத்திருக்க முடியும்?

-- தொடரும் --

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

சரித்திரக் குறிப்புகள்

காரணப்பட்டு ச.மு.கந்தசாமிபிள்ளை

- தொடர்ச்சி - 12

சிதம்பரம் துக்குடி ஆரூரில் சற்குணாகர தயாம்பர சாமிகள் சபாபதி சிவாசாரிய சாமியவர்கள் சுபகுண நடன விபவ சந்நிதிக்குப் பார்வதிபுரத்திலிருந்து வருவது.

சிவ புண்ணியத் திருவிழா - 03.-06.-1868.

உ
சிவமயம்

சத்தியக் கியானானந்த சொருப சாசஷாத்தார சுத்த சிவகுல சிவாசார சிவாநுபவ சிவப் பிராமணோத்தம சிவத்துவ போதக சிகாமணிகளாகிய சுவாமி யவர்கள் பரமகருணாம்பர பத்ம பாத யுகள சந்நிதிக்கு அடிமை பக்தி பூர்வமாக அனந்தமுறை தண்டனிட்டுச் செய்து கொள்ளும் விண்ணப்பம்:

சுவாமிகள் கடாசஷித்தருளிய நிரூபத்தைப் பூசித்து வாசித்து அறிந்தேன். அந்த நிரூபத்திற் குறித்தபடி சிவ புண்ணியத் திருவிழாவைத் தரிசிக்கும்படி பிரயாண சித்தனாயிருந்தேன். இத்தருணத்தில் இந்தப் பார்வதிபுரத்தில் பிராமணர் இருவர்களுக்கு இராஜாங்க விவகாரவழியில் ஒரு பெரிய ஆபத்து நேரிட்டு அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் தருணத்தில் சிறிது சகாயம் செய்தால் உயிர்வாழ்வோம் இல்லாவிடில் உயிரிழந்து விடுவோமென்று பரிதபித்து எழுதிய கடிதம் வந்து சேர்ந்தபின் நான் அவ்விடம் வரும்பிரயாணம் ஆலசியப்பட்டது. இங்கு கூடியவரையில் அவர்கள் விஷயத்தில் சகாயம் செய்ய வேண்டுவது

கருணைக்கு இலசஷியமாகலில், என்மனது இவ்விடம் வருவதற்கும் அவ்விடம் போவதற்கும் துணிவு தோற்றாமல் ஊசலாடுகின்றது. சிறிது துணிவு பெற்றபின் நான் வருகின்றேன். தற்காலம் அடிமை வந்திருப்பதாகவே சாமிகள் திருவுளங் கொண்டு மேற்குறித்த சிவபுண்ணியத் திருவிழாவைச் சிறப்பாக நடத்துவிக்க வேண்டுமென்றும் சுவாமிகள் திருவடிகளைச் சிந்தித்துப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மற்றவைகளை நான் சந்நிதியில் வந்து விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளுகிறேன். அடிமையின்மேல் கருணாநிதியாகிய சாமிகள் திருவுள்ளம் வேறுபடாதென்கிற துணிவுபற்றி இங்ஙனம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டேன். சாஷ்டாங்க தெண்டன்.

விபவ வருடம் இங்ஙனம்,
வைகாசி மாதம் 23 ஆம் தேதி
சிதம்பரம் - இராமலிங்கம்

சத்திய தருமச்சாலையில் பிரபவ வருடம் வைகாசி மாதம் 11ம் தேதி குருவாரத்தன்று பிரவேசமாகி சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தின் முதற்பாகத்தை வள்ளலார் வரைந்து தந்து வெங்கடசுப்புத் தீசஷிதரைக் கொண்டு பூசைசெய்து வாசிக்கச் செய்வித்தனர். சமரச வேத பாடசாலை ஸ்தாபித்தனர். நாளொன்றுக்குப் பதினாயிரம் பேர்க்கு அன்னதானம் மூன்றுநாள் நடைபெற்றது. மிகுதியாக இருந்த உணவுப்

பொருள்கள் ஆறுமாதகாலம் பயன்பட்டன. அன்றுமுதல் வள்ளலார் தமது அன்பர்களுக்குச் சத்தியதருமச்சாலையில் பசித்துத் தவித்துவந்தோர்க்கு என்றும் தடையின்றி அன்னம் அளித்திடும்படி கட்டளையிட்டனர். எந்நேரமும் அடுப்புப் புகைந்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும் என்றருளிய வண்ணம் இன்றும் நடந்து வருகின்றது. வள்ளலார் கட்டளைப்படிச் சாலையை வலம்வந்தும் நோய்களைப் போக்கிக்கொண்ட நோயாளிகள் பலர்.

வள்ளலார் தம் அன்பர்களுக்குச் சித்தநூலின் உண்மையை விளக்கச் செம்பு, ஈயம் முதலிய லோகங்களை ரஸவாதஞ்செய்தும், குளிகையும், ஓளடதமும் முடித்தும்காட்டிக் கிணறுகளிலும், குளங்களிலும் எறிவர். வள்ளலார் இவ்விதம் பொன்செய்து காட்டும்போது உபயோகித்த சில வஸ்துகளை உணர்ந்த அம்பாபுரத்து வேம்பய்யர் பிறரறியாது எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் துருத்திவைத்து ஊத அனலால் வெடித்துப் புகைமோதி இரண்டுகண்களும் அவிந்தன. சிகிச்சைகளால் குணமடையாது, வள்ளலாரிடம் வந்து நடந்த உண்மையை உரைக்கவே, வள்ளலார் நகைத்து ஒருகையில் ஜலங்கொண்டு அய்யரது கண்களை அலம்பிக் கண்கள் தெரியும்படி அனுக்கிரகித்தனர்.

வடலூரில் வைத்தியநாதய்யர் தம் தந்தை சிரார்த்தத்திற்குப் பிராமணர் கிடைக்காது வள்ளலாரிடம் வருந்தவே அவர் ஐந்து மைல் தூரத்திலுள்ள வேம்பய்யரை ஒரு கணத்தில் உதவினர்.

புதுச்சேரிக்கும் மஞ்சக்குப்பத்திற்கும் இடையில் சுங்கம் வசூல் செய்யும் ரெட்டிச்சாவடியில் அமீனா உத்யோகத்தி லிருந்த மாயூரம் சிவராமய்யர் பொருள் மிகுதியாகவிருந்தும் பிள்ளை இல்லாக்குறையால் மனம் வருந்தினர். மனைவிக்கு கிரகதோஷம் உண்டு. வடலூர்க்கு வந்து வள்ளலாரிடம் விண்ணப்பித்தனர்.

வள்ளலார் "பண்ணுருட்டிக்கும், வடலூருக்கும் மத்தியில் பெண்ணையாற்றின் கரையிலுள்ள கன்றகோட்டைப் புலவனூரில் ஒருசத்திரம் கட்டுங்கள். சந்திர திசையில், பெண்ணையாற்றங்கரையில் கணபதி ஆலயத்தின் கீழ்புறம் ஆண்பிள்ளை பிறக்கும்" என்று அருளினர். அங்ஙனமே நிகழ்ந்தன.

சித்திரை மாத வெயிலால் தருமச்சாலைக்கு வந்தவர்களில் பலர் மழையில்லாக்குறையால் துன்புற்றதைத் தெரிந்த வள்ளலார் ஒரு சொம்பு தண்ணீர் கொண்டு வரச்சொல்லித் தம்காலில் விடச்சொன்னார். சிறிது நேரத்திற்குள் நான்கு செவி மழை பெய்தது. (செவி என்பது 'செவிடு' என்பதின் மருஉ. 'செவிடு' மரக்கால் முதலிய அளவைகளுள் ஒன்றைக் குறிப்பது.)

இதைக்கேட்ட பண்ணுருட்டிக்கு அடுத்த புதுப்பேட்டை ஊரிலுள்ளார்வந்து வள்ளலாரைத் தம்வருக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கு உள்ள கிணறுகள் இரண்டில் நீர்சுவையும் சுரப்பும் அற்றுப்போயிருத்தலைக் காட்டிக் குறையிரந்தனர். உடனே ஐந்து குடந்தண்ணீர் எடுத்துத் தமது சிரசில்விடக் கட்டளையிட்டனர். உடனே பெருமழை பொழிந்தது. இன்றைக்கும் அக்கிணறுகளில் நீர் சுவையாகவும் மிகவும் மேல் நீராயும் இருக்கிறது.

இவ்வூரிலேயே இரத்தினம்மாள் வீட்டுக்கு எதிர்வீட்டில் நெருப்புப் பிடிக்க வள்ளலார் தமது வேஷ்டியால் வீச நெருப்பு அடங்கி விட்டது. அவ்வூரைச்சேர்ந்த வேறொரு அன்பர் ஒருமூங்கில் புதரை தருமச்சாலை உபயோகத்திற்கு அடியோடே வெட்டிவிட அது மறுபடியும் தழைத்தது. நாளைக்கும் அவ்வூரார் தருமச்சாலைக்கு அடிமையாய் வேண்டியபணி செய்துவருகின்றனர்.

ஒரு நாள் மாலையில் பெருமழை பெய்தபோது வெளியில்வர, கூடியிருந்தவர்

வத்திரங்கள் முற்றும் நனைந்தன. வள்ளலார் மீது ஒரு துளியும் படவில்லை.

நாயனா ரெட்டியார் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வள்ளலார் ஆலப்பாக்கம் சென்று அவர் மனைவியின் சங்கதோஷம் தீரவும் விபூதி கொடுத்தனர். அவர்க்குள்ள ரசவாதத்தின் இச்சையையறிந்து ஒருகுவளையில் மணலிட்டு தண்ணீரிட்டுச் சிறிது நேரம் கையால் மூடி வைத்திருந்து வீதியிலெறிய, பொன்துகளாய் விழுந்தது. இச்சையற்றார் மலமும் பொன்னாமென்று அவர்கொள்கையை மாற்றினார்.

விருத்தாசலம் வக்கீல் வெங்கடேசய்யர் என்பவர் சனிக்கிழமை இரவில் புறப்பட்டு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலையில் வடலூருக்கு வந்து சேர்ந்து பிரசங்கம் கேட்டுவிட்டு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவிற்போய்விடுவர். விருத்தாசலத்திற்கும் வடலூர்க்கும் மத்தியில் மூன்று மைல் தூரம் காடு ஒன்று உண்டு. ஐயர் மனைவியுடன் இரவில் வரும் போது ஆள் தெரியாமல் இரண்டு தீவர்த்தி முன்போகும். இந்த அதிசயங் கண்டபிறகு ஐயர் உத்யோகத்தை விட்டுவிட்டு வடலூரில் மனைவியுடன் தங்கிச் சமாதிக் கொண்டனர்.

தருமச்சாலையில் ஒருநாள் இரவில் அன்னமிடும் சமயத்தில் திடீரென நூறுபேர் வந்தனர். வேலூர் சண்முகம் பிள்ளை என்பவர் வள்ளலாரிடம் சமையலான உணவு மிகச்சிறிதே உள்ளது என அறிவிக்க, வள்ளலார் உடனே எழுந்து 'பிச் இலைபோடும்' என்று கூறித் தமது கையால் யாவர்க்கும் பரிமாறினர். சாப்பிட்ட பிறகும் முதலில் சமைத்த அன்னம் செலவாகாமல் இருந்தது.

ஒருகால் திருவாதிரை தரிடனத்திற்குச் சிதம்பரம் சென்றபோது வழியில் குன்ம நோயால் வருந்திய ஒருவன் வணங்க அவனுக்குத் துளசியும்

நீரும் கொடுக்கக் குணமானது.

ஒருகால் சாஸ்திரிகள் நால்வர் சாமவேதத்தில் வள்ளலாரைச் சோதிக்க எண்ணி வடலூர்க்குவந்து சேருகிறபோது அவர்கள் சோதிக்க எண்ணிய பாகத்தையே வள்ளலார் அச்சமயம் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தனர். சாஸ்திரிகள் உண்மைதெளிந்து வள்ளலாரது பூரண ஞானத்தை வியந்து பாராட்டி இன்பக்கடலில் மூழ்கி அடக்கமுடையராய்ச் சென்றனர்.

இயற்றமிழாசிரியர் வண்டிப்பாளையம் சிவசிதம்பர முதலியார் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சிவபிரான்மீது ஒரு பதிற்புத்த தந்தாதிபாடி வள்ளலாரது சாற்றுக்கவிபெற விரும்பி வடலூர்கு வந்து அந்நூலைக் காட்டினர்.

பிள்ளைப் பெருமான், முதலியார் பாடிய பாக்கள் சிலவற்றைத் தள்ளிப்பார்த்து இன்னின்னசொல் இன்னின்ன இடங்களில் இருந்தால் நன்றாயிருக்கும் என்று அன்புடன் குறிப்பித்தனர். முதலியார் வள்ளலாரது பெருமை உணர்ந்து பாக்களைத் திருத்திக் கொண்டனர். வள்ளலார் சாற்றுகவி யளித்தனர். (அது கிடைக்கவில்லை. சிவசிதம்பர முதலியார் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அடிமைபூண்டு தாம்வசித்த வீட்டை இடித்துச் சிவாலயமாகக் கட்டி விட்டனர். சிவபஜனை செய்வதிற் சிறந்தவர்.)

தாசில்தார் முருகேசபிள்ளை மாமனாராகிய மிராசுதார் மணலூர் நடராஜபிள்ளை தமது புன்செய் நிலங்களை நன்செய் நிலங்களாக்க அதிகாரிகளுக்குப் பலமனு கொடுத்தும் பயனிலதாய்க் கிடக்கவே வள்ளலாரிடம் விபூதி பெற்றுச் சென்றபின் நன்செய்நிலமாக நேர்ந்தது.

விருத்தாசலத்திலுள்ள ஓரன்பர் வள்ளலார்க்கு அமுதளிக்கும் புண்ணியம்பெற நெடுநாள் ஆசைகொண்டிருக்க, ஒரு நாள்

வள்ளலார் எதிர்பாராது சென்று, அங்குள்ள பருப்புத் துவையலும் ரச அன்னமும் உண்டு மகிழ்ச்சி தந்ததனர்.

வள்ளலார், சென்னை, புதுச்சேரி, சிதம்பரம், கூடலூர், கருங்குழி ஆகிய இவ்விடங்களில் விளங்கிய காலத்தில் பாடிய பிரபந்தங்களையும், பதிகங்களையும் சிலர் தனித்தனிச் சிறுபுத்தகங்களாய் அச்சப் பிழைகளோடு வழங்குவதைக்கண்டு, சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கத்தை யபிமானித்த புதுவை - வேலுமுதலியார், சிவாநந்தபுரம் - செல்வராய முதலியார், இறுக்கம் - இரத்தின முதலியார் முதலிய அன்பர்கள் வள்ளலார்பா லடைந்து "தேவர் திருவாக்கினின்று பொழிந்த அமுதவருஷமான பாக்களை அச்சிட உத்தரவாக வேண்டும்" என்று மிகுதியும் வேண்ட, சுவாமிகள் முதலில் இசையாது பின்னும் இவர்கள் குறையிரக்க ஒருவாறு இசைந்தனர். உபயகலாநிதிப் பெரும்புலவராய வேலாயுத முதலியார் நான்கு திருமுறைகளாக வகுத்துத் திருஅருட்பா எனும் பெயருடன் அசுஷப வருடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர்.

அப்பதிப்பில் திருஅருட்பா வரலாறு ஒன்று முதலியார் இயற்றிச் சேர்த்தனர். அன்றியும் 'இனி யச்சிற் பதிப்பிக்கப்படுபவை' எனப் பல பிரபந்தங்களைக் குறித்தனர். அவற்றுட்சில பின் அச்சாயின. மற்றவையாகிய கலாந்தவிளக்கம், யோகாந்தவிளக்கம், போதாந்தவிளக்கம், வேதாந்தவிளக்கம், சித்தாந்தவிளக்கம், அண்டவிளக்கம், பிண்டவிளக்கம், சுத்தசிவராசியம், பரமசிவராசியம், மந்திரக்கொத்து, மகாவாக்கியவகை, பொதுவேதம், தத்துவவிருத்தி, பிரகிருதிவிருத்தி, இயல்வகை, அளவைவகை, ஞாயவகை, இலக்கணவிருத்தி, தருக்கவிருத்தி, தென்மொழி விளக்கம், வடமொழி விளக்கம்,

கலைமரபு, மூலிகை ஒளஷத அகராதி முதலிய பலப்பல பிரபந்தங்கள் எப்போது வெளிவருமோ அறியேன். அச்சிட்ட புத்தகத்தில்

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்று பிள்ளைப் பெருமானுக்கு வழங்கியதை வள்ளலார் பார்த்து உபயகலாநிதியை நோக்கி, "பிச், ஏன்காணும், திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்று உம்மையார் போடச்சொன்னது" என்று அதட்டிக்கேட்க, நடுநடுங்கினராய் வாய்புதைத்து வள்ளலாரது திருவடிகளையே சிந்தித்த வண்ணமாய் நின்றனர். ஐந்து நிமிஷம் சென்ற பிறகு, "திருவருட்பிரகாச வள்ளல் (பதி) ஆர் என்னும் சிதம்பரம் - இராமலிங்க பிள்ளை" என்று பிரித்துக்காட்டித் தமது அடியர்களுக்கு அறிவுறுத்தினர். திருத்தணிகைப் பதிகங்களை முதலியார் ஐந்தாந் திருமுறையாக வகுத்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். ஏனைய பாடல்களை ஆறாந்திருமுறையாக வகுத்து வைத்திருந்ததை வள்ளலார் உணர்ந்து சுத்தசன்மார்க்க லக்ஷியாநுபவகாலம் வருகிறவரையில் வெளியிடப்படாதெனக் கட்டளையிட்டனர். குருவாணையைச் சிரமேற்றாங்கி அச்சிடாது விட்டனர். இவ்விடயத்தைத் திருவருட்பா வரலாறு 45-வது செய்யுளிற் குறித்திருப்பது காண்க.

கலிநிலைத்துறை

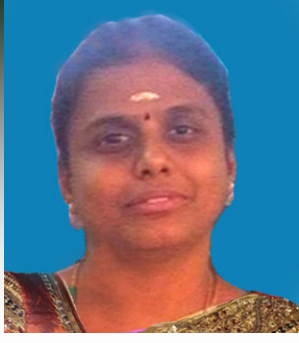
(திருஅருட்பா வரலாறு - தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார்)

ஆறா வதுமுறை ஆரிய னார்தம் அருளானே வேறோர் சார்சே முற்றன் றெம்வினை விளைபாகம் தேறாப் பருவந் தேர்ந்தென் றிசினோர் உதுநிற்க வீறார் மற்றை முறைவெளி வந்தமை விரிசெய்வாம்.

(45)

-- தொடரும் --

தந்தை தாய் மக்கள் சகோதரரும் பொய்யெனவே சிந்தைதனில் கண்டு கிறுகிறுப்ப தெக்காலம்?

மனுமுறைகண்ட வாசகம்

நற்சிந்தனை

முனைவர்.பா.மஞ்சளா - தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

S.S.M. Arts & Science College - Komarapalayam - Namakkal District

தொடர்ச்சி — 4

1 2 . குடிக்கின்ற நீருள்ளக் குளத்தைத் தூர்த்தேனோ?

ஆழிச்சூழ் உலகு என்று முன்னோர்கள் கூறுவார்கள் இந்த உலகம் அதிக அளவு கடலால் சூழப்பட்ட மிகப் பெரிய நிலப் பரப்பு. மனிதனின் மிக முக்கியமான அடிப்படை தேவைகளில் ஒன்று நீர். உணவு இல்லாது மனிதன் ஒரு வாரம் கூட உயிருடன் இருக்கலாம் ஆனால் நீரின்றி ஒரு நாள் கூட உயிருடன் இருக்க முடியாது. அதனால்தான் அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை தண்ணீர்பந்தல் வைத்து மக்களுக்கு தொண்டாற்றி வருகிறார்கள்.

அப்பூதியடிகள் தனது தண்ணீர் பந்தலுக்கு திருநாவுக்கரசரின் பெயரை சூட்டியது பற்றி சேக்கிழார் தனது பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடுவார். மன்னர்கள் தங்கள் ஆட்சியில் ஏரி, குளம், கிணறு, முதலிய நீர் நிலைகளை அதிகமாக வெட்டி மக்களின் துயரத்தை தீர்ப்பதற்கு பாடுபட்டார்கள்.

'கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் ஆறு இல்லாத ஊர் அழகு பாழ் என்பார்கள்'

ஒரு ஊரின் வாழ்வு ஆதாரம் நீர் ஆகும். அதைக்கொண்டு தான் அந்த பகுதியின் வளம் அமையும். புலவர்கள் மாதம் முன்று முறை மழை வேண்டும் என்று பாடுவார்கள். மன்னர்கள் தாங்கள் பெற்ற வெற்றியின் சிறப்பை ஊரில்

இருக்கும் கோயில்கள் மற்றும் குளம், ஏரி முதலிய நீர் நிலைகளை அமைக்க தாங்கள் கொண்டு வந்த பகை தேசத்து திரை பொருள்களை பயன்படுத்துவார்கள். எங்கெல்லாம் நிலம் பள்ளமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கரை அமைத்து நீர் நிலைகள் உருவாக்கிய மன்னர்களே இந்த உலகில் தங்களது பெயரை நிலை நிறுத்திக்கொள்வார்கள் என்கிறார் குடபுலவியனார் (சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர். அக்காலத்தில் 10 வயது முதல் 80 வயது வரை குடிமராமத்துப் பணி செய்வது கடமையாக கருதப்பட்டது. இப்படியாக நீர் நிலைகளை உருவாக்குவதும் பராமரிப்பதும் பழந்தமிழர் வாழ்வோடு ஒன்றியதாக இருந்தது.

நமது இலக்கியங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் நீர் நிலைகள் மொத்தம் 47. இவ்வாறு அக்காலத்தில் நீருக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் தந்து சிறப்பாக அமைத்து பாதுகாத்தனர் நமது முன்னோர்கள். ஆனால் நாம் நீரை எவ்வளவு கெடுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கிறோம். கழிவு நீர் கலந்த குடிநீர், நச்சுத்தன்மை உடைய நீர், அமிலம் ரசாயனம் நீர் என பல வகையான நீரை பயன்படுத்தி நமது உடலை நாம் நோய்க்கு இரையாக்கிக் கொள்கிறோம். நமக்கு வரும் நீரையும் எல்லைக்குள் உட்படுத்தி சண்டையும் செய்கிறோம். காவேரி பிரச்சினைக்கு இன்னும் முடிவு இல்லை. அதனாலேயே வள்ளலார் நீரின் அருமை உணர்ந்து அதை பாடியுள்ளார்.

13. ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனோ?

"சீவகாருண்யமே சன்மார்க்கம், அல்லாத வழி எல்லாம் துன் மார்க்கம்" பிற உயிர்கள் மீது நாம் காட்டும் இரக்கத்தையை சீவகாருண்யம் என்கிறோம். அதனால் வரும் உயிர்த்துன்பங்களை வள்ளலார் ஏழு வகையாக வகைப்படுத்தியுள்ளார் அவை பசி, பிணி, தாகம், இச்சை, இன்மை, பயம், கொலை ஆகியவை அகும். இந்த ஏழு வகையில் அதிக துன்பத்தை தருவது பசியாகும். உடம்போடு கூடிய உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக அமைந்தது பசியாகும். உடலுக்கு தர வேண்டிய உணவு உரிய காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்றால் பசித்தீ மூண்டெழுகிறது. பசி வந்தால் உடல் சேர்வு, மயக்கம், சித்தம் கலங்குதல் கண் பஞ்சடைந்து காது கும்மென்று அடைத்து, நா உலர்ந்து, நாசி குழைத்து, கை கால் சோர்ந்து உயிர் போகும் அபாயமும் உண்டு.

"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே" என்ற பாடலில் பசி போக்கும் வழி முறையை கூறுகிறது. ஏழைகளின் வயிறு பசியால் வருந்துகின்ற பொழுது பொருளுடைய செல்வந்தர்கள் அவர்களின் துன்பத்தை போக்க வேண்டும்.

"ஆற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள் வைப்புழி "

என்று திருவள்ளூர் விளக்குகிறார்.

மேலும் மணிமேகலை பசியின் கொடுமை பற்றிய பாடல் பட்டினி என்பது உடற்பிணியன்று உயிர்ப்பிணி என்று குறிக்கிறது.

"குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும் பிடித்த கல்விப் பெரும்பயனை விட"....

என பண்டைய இலக்கியம் பசியினால் வரும் துன்பத்தை கூறுகிறது. வள்ளலார் வாழ்ந்த காலத்தில் பஞ்சங்கள் மிகவும் தலை விரித்தாடிய காலம். ஏழை எளியவர்களுக்கு உணவு இல்லாத

நிலையைக் கண்டு மனம் துடித்தார். ஏழைகளின் பசித் துன்பம் துடைக்க வள்ளலார், தரும சாலை கட்டுவதற்கான முயற்சியில் கருங்குழியை விட்டு வடலூரில் தங்கி 1867 - 1870 வரை மூன்றாண்டுகள் வரை தரும சாலை கட்டும் இடத்தையே தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டார்.

வடலூரைச் சேர்ந்த 40 அன்பர்கள் தங்களது 80 காணி நிலத்தை தானமாக எழுதிக் கொடுத்தனர். அதனை ஏற்ற நம்பெருமானார் அந்த நிலப்பகுதிக்கு உத்திர ஞான சிதம்பரம் என பெயர் சூட்டினார். 23.05.1867 வைகாசி அன்று தரும சாலைக்கான கால் கோள் விழாவும், அன்ன தானத் தொடக்க விழாவும் ஒரே இடத்தில் ஒரே நேரத்தில் நடத்தப்பட்டன. வள்ளலார் இந்த தரும சாலை தொடங்கிய நோக்கம் ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவும் உயர்ந்த எண்ணமே ஆகும். அன்று வாழ்ந்த புலவர்கள் மக்களின் நிலையை கருத்தில் கொண்டு பாடல் மட்டும் இயற்றி சென்றனர். ஆனால் வள்ளலார் அற்றார் அழிபசி தீர்க்கும் நோக்குடன் ஜீவகாருண்யமே தனது உயிர் மூச்சாக கொண்டு எவ்வுயிரையும் நேசிக்கும் மனத்துடன் தரும சாலை தொடங்கினார். அவர் ஏற்றிய அடுப்பு 138 ஆண்டுகளாக இன்றும் அணையாது எரிந்து ஏழை மக்களின் பசியை போக்குவது அதன் சிறப்பு.

வடலூர் மக்கள் தங்கள் நிலத்தில் விளையும் முதல் போக நெல் மணிகளை வள்ளலார் தரும சாலைக்கு என்று தனியாக எடுத்து தரும் மரபு இன்றும் உள்ளது. அந்த அணையாது எரியும் அடுப்பு இந்த உலகம் உள்ளவரை தனது எரிக்கனலை பரப்பிக்கொண்டிருக்கும்.

14. இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லை என்றேனோ?

கருணை குறித்து நமக்கு ஐயப்பாடு வருகிறபோதெல்லாம் வள்ளலாரின் வரிகளை நாம் வாசித்தால் தெளிவு பெறலாம். அவர்

பயணம் செய்த மாட்டு வண்டியை இழுக்கும் எருதுகளுக்கு வலிக்கும் என்று இறங்கி தடவி தருவார். மண் கட்டி ஒன்று சிதையும் போது கூட அதைக் கண்டு இரங்கும் குணமும், கோழிகளையும் பசுகளையும் துன்புறுவதைக் கண்டு துடிக்கும் அவரது உள்ளமும், போற்றுதலுக்கு உரியது. அவர் இருந்த இடத்தில் சகல ஜீவராசிகளுக்கும் பசியறிந்து உணவு வழங்கினார்.

"வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன் பசியினால் இளைத்தே வீடு தோறிரந்தும் பசியறாது அயர்ந்த வெற்றாரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன் நீடிய பிணியால் வருந்துகின்றோர் நேர் கூறக் கண்டுளம் துடித்தேன் ஈடின் மானிகளாய் ஏழைகளாய் நெஞ்சு இளைத்தவர் தமைக் கண்டே களைத்தேன்"

இன்றும் வள்ளலார் பாடல்கள் என்றால் நமக்கு முதலில் நினைவு வருவது இந்த பாடல் தான். இதில் வரும் ஒவ்வொரு வரியும் மானுட சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்த துன்பத்தையும் கண்டு இரங்கும் பாடலாகவே உள்ளது. கருணை என்பது கண்களால் கொடுக்கும் அருள் ஒளியாகவும், கைகளால் ஆதரவு தரும் வருடல், வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என்கிற வரி மனிதனை தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்துகிற உன்னதமான சொற்றொடர் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் அவை ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். அவை ஆங்கங்கே இனிய விதைகளை தூவிக்கொண்டே இருக்கும். கவுதம முனிவர் குறிப்பிடும் எண் பெருங்குணங்கள் கருணை, பொறுமை, குற்றம் காணாமை, தூய்மை, சோம்பலின்மை, இனிமை, உலோபமின்மை, பற்றின்மை என எண்பெருங்குணத்தை பட்டியலிடுகிறார். இதில் கருணை மூலமாக தான் தெய்வீகத் தன்மை அடைய முடியும் என்று விளக்குகிறார் இதை நன்கு உணர்ந்த வள்ளலார் தனது மந்திரமாக,

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

என்று கூறி இறைவனை அடையும் ஒரே வழி தயவு என்னும் உயிரிக்கமே என்கிறார். இக்கால கவிஞர்களும் பசியினாலே வரும் துன்பம் கண்டு,

சிக்காமல் பறக்கும்
பருக்கைகளுக்குப் பின்னால்
அலையும் இவர்களுக்குப்
புல் நுனியில் அமரும்
தட்டாம்பூச்சிகளைப் பிடிக்க
நேரம் ஏது?

என்று பசியின் கொடுமை பற்றி கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் சுட்டு விரல் கவிதை சுட்டும் பகுதியில் அழகாக பேசுவார்.

15. ஊன் சுவை உண்டு உடல் வளர்த்தேனோ?

அமைதி, எளிமை, சுயகட்டுப்பாடு, எண்ணத்தூய்மை, மனிதநேயம், ஒழுக்கம், அன்பு, அறம், அருள் போன்றவை மனிதனின் ஒழுக்க நெறிகள். பெருந்தன்மை, மகிழ்ச்சி, உணர்வின் தூய்மை, நன்றி, அமைதி, தியாகம், சேவை போன்றவை இதயத்தின் ஒழுக்க நெறிகளாகும்.

மனிதன் பிற உயிர்களை கொலை செய்து அதன் மாமிசத்தை உண்பதால் மேற்கூறிய குணங்கள் அனைத்தையும் இழந்து விடுகிறான். அனைத்துச் சமய மறை நூல்களும் தமிழ் இலக்கியங்களும் கொல்லாமைக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்றது.

"உயிர் கொலையும் புலைப் புசிப்பும் உடையவர்கள் உறவினத்தார் அல்லர் புறவினத்தார் "... உயிர் கொன்று புசிக்கும் மக்களை புற இனத்தார் என வேறுபாடு காட்டுகிறார் வள்ளலார் இறைவன் படைத்த எந்த உயிர்களையும் கொல்லும் உரிமை நமக்கு இல்லை. கொல்லைமை என்ற ஒரு அதிகாரம்

வைத்து சிறப்பு செய்தார் வள்ளுவர். ஜீவகாருண்யமே மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல் என்றார் வள்ளலார். மற்ற உயிர்களைக் கொண்டு அதைப் புதைக்கும் இடுகாடாக நமது வயிறு மாற வேண்டுமா? உலகில் தோன்றிய அனைத்து உயிர்களுக்கும் இம்மண்ணில் இன்புற்று வாழ உரிமை உண்டு. தனது திருவருட்பாவில் கொல்லாமை மேற்கொள்பவன் உலக உயிர்களுக்கு தாயாகவும் தந்தையாகவும் போற்றப்படுகிறான். இதைத்தவிர உயிரைக் கொல்பவன், விற்பவன், வாங்குபவன், சமைப்பவன், புசிப்பவன் இவர்கள் அனைவரும் கொலையாளிகளே என்கிறார்.

இதனைத் திருமூலர்,

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புகையை
எல்லாரும் காண இயமன் தன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்து வைப்பாரே ...199

தீய உணவான பிறிதோர் உயிரின் உடலை உண்ணும் கீழ்மக்களை எமன் தன் தூதுவர்களை அனுப்பி இழுத்துக்கொண்டு வந்து அவர்கள் உடலைக் கரையன் அரித்துக் கொல்லப்படுவது போல பற்றி எரியும் நரகநெருப்பில் மல்லாந்து படுக்கத் தள்ளி புரட்டி எடுப்பார்கள் என்கிறார். புலாலை மறுப்பதால் மனிதர்களிடையே தெய்வீக அம்சம் அதிகரிக்கிறது என்கிறார் காந்தியடிகள். மிருகங்கள் என்னுடைய நண்பர்கள். நண்பர்களை நான் சாப்பிட விரும்பவில்லை என்றார் பெர்னார்ட்ஷா. அவர் கூறுவது எவ்வளவு உண்மை.

-- தொடரும் --

சுத்த சன்மார்க்க திருமுறைகளில்
“ஏழாம் திருமுறை” ச.மு.க.
அவர்களின் “பிரபந்தத்திரட்டு” வாங்கி
விட்டீர்களா?

ஒரு பெண் ரொம்ப நாள் 'ஜென்' பற்றி ஒரு குருவிடம் பயின்று கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு ஞானம் கிடைக்கவே இல்லை.

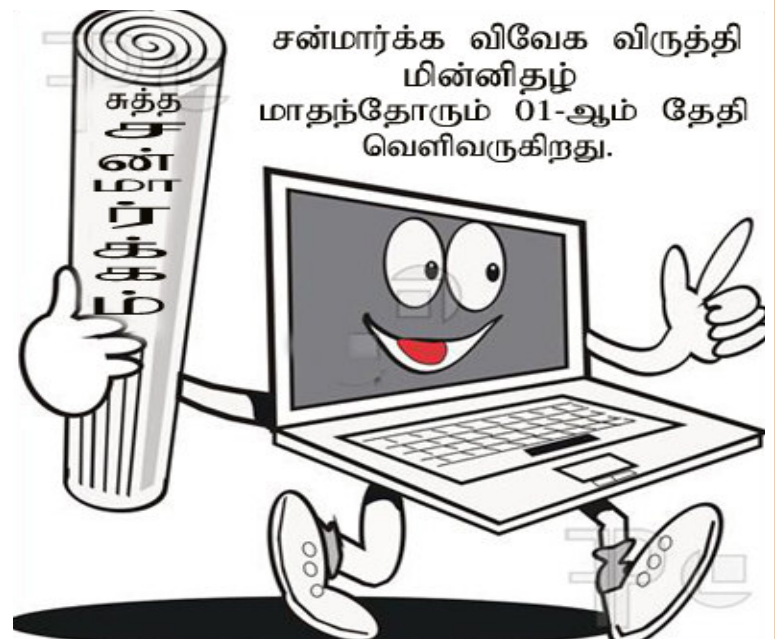
ஒரு நாள் ராத்திரி நல்ல நிலவு ஒளியில் அவள் மூங்கில் போட்டுக் கட்டிய பழைய பக்கெட்டில் தண்ணீர் எடுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தாள். அப்போது மூங்கில் உடைந்து, பக்கெட்டின் அடிப்பாகம் சட்டென்று விழுந்து விட்டது. அவள் அந்தக் கணத்தில் ஞானம் பெற்று விட்டாள்! சுதந்தரம் பெற்று விட்டாள்!

இதை அவள் ஒரு கவிதையாக எழுதியிருக்கிறாள்;

"இப்படியும் அப்படியும்
நான் பழைய பாத்திரத்தைக்
காப்பாற்ற முயற்சித்தேன்.
திடீர் என்று அடிப்பாகம் விழுந்தது.

இனி...
பாத்திரத்தில்
தண்ணீரும் இல்லை
தண்ணீரில் இனி நிலவும் இல்லை!"

இந்தக் கவிதையைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தால், இதன் வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் புலனாகும்.

இராமலிங்க அகவல்

(தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிக நீண்ட பாடல் - இது)

தி.ம.இராமலிங்கம்

- தொடர்ச்சி - 12

ஊன் நிலைத்து உண்மை ஓங்குவதே
ஆன்ம இலாபம் அருட்பெருஞ் ஜோதி
காலம் கடந்த காயமடைதலே அன்ம
ஆலயம் ஆகும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
சாபம் நீக்கி சோதனை செய்யும்
ஆபத்தை நீக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1330
காணவரும் நாள் கொஞ்சம் அதில்
ஆணவம் ஏனோ அருட்பெருஞ் ஜோதி
பார்வை அகத்துள் பதியைத்தேட அதிக
ஆர்வம் எனக்கு அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊருராய் சுற்றினும் உண்மை அறியேன்
ஆருடம் சொல் அருட்பெருஞ் ஜோதி
வேதா கமங்கள் வேண்டிலேன் மெய்போகா
ஆதாயம் எனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி
மாண்டுப் போகவே மரணநாள் எதுவென
ஆண்டு போகுமோ அருட்பெருஞ் ஜோதி 1340
வளி மண்டலம் வந்து சுழன்றுஆங்கே
அளிப்பாய் சுகமே அருட்பெருஞ் ஜோதி
புனலில் நீந்தி பல்கும் உயிர்க்கும்
அனல் ஆகும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
தாவர உயிரியில் தழைத்து ஓங்கியோர்
ஆவண மாகிய அருட்பெருஞ் ஜோதி
நாளும் உயிர்களை நாடி அன்பால்
ஆளும் அரசே அருட்பெருஞ் ஜோதி

இறந்தாரை எழுப்பும் இறை சித்திவகை
அறமெலா மருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1350
ஊமைக் கனவை உரைத்த மதவழியெலாம்
ஆமைப் பயணமாம் அருட்பெருஞ் ஜோதி
வீழும் உடலில் விமலனைக் காணத்திரை
ஏழும் ஒன்றும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
காணும் உயிரெலாம் களித்துலகில் வாழ
ஆணும் பெண்ணுமானாய் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பசித்தோர்ப் பசிப் போக்கா உண்டியல்
அசிங்கம் அசிங்கம் அருட்பெருஞ் ஜோதி
கடைந்த தேகத்தில் கற்பூரமணமே உன்
அடையாள மாகும் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1360
வாழ் உடலில் விளங்கும் அலைமனம்
ஆழ் கடலாமோ அருட்பெருஞ் ஜோதி
பாபா என்றோதி புலால் உண்ணுதல்
ஆபாச மன்றோ அருட்பெருஞ் ஜோதி
படிநிலை கடந்து பார்க்க இப்பாவிக்கும்
அடிமுடி காட்டாய் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பழுது வாராதிருக்க பாட்டால் உனை
அழுது தொழுவேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி
வோலை வருமுன்னே வருவோர்க் கோர்
ஆலை நடத்தும் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1370
தேனினும் நீடும் தயவுப் பெற்றேனினிதேக
ஆனி நேருமோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

கனாக் கண்ட கருப்பொரு ளடையஎனை
அனாதி ஆக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

வீதியில் அழியா விதிச்செய் தென்னை
ஆதி ஆக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

மருந் தென்று மலரும் குண்டலிப் பால்
அருந்து வேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி

பண்டமும் பிண்டமும் படைத்துப் பல
அண்டங் காக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1380

சத்திய நெறியாம் சன்மார்க்கம் பிடித்து
அத்துவித மானேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி

தப்பேது செய்யினும் தண்டனை எனக்கருள்
அப்போதுக் கப்போதே அருட்பெருஞ் ஜோதி

கதிபதிக் கெல்லாம் கட்டளை இடும்
அதிபதி யாகும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

மகிழ்ச்சி யுடன் மாமனிதர்வாழ மற்றொரு
அகிலம் அளித்தருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

நல்லார் நலம்பெற நாடும் உலகில்
அல்லார் ஏனோ அருட்பெருஞ் ஜோதி 1390

சங்கம் சார்ந்த சன்மார்க்கப் போதனை
அங்குச மாகும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

படித்தால் பிணிப் போக்கும் அருட்பா
அடியார்க் கடியேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி

தமதுயிர் போகாது தடுக்கும் அன்பரை
அமரர் ஆக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

சரியென்ற சமயமெலாம் சாராத தனித்த
அரிய சுகமாகும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

உருவும் அருவும் இல்லாத ஓர்தனித்த
அருளே வடிவாம் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1400

வேதிக்கும் தேகம் வேண்டும் என்
ஆதி பகவனே அருட்பெருஞ் ஜோதி

பன்னிய தத்துவங்களைப் பாரில் ஏதும்
அன்னிய மில்லை அருட்பெருஞ் ஜோதி

சாகும் பிறப்பும் சமமில்லாச் சாதனை
ஆகும் என்றஎன் அருட்பெருஞ் ஜோதி

வேகாக் காலை வேண்டி நின்றோர்க்கு
ஆகாத துண்டோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

பரிநரி யானதைப் புரியாதோர் உலகில்
அரிசிவ என்பார் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1410

கல்லா தவர்போல்புன் கறி உண்டு
அல்லா என்பார் அருட்பெருஞ் ஜோதி

பாவி என்றே பயங்காட்டிப் பரிசுத்த
ஆவி என்பார் அருட்பெருஞ் ஜோதி

தவாநிலை தயவைத் தந்த புத்தர்
அவா போனதே அருட்பெருஞ் ஜோதி

நாட்டில் புலையரும் நன்றாய் வணங்கி
ஆட்டை அடிப்பதோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

ஊழி உருத்த ஆரூடம் பார்த்துவிணே
ஆழியில் மூழ்குவார் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1420

கனவு நனவாகக் கூட்டமாய் நெருப்பு
அனலை மிதிப்பதோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

சுவந் தின்னும் சனங்களால் உயிர்கள்
அவதி யுறுவதோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

மண வாழ்க்கை மயக்கும் மாயையே
அணங்கு என்ற அருட்பெருஞ் ஜோதி

உணவின்றி ஏங்கி உத்தமனுக்காக இளைக்க
அணங்காட்டு தகுமோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

எந்தை என்னுள் அமர்ந்து சித்திக்கும்
அந்நாளைத் தருக அருட்பெருஞ் ஜோதி 1430

தடையெலாம் நீக்கி தனித்த அமுமதை
அடைய அருளாய் அருட்பெருஞ் ஜோதி

கணிதம் கடந்து காணா அண்டங்கள்
அணி அணியாம் அருட்பெருஞ் ஜோதி

பணிந்துப் பாடும் பரமாகாச அகவலுக்கு
அணிந்துரைச் செய்யும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

உடலைக் கழுவி ஊர்க்கூடியழுது தீயிட்டு
அடலை செய்வதோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

கடலைக் கடக்கக் கருதி அணிவோர்
அடலை இதுவோ அருட்பெருஞ் ஜோதி 1440

உருசெய் மதங்கள் உளறிய உலகில்
அருமறை நீயே அருட்பெருஞ் ஜோதி

குறித்து நோக்கினும் காலத் தொடக்கம்
அறியேன் அறியேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி

மனமதை அடக்கி மானங் காத்தாரை
அனக னாக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

எமன் வரும்வரை ஏதுமறியாது நாள்கழித்து
அமர்ந் திருப்பனோ அருட்பெருஞ் ஜோதி

வழி தெரியாது வந்தப்பிறவி மேன்மேல்
அழிஞ்சிப் பட்டேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1450

பழிக்கப் பிறரழ் பாடையடைய இனிமேல்
அழிஞ்சிப் பட்டேன் அருட்பெருஞ் ஜோதி

சம்மதம் சம்மதம் சன்மார்க்கச் சத்திய
அம்மண மனமருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

இம்மலத் தேக இருட்டை விடுத்தனை
அம்பலம் செய்வாய் அருட்பெருஞ் ஜோதி

கருஉரு உயிரெலாம் கருணை பெற்றுய்ய
அருளுக அருளுக அருட்பெருஞ் ஜோதி

அழுது தொழுவார் அழுது பெறுவார்
அழுக்கை நீக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1460

எவ்விட மிருந்து எமக்கருள் புரியும்
அவ்விடம் காட்டுக அருட்பெருஞ் ஜோதி

பாகமில்லா ஒன்றாய்ப் புரிந்து ஜோதியாய்
ஆகலாம் ஆகலாம் அருட்பெருஞ் ஜோதி

முத்தேக சித்தனுக்கு முயங்கி அன்றளித்த
அத்தேக மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

ஓதாமல் உணரும் ஓங்கு தயவெனும்
ஆதார மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

சாகா வரம்தந்து சோதனைக் கடந்தநல்ல
ஆகார மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1470

சாதீய குணமெலாம் சாரானே சத்தியனுன்
ஆதீன மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

தங்க மயமான தனிஅருட் ஜோதிநிலை
அங்க மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

தாயினு மன்புடையாய் தயவிலா தடியேன்
ஆயினு மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

பழமை தெரியாது புதுமை யோடிருக்கும்
அழகை எனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்னது நின்னதென்ற இருமை நிலையற்ற
அன்பை எனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1480

சிறற்றம்பலம் விளங்க சித்தெலாம் செய்யும்
அற்புத மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

சாக்கிரம் ஒழிந்த செத்தாரை எழுப்பும்
ஆக்க மெனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

சகத்துயிர்கள் வாழ சீவ காருண்ய
அகம் எனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

ஊட்டியக் கருணையால் அருள் செங்கோல்
ஆட்சி எனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி

நாழி இரண்டரையில் கருணை கணை
ஆழி எனக்கருள் அருட்பெருஞ் ஜோதி 1490

-- தொடரும் --

சிவபெருமானும் வள்ளற்பெருமானும்

தி.ம.இராமலிங்கம்

- தொடர்ச்சி - 05

சிவபெருமான் என்பவர் ஓர் சுவர்ணதேகி என்பதனைக் கண்டோம். அதுவும் பல கோடி சிவபெருமான்கள் இருப்பதாகவும் அறிந்தோம். சிவபெருமானையும் தாண்டி 15-மாற்றுள்ள பரநாத நிலையில் உள்ள சுவர்ணதேகிகளும் பல கோடியினர் உள்ளனர் என்பதனையும் அறிந்தோம். பரநாத நிலைக்கும் மேல் 16 முதல் 108 மாற்று வரை உள்ள சுவர்ணதேகிகளை 'பிரணவ தேகிகள்' என்று அழைக்கிறோம். பிரணவதேகிகளான இவர்களுக்கும் பிறப்பு இறப்பு உண்டு.

அடுத்ததாக நாம் எடுப்பது ஞான தேகம். இந்த ஞானதேகத்திற்கு அளவு கடந்த மாற்று. இவர்களே காலாதீதர்கள். மரணமிலா பெருவாழ்வில் வாழ்பவர்கள். இவர்களுக்கு பிறப்பு உண்டு, மரணம் என்பது இல்லை, மரணம் இல்லை என்பதால் மறு பிறப்பு இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஞான தேகிகளின் பட்டியலில் வருபவர்தான் நமது வள்ளற்பெருமான். இவருக்கு ஆயுள் என்பதே கிடையாது. காலத்தை கடந்தவர்.

ஆகவே திருவருட்பாவின் ஆதரப்படி, சிவபெருமான் பிறப்பும் இறப்பும் உள்ள ஒரு சுவர்ணதேகியாவார். வள்ளற்பெருமானுக்கு பிறப்பு உண்டு, இறப்பு இல்லை. வள்ளற்பெருமான் சிவபெருமானைவிட பலமடங்கு உயர்ந்த நிலையில் ஞானதேகம் பெற்று மரணமிலா பெருவாழ்வில் வாழ்கிறார் என்பதும் தெளிவாகிறது. தான் பெற்ற இந்த ஞான தேகத்தை வேறு ஒருவரும் பெறவில்லை என்பதையும் வள்ளற்பெருமான் தனது அருட்பா பதிப்பில் பதித்துவிடுகிறார்.

"மூவரும் தேவரும் முத்தரும் சித்தரும்
யாவரும் பெற்றிடா இயல் எனக்கு அளித்தனை"
(திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்-1581)

என்று தனது பேரருட் தனிப்பெருந் தந்தையான அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவருக்கு நன்றியினை தெரிவித்துக்கொள்கிறார். இவ்வாறு சிவபெருமானை விட வள்ளற்பெருமான் தனித்துவம் மிக்கவராக மேலானவராக விளங்குவதை நாம் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போன்று கண்டு களிக்கலாம். நிற்க.

சுத்த சன்மார்க்க வாசகர்களாகிய நாம் இதுவரை "பிறப்பும் - இறப்பும்" என்கிற இந்த இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் படி சிவபெருமானின் நிலையினையும் வள்ளற்பெருமானின் நிலையினையும் வாசித்து அறிந்தோம்.

தற்போது நமக்கெல்லாம் ஒரு சந்தேகம் முளைத்திருக்கும். அதாவது வள்ளற்பெருமான் போல் இறப்பு இல்லாமல் இருக்க முடியும்! ஆனால் பிறப்பில்லாமல் எவ்வாறு இருக்க முடியும்? நாம் வணங்கும் கடவுளே ஆனாலும் அவரும் ஒரு நாள் பிறந்திருக்கத்தானே வேண்டும்! பிறவாத ஒன்று எவ்வாறு இருக்க இயலும்! என்கிற சந்தேகந்தான் அது.

நம்மை படைத்தது யார்?

இறைவன்!

அப்படியானால், அந்த இறைவனை படைத்தது யார்?

??????

இம்மண்ணில் பிறந்த மனிதர்களுள் சிற்றறிவு முதற்கொண்டு பேரறிவு உடைய எவராலும் இதுவரை இதற்கான பதிலை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களால் இயன்றதெல்லாம் 'அநாதி' என்ற சொல்லை பயன்படுத்தியது மட்டுமே. 'அநாதி' என்பது எப்படி உண்மையாக இருக்க முடியும்? நமது அறிவானது காரண காரிய அளவைக்குள் அதனை அளந்து பார்க்கிறது. 'இறைவன்' என்பவர் ஒரு காரியம். அந்த காரியத்திற்கு காரணம் எது? காரணம் இல்லாமல் காரியம் இருக்க முடியாது என்கிறது நமது அறிவு.

'அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது' என்பது நமது நம்பிக்கை. ஓர் அணுவின் அசைவிற்கு கூட ஏதாவது ஒரு காரணம் தேவைப்படுகிறது. அந்த அசைவிற்கு காரணமாக இருப்பது 'அவன்'. அப்படியெனில் அந்த 'அவன்' எதனின் காரணமாக உள்ளது? என்கிற கேள்வி நம்மை சூழ்கிறது.

நாகார்ஜுனர் கூறுகிறார், 'நம்முடைய மருள் அல்லது அறியாமையினாலேயே உலகம் நமக்குத் தோன்றுகிறது. பிரக்ஞை அல்லது ஞானம் தோன்றியதும் உலகம் மறைந்து விடும். அதற்கப்பால் நீடிப்பது சூனியமே ஆகும்."

இந்த சூனியத்தையே சிலர் 'பிரம்மம்' என்கின்றனர். சிலர் 'இறைவன்', 'தெய்வம்', 'கடவுள்' என்கின்றனர். சிலர் 'அல்லா', 'கர்த்தர்', 'சிவன்', 'விஷ்ணு', 'பிரம்மா', 'இயற்கை விளக்கம்', 'இயற்கை இன்பம்', 'இயற்கை உண்மை', 'அருட்பெருஞ்ஜோதி', 'பரமாகாசம்' என்றெல்லாம் இவ்வுலகில் பெயர் வைத்து வணங்குவதாக தோன்றுகிறது இல்லையா. அந்தந்த பெயர்கள் சொல்லுகிற தத்துவங்களுக்கு ஏற்றவாறு சற்றேறவும் குறையவும் சூனியத்தை வரையறை செய்திருக்கிறார்கள் அவ்வளவே. சூனியத்தை முழுதும் அறிந்தவர்கள் இதுவரை யாருமில்லை, இனியும் அறியப்போவதுமில்லை. ஏனென்றால்

சூனியம் முழுமை அற்றதாக உள்ளது. சூனியத்தின் உண்மை விளக்கவொண்ணாத ஒரு மர்ம நிலையாகும். அதைப்பற்றி முழு வரையறையினை நம்மால் கொடுத்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் அது வரையறை அற்றதாக உள்ளது. அதனால் அது குறித்து ஆழமாக விவாதிப்பதோ மறுப்பதோ இயலாத ஒன்றாகும்.

நேற்று சிவன், விஷ்ணு, அல்லா, கர்த்தர் என்பதிலிருந்து இன்று அருட்பெருஞ்ஜோதியாகவும் நாளை எதுவாகவும் தன்னை வெளிப்படுத்தக்கூடும் அந்த சூனியம். அருளாளர்கள் இப்பூமிக்கு வந்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். தத்துவங்கள் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். அதற்கேற்றவாறு மக்களாகிய நாமும் மாறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியம். 'மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது' என்கிற உண்மை அந்த சூனியத்திற்கே முழு பொருத்தமுடையதாக உள்ளது.

அப்படிப்பட்ட எங்குமாய் விளங்குகின்ற சூனியத்திற்கு பிறப்பு எது? இறப்பு எது? ஆதி எது? அந்தம் எது? அடி எது? முடி எது? என்று நம்மால் கண்டுவிட முடியுமா? அல்லது ஆதியும் அந்தமும் அதற்கு இருக்கத்தான் முடியுமா? சூனியம் என்பது காரணமா? அல்லது காரியமா?

மேற்கண்ட சூனியக் கோட்பாட்டை மிகச்சாதாரணமாக சொல்ல வேண்டுமானால், "கோழிக்கு முதல் முட்டையா? முட்டைக்கு முதல் கோழியா? இவற்றில் எது ஆதி? எது அந்தம்? எது காரணம்? எது காரியம்?" என்று வினவலாம். பதில் உரைப்பது முடியாத காரியம். அதற்காக நாம், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது கோழி! என்று சொல்லலாமா? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

நியாய வைசேஷிகம் கூறுகிறது, "பொருள்கள் உருவாதல் என்பது பகுதிகளின் சேர்க்கை என்பதே ஆகும். அதாவது பகுதிகளற்ற

பொருள்கள் உற்பத்தியாகமாட்டா. பரமானுக்கள் பகுதிகளற்றவை. எனவே அவற்றை உருவாக்க முடியாது. மேலும் உருவாக்கும் பொருளுக்கு முடிவும் உண்டு. எனவே உருவாக்க முடியாத பரமானுக்களுக்கு முடிவும் கிடையாது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் அனுக்கள் நித்தியமானவை. அதாவது தோற்றமும் முடிவும் அற்றவை."

அதாவது ஒரு பொருளில் உள்ள பொருட்களை பிரித்துக்கொண்டே சென்றோமானால், அப்பொருளிலிருந்து மேலும் பிரிக்க முடியாது இறுதியாக எஞ்சிய பொருளே 'பகுதிகள் அற்ற பொருள்' என்கிறது நியாய வைசேஷிகம். அந்த பகுதிகளற்ற பொருள் என்றும் இருக்கக்கூடியது. அதற்கு ஆதியும் அந்தமும் இல்லை என்கிறது அது. இதுவும் 'அனாதி' தத்துவத்தையே குறிப்பிடுகிறது.

வள்ளற்பெருமானின் நோக்கில் இறைவனுடைய அந்தரங்கம் எவ்வாறு அறியப்படுகிறது என்பதையும் காண்போம்,

"மனாதிகள் பொருந்தா வானடு வானாய்
அனாதி உண்மையதாய் அமர்ந்த மெய்ப்பொருளே"
(திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்-897)

மனாதிகள் என்றால், இந்திரிய அறிவு, மன அறிவு, ஜீவ அறிவு இவை மூன்றும் சேர்த்தே மனாதிகள். இந்த மூன்று அறிவின் கண் கொண்டும் நாம் இறைவனின் உண்மையினை காண முடியாது. இவ்வுலகில் சாதிகளும், சமயங்களும், மதங்களும் இம்மூன்று அறிவின் கண் கொண்டு பார்க்கப்பட்டதே ஆகும்.

சுத்த சன்மார்க்கம் மூலம் ஆன்ம அறிவின் கண் கொண்டு இறைவனை காணும் பொழுது, அவர் வானடு வானாய் அனாதியாய் இருப்பதாக கூறுகிறார். அதாவது ஒரு வானத்தின் மீது இன்னொரு வானம் என அடுக்கிக்கொண்டே

சென்றால் எப்படி இருக்குமோ அதுபோன்று வானத்தின் அடுக்குகளாய் ஒரு முடிவில்லா சூனியமாய் (வானம் மற்றும் சூனியம் என்றால் வெற்றிடம்)விளங்குவதாகவும்,

அவ்வெற்றிடம் எவ்வாறு தோற்றுவிப்பாரும் அழிப்பாரும் இன்றி சுயமாக, தான்தோன்றித் தனமாக, அனாதி நிலையே உண்மை எனக் கொண்டதாக இருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் அவ்வெற்றிடத்தில் 'அனாதியே உண்மை' என்கிற இறைவனும் மெய்ப்பொருளாய் அமர்ந்துள்ளான்.

இவ்வரிகளிலிருந்து நாம் இறைவன் 'அனாதி'யாக உள்ளான் என்பதை தெரிந்து கொள்கிறோம். மேலும் கூறுகிறார்...

"சாதியும் மதமும் சமயமும் காணா
ஆதி அனாதியாய் அருட்பெருஞ் ஜோதி"
(திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்-115)

அனாதி நிலைகளில் இருப்பவை மொத்தம் ஆறு. அவைகள், கடவுள், அருட்சத்தி, ஆகாயம், காற்று, ஆன்மா, அணு என்பனவாம். இவ்வாறில் முதன்மை இடத்தில் இருப்பவர் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் என்கிறார் வள்ளற்பெருமான். இப்படி அனாதியில் ஆதியாக / முதன்மையாக இருக்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி கடவுளை சுத்த சன்மார்க்கம் அன்றி இவ்வுலகில் கீழான நிலையில் உள்ள சாதிகளும், சமயங்களும், மதங்களும் அம்முதன்மை அனாதியை காணவில்லை என்கிறார் வள்ளற்பெருமான்.

இவ்வரிகளிலிருந்தும் நாம் இறைவன் 'அனாதி'யே என்பதை அறியமுடிகிறது. இதுபோன்று பல இடங்களில் திருவருட்பாவானது இறைவனை அனாதி என்கிறது. மேலும் திருவருட்பா உரைநடை நூல் கூறுகிறது,

"ஆகாசம் அனாதி. அதுபோல் அதற்குக்

காரணமான பரமாகாச சொரூபராகிய கடவுள் அனாதி. அனாதியாகிய ஆகாசத்தில் காற்றும் அனாதி. அனாதியான வெளியில் காற்று எப்படி அனாதியோ, அப்படிக் கடவுளிடத்தில் அருட்சத்தி அனாதியாய் இருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் அணுக்கள் நீக்கமற நிரம்பியிருக்கின்றன. இது போல் கடவுள் சமுகத்தில் - ஆன்மாகாசத்தில் - அணுக்கள் சந்தானமயமாய் நிரம்பியிருக்கின்றன. அந்த அணுக்களுக்கு ஆன்மா என்றே பெயர்." (பக்கம்-353)

மேற்காணும் எடுத்துக்காட்டிலிருந்து இறைவன் பிறப்பற்றவன் மற்றும் இறப்பற்றவன் என்கிற அனாதி நிலையில் இருப்பதாக வள்ளற்பெருமான் எடுத்தியம்புகிறார். எனவே அனாதி நிலைக்கு காரண காரிய தொடர்புகள் இருக்க முடியாது என்றாகிறது. ஏன் இருக்க முடியாது? என்றால், அனாதி நிலையில் அவை இரண்டும் ஒன்றாகவே இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. எது காரியமாக இருக்கிறதோ அதுவே காரணமாகவும் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. அதாவது அநாதி நிலைக்கு காரணம் அந்த அநாதி நிலையே என்றாகிறது.

"காரியத்தால் உள்ளனவே காரணத்தால் உள்ளன" (திருவருட்பா-5699)

இப்போது, நாம் இதற்கு முன்பு கேட்ட கேள்வியினை மீண்டும் கேட்டுப் பார்த்தால் அதற்கு விடை கிடைத்துவிடும்.

நம்மை படைத்தது யார்?

இறைவன்!

அப்படியானால், அந்த இறைவனை படைத்தது யார்?

இறைவன்!

அதாவது இறைவன் படைக்கப்பட்ட பொருள் அல்ல. அது என்றும் இருக்கின்ற அனாதி என்பதை புரிந்துக்கொள்ள வேண்டும்.

"காரண காரியக் கல்விகள் எல்லாம் கற்பித்து...
(திருவருட்பா-4645)

'அனாதியின் காரணம் அனாதியே' என்பதை நாம் புரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமானால், நாம் அந்த அனாதியிடமே காரண காரியக் கல்வியினை பயில வேண்டும். வள்ளற்பெருமானுக்கு இந்த கல்வியினை அந்த அனாதி கற்பித்துள்ளது. நாமும் கற்போமானால் நமக்கு கேள்விகள் எழாது.

"காரண அருவே காரிய உருவே
காரண காரியம் காட்டி..."

(திருவருட்பா-3891)

அனாதி நிலையில் காரண காரியம் எப்படி உள்ளது என்றால்? காரியம் உருவாகவும் வெளிப்படையாகவும் அதற்கான காரணம் அருவாகவும் மறைவாகவும் உள்ளதாக திருவருட்பா கூறுகிறது.

"காரண காரியங் காட்டிடு வெளியெனும்
ஆரணச் சிற்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி"
(திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்-53)

வெளி என்னும் ஆகாயத்தின் காரியம் என்ன? அந்த ஆகாயத்தில் உள்ள விண்மீன்கள், கோள்கள் ஆகியவையே ஆகாயத்தின் காரியமாக உள்ளது. அவை உருவாக காரணம் என்ன? அதற்கு காரணம் அருவான ஆகாயம். அதாவது அருவான ஆகாயமே காரணமாக இருந்து தன்னிடத்தே உருவாக நட்சத்திரங்களையும் கோள்களையும் உருவாக்கிக்கொண்டது. எனவே அனாதியான அந்த ஆகாயமே காரணமும் காரியமுமாக தன்னை காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. வேதங்கள் கூறுகின்ற இறைவனின் இருப்பிடமான சிற்சபை என்பது அந்த ஆகாயத்தில்தான் உள்ளது. அங்கே முதன்மை அனாதியான அருட்பெருஞ்ஜோதி விளக்கமாக உள்ளார்.

-- தொடரும் --

கண் முடி வழக்கம்

கரும காரியங்கள்

நாம் எந்த ஒரு மதத்தை சார்ந்தவர்களாகினும், நாம் இறந்தவுடன் மத சடங்குகள் செய்வது உறுதி. நாம் இங்கு பெரும்பாண்மையாக இந்து மதத்தில் இருப்பதால், அம்மத சடங்குகள் என்னவென்று நமக்கெல்லாம் தெரியும். நாம் முற்காலத்தில் செய்த சடங்குகள் எல்லாம் தற்போது காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக்கொண்டாலும் அச்சடங்குகளை முற்றிலும் விட்டபாடில்லை. கணவன் இறந்தால் மனைவியை தீயிட்டு கொளுத்தும் சடங்குகளை எண்ணிப் பாருங்கள். இக்கொடுமைகள் எல்லாம் தற்போதய இந்து மதத்தில் இல்லை.

எனினும் இன்னும் நாம் மதங்களும் சமயங்களும் கூறும் கற்பனை கதைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கி அதன்படி நடந்து கொண்டுதான் உள்ளோம். இச்சடங்குகள் எல்லாம் தேவையற்றவை என்று வள்ளற்பெருமான் கண்டிக்கின்றார். இச்சடங்கினால் இறந்தவர்களின் ஆன்மாவிற்கோ அவர்களது வாரிசுகளுக்கோ சொந்தகளுக்கோ யாதொரு நன்மையும் கிடையாது.

"பிணத்திற்கு சடங்கென்று நாட்டி

பிராமணர் செய்த தெல்லாம்

வெற்றுப் பிழைப்புக்காய் மட்டும்தான்;

வேறெதிலும் இல்லை வரும்படி!

மற்றபடி வேதங்களின் ஆசிரியர்கள் மூவர் யாரெனில் வெற்றுக் கோமாளி, புரட்டன் மற்றும் திருடனே."

- Quoted in the Seva-Darsana-Samgraha.ch.i

என்று சர்வ தர்சனா சம்ஹிரகா கூறுகிறது. நாம் பிராமணர்களை மட்டுமே இதற்காக குற்றம் சொல்ல முடியாது. இறுதி சடங்குகள் என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு வழி வழியாக செய்வதை

நாமும் செய்கிறோம் என்று செய்கின்ற நாம்தான் முட்டாள்கள் என்பதை நாம் அறிவதில்லை. இறந்த தேகத்தை வேதம் கூறுகின்றது என்று எரித்துவிடுகிறோம். அல்லது தேகத்தை புதைப்பவர்களும் ஏதேதோ சடங்குகளில் மூழ்கி அல்லல் உறுகிறார்கள்.

பின்பு ஒரு நாள் குறித்து பத்திரிக்கை அடித்து சொந்தகளுக்கு எல்லாம் அனுப்புவார்கள். அப்பத்திரிக்கையில் ஓரத்தில் ஒரு சிறு கருப்பு பட்டையால் அடையாளம் வேறு. எந்த புத்திசாலி இதனை கண்டுபிடித்தான் எனத் தெரியவில்லை. எல்லா பத்திரிக்கையிலும் அந்த கருப்பு முனை இடம்பெற்றிருக்கும். எதற்காக இது என்றால்? கருப்பு துக்கத்தை தெரிவிக்கும் அடையாளம் என்பர். நாமும் அப்பத்திரிக்கை வந்தவுடனே அந்த கருப்பு முனையை முதலில் கிழித்து எரிந்துவிடுவோம்! அது ஏன் எனத் தெரியவில்லை. நம் வீட்டில் இறந்தால் மட்டுமே நமக்கு துக்கமாம். மற்ற சொந்தக்காரர்கள் யார் இறந்தாலும் நமக்கு துக்கம் இல்லை சந்தோசமே என்பதால் நாம் அதனை கிழிக்கிறோமா? எனத் தெரியவில்லை.

கருமாத்ரி, திதி இவற்றையெல்லாம் ஏன் செய்கிறோம் என்றால்? இறந்த ஆன்மா அமைதியுறவும், நமது துக்கத்தை கொண்டாடவும்தான் என்பர். மகிழ்ச்சியினை தான் கொண்டாடுவர். நாம் தான் புத்திசாலி ஆயிற்றே! துக்கத்தையும் கொண்டாடுகிறோம். இறந்தவருக்கு என்னென்ன பலகாரம் பிடிக்குமோ அல்லது நமக்கு என்னென்ன பலகாரம் பிடிக்குமோ அதனை எல்லாம் செய்து சொந்தங்களைக் கூட்டி ஓர் நாளில் சாப்பாடு

போட்டு சில வேத வித்தகங்கள் செய்து அதாவது அன்றைய தினம் இறந்தவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு இருக்கும் மீசையை எடுத்துவிடுவார்கள். பாவம்... மீசையின்றி அந்த ஆசை முகத்தை பார்க்க சகிக்காது யார்க்கும்! என் தந்தை இறந்தால் எனது மீசையை ஏன் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கும் விழிப்புணர்வு உடையோர் யாருமில்லை இங்கு! இவ்வாறு இன்னும் சில வேத சடங்குகளுடன் அய்யர் நம்மை விடுவிப்பார். பிறகு ஊர் கூடி சாப்பிட்டுவிட்டு ஏப்பம் விடுவதோடு கரும காரியம் முடிவுக்கு வருகிறது.

இதற்கிடையில் தலை கட்டுகிறோம், வால் கட்டுகிறோம் என்று சொந்த பந்தங்களின் அன்பளிப்பு மழையில் நனைவது இறந்தவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு தனிச்சுகம் உண்டாகும். இச்சடங்குகளுக்கெல்லாம் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தை கூறுவர் நமது பெரியோர்.

வள்ளற்பெருமானின் வழிநடக்கும் சுத்த சன்மார்க்கம் இச்சடங்குகளை துச்சமென எண்ணி இச்சமுதாயத்தில் நம்மை யார் எதிர்த்தாலும், நம்மை இழிவாகப் பேசினாலும் அவற்றையெல்லாம் புறந்தள்ளி வள்ளற்பெருமானின் கொள்கைகளுக்கே முன்னுரிமை அளித்து, அதனை நமது வாழ்க்கையில் செயலில் கொண்டுவரவேண்டும். கண்மூடி வழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப் போகவேண்டும் என்பதை நாம் நமது நடத்தைகளின் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டும். எனவே இதனை வாசிக்கும் நீங்கள் தற்போது எந்த வயது காரர்களாக இருப்பினும் உடனே கீழ்காணும் உறுதிமொழி படிவத்தை பூர்த்தி செய்து வைத்துக்கொள்வது உங்கள் சன்மார்க்க கடமைகளுள் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இதுபோன்ற ஆவணங்களை சுத்த சன்மார்க்க சங்கங்கள் அச்சடித்து தங்களது ஒவ்வொரு உறுப்பினர்களுக்கும் அளித்து, பூர்த்தி செய்த ஆவணங்களின் பிரதி ஒன்றினை வாங்கி தங்கள்

சங்க ஆவணங்களாக பாதுகாத்து வருதல் வேண்டும்.

நாம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய ஆவணத்தின் மாதிரி கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

எனது சுத்த சன்மார்க்க கட்டளை

----- என்கிற நான் என்னால் இயன்றவரை திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரின் சுத்த சன்மார்க்கத்தை கடைபிடித்து ஒழுகுகின்றேன். ஆகையால் சாதி, சமயம், மதம் என்கிற ஒன்றிலும் நான் இல்லை. 30-03-1871-ஆம் ஆண்டு வள்ளற்பெருமான் நமக்கு ஆணையிட்ட "சாமாதிக் கட்டளை" என்பதை நான் முழுமையாக கடைபிடிக்க விருப்பம் கொண்டுள்ளேன். எனவே எனக்கு கர்ம கால முதலிய பேதங்களால் தேக ஆணி (மரணம்) நேரிட்டால் என்னை தகனஞ் செய்யாமல் சமாதியில் வைக்கவேண்டும். அச்சமயம் என்னை நினைந்து யாரும் அழுகுரல் எழுப்பக்கூடாது. எனக்கு யாதொரு சடங்கும் செய்யாது (எனது தேகத்தை குளிப்பாட்டுதல், விபூதி அல்லது திருமண் அணிவித்தல், மாலை அணிவித்தல் போன்றவை)நான் உடுத்திய ஆடையை மாற்றாமல் அதே துணியின் மீது ஒரு புதிய வெள்ளாடை மட்டும் சுற்றி என் தேகத்தை சமாதி செய்வித்தல் வேண்டும்.

நான் இறந்த பிறகு எனது மனைவியின் தாலியினை கழற்றும் சடங்குகள் உட்பட எதனையும் செய்யக்கூடாது. எனது மனைவி எப்பொழுதும் போல் பூ, பொட்டு, தாலியுடன் இச்சமுதாயத்தில் இறுதிவரை நடமாட வேண்டும்.

எனது மனைவி இறந்தால் நான் மறுமணம் செய்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்றும் உறுதிக்கூறுகின்றேன். எனது மனைவிக்கும் யாதொரு சடங்கும் இன்றி மேற்சொன்னவாறு

தகனஞ் செய்யாது அடக்கம் செய்வேன்.
இவ்வாறே எனது பிள்ளைகளுக்கும் தேக ஆனி
நேரிட்டால் செய்வேன்.

நான் இறப்பினும், எனது மனைவி
இறப்பினும், எனது பிள்ளைகள் இறப்பினும்
யாருக்கும் திதி, கருமாதி போன்ற கர்ம
காரியங்களை யாரும் செய்தல் கூடாது. சன்மார்க்க
முறைபடி செய்கிறேன் என்று உறவினர்களை
கூட்டி வேறு பெயர் கொண்டு வேறொரு
வடிவிலும் இந்த சடங்குகளை செய்தல் கூடாது.
மாறாக அந்நாட்களில் நேரிட்டவர்களுக்கு நேரிட்ட
மட்டிலோ அல்லது தருமச்சாலைகளிலோ அன்ன
விரயம் மட்டும் செய்யவும்.

எனது சொந்தங்களோ அல்லது என்
வழித்தோன்றல்களோ அல்லது என் உரிமை
நண்பர்களோ அல்லது என்
மதிப்பிற்குரியவர்களோ அல்லது எவராயினும்
மேற்காணும் எனது சுத்த சன்மார்க்க கட்டளையை
என்னளவில் மீறி நடத்தல் கூடாது.

அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின்
துணைகொண்டு, இக்கட்டளைக்கு ஒப்புதல்

அளித்து நானும் எனது குடும்பத்தினரும் சுய
நினைவோடு கையொப்பமிட்டு வள்ளற்
பெருமானின் ஆணையினை
நிறைவேற்றுகின்றோம்.

1. தந்தை பெயர் மற்றும் கையொப்பம்
2. தாய் பெயர் மற்றும் கையொப்பம்
3. பிள்ளைகள் பெயர் மற்றும் கையொப்பம்
4. பேர பிள்ளைகள் பெயர் மற்றும் கையொப்பம்
(இறுதியாக ஒப்புதல் அளித்த தேதியினை
குறிப்பிடவும்)

மேற்காணும் வாசகங்களை கையால்
எழுதியோ அல்லது தட்டச்சு செய்தோ
கையொப்பமிட்டு அதனை சொத்து பத்திரம்
போல பாதுகாக்க வேண்டும். அதன் பிரதியினை
நீங்கள் சார்ந்துள்ள சன்மார்க்க சங்களில்
கொடுத்து வைத்துவிட்டால், உங்கள் ஆணை
எதிர்காலத்தில் மீறப்படாமல் இருக்க சங்கங்கள்
உறுதுணையாக இருக்கும். சாதி சமய மத
சடங்குகளை தவிர்ப்போம்... வாருங்கள்
சன்மார்க்க உலகம் படைப்போம்.

வாசகர் கவனத்திற்கு...

இந்த மின்னிதழ் பற்றி வாசகர்களின் கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. உங்கள்
கருத்துக்கள் மின்னிதழில் வெளியிடப்படும். சன்மார்க்க அன்பர்களின் கட்டுரைகள், கவிதைகள்

வரவேற்கப் படுகின்றன. வேலைவாய்ப்பு செய்திகள்,
சன்மார்க்க நிகழ்ச்சிகளின் செய்திகள், மணமகன்-மகள்
தேவை விளம்பரங்கள் (சுத்த சைவ
உணவாளர்கள் மட்டும்), மற்ற சேவை சார்ந்த
விளம்பரங்கள் எதுவாக இருப்பினும் இந்த
மின்னிதழில் வெளியிட திட்டமிட்டுள்ளோம்.
அனைத்து சேவையும் இலவசமாகவே வெளியிடப்படும்.
உங்கள் விளம்பரங்களை தட்டச்சு செய்து valla-
larlive@live.com என்ற மின்னஞ்சலுக்கு அனுப்பி
வைக்கவும். உங்கள் ஆக்கங்கள் ஆசிரியரின்
திருத்தங்களுக்கு உட்பட்டு வெளியிடப்படும். நன்றி.

சன்மார்க்க குறுக்கெழுத்துப் போட்டி — 09

	1				2		3		4
		5	6						
						7			
			8	9					10
		11		12			13		
14			15		16			17	
				18					19
			20						21
		22							23

இடமிருந்து வலம்:-

- அசுரர் என்பது துர்----- உடையவர்கள். (3)
- ஜீவகாருண்யத்தால் ----- ஆயுசு கிடைக்கும். (4)
- சகடாகிய உளஞ்சலியா வகை, அருள் வழிநிறுத்திய அருட்பெருஞ் ஜோதி. (3)
- விருப்பு என்பது வேண்டுதல் மற்றும் ----- (4)
- ஆன்ம ஒழுக்கத்தால் நாம் பெறும் புருஷார்த்தம் ----- நிக்கிரகம். (4)

வலமிருந்து இடம்:-

- நாம் நஷ்டமடையோம் என்று உள்ளழுந்திய பிரக்ஞையே ----- (6)
- அருட்பெருஞ்ஜோதியை அனுபவிக்கும் இயற்கை உண்மையே ----- மொழி. (3)
- கள்ளன் என்பதற்கு பெண் பால் பெயர் ----- (3)
- ஆயிரம் ஜென்மமெடுத்து படிக்கும் அறிவை சுத்த சிவ நோக்கத்தால் ஒருவன் ஒரு கணத்தில் -----க் கொள்ளலாம். (4)
- ஓர் மகனைத் தந்தை ஈண்டடித்தால் தாயுடன் அணைப்பன். (4)
- எல்லா உலகத்தும் உலாவுதல் ----- மணியால் கைகூடும். (4)
- ஆகாரத்தால் மட்டுமே பத்தில் ----- பங்கு தேகம் நஷ்டமடைகிறது. (4)
- ஜீவகாருண்யம் உண்டானால் ----- உண்டாகும். (3)
- சுத்த சன்மார்க்க அனுபவ ஸ்தானம் என்பது சுத்த சிவ ----- ஆகும். (5)

மேலிருந்து கீழ்:-

- .இல்-----வானுக்கு மைதுனம் ஊற்றுக்கேணி நியாயத்தையுடையது. (2)
- நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கப்பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு எல்லா அனுபவங்களும் பட்டப் ----- போல் தெரியும். (3)
- மேகமானது ----- ஜலத்தை உண்டு மழைபெய்வது என்பது பொய். (3)
- தத்துவ ஒழுக்கம் பற்றிச் ----- ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. (6)
- அண்டத்தில் கடவுட் பிரகாசம் காரியகாரணமாய் இருப்பது ----- மற்றும் இடி. (4)
- விஷேச அறிவுடையவன் -----த்தாலான தீபத்தகளியில் விளக்கேற்றுவான். (5)
- கடவுள் சிலாவிக்கிரக பூத தாரு முதலியவைகளில் வெளிப்படுத்திக்கொள்வது ----- நியாயம். (3)
- சன்மார்க்கம் என்பதில் 'சன்' என்பதன் பொருள் ----. (3)

கீழிருந்து மேல்:-

- ஜீவஹிம்சை செய்தல், -----, நித்திரை முதலியன தாமச குணம். (4)
- சந்திரகலை 12-மே ----- பரத்தில் துவாதச ஆழ்வார்களாக வழங்குகின்றன. (4)
- என்னும் மெய்ம்மொழி விளக்கம் கூறுகையில் 'எனக்கு நுண்ணிய அறிவிலேனே' என்று வள்ளலார் கூறுகிறார். (5)
- இந்த உலமெலாம் வாழும்படி ----- செய்தல் வேண்டும். (6)
- 'வாராத வல்வினை நோய் வந்தாலும்...' என்று தொடங்கும் பாடலை பாடிய சன்மார்க்கர் "கூடலூர் சிவ --- தேசிகர்" ஆவார். (4)
- அகங்கார ஒழிவு என்பது -----க் காட்டாது ஒழித்தல் ஆகும். (3)
- இருவினையும் சேரா இறைவன், பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. (5)

சரியாக விடை அளிக்கும் அன்பர்களில் ஒருவருக்கு காரணப்பட்டு ச.மு.க. அவர்களின் பிரபந்தத்திரட்டு என்னும் நூல் பரிசாக அளிக்கப்படும். உங்கள் பதில்களை 20-ஆம் தேதிக்குள் அஞ்சல் மூலமாகவோ அல்லது மின்னஞ்சல் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். அஞ்சல் முகவரி: T.M.Ramalingam, No.73-B, Sankara Naidu Street, Thirupathiripuliyur, Cuddalore-607002. E-Mail ID: vallalarlive@live.com

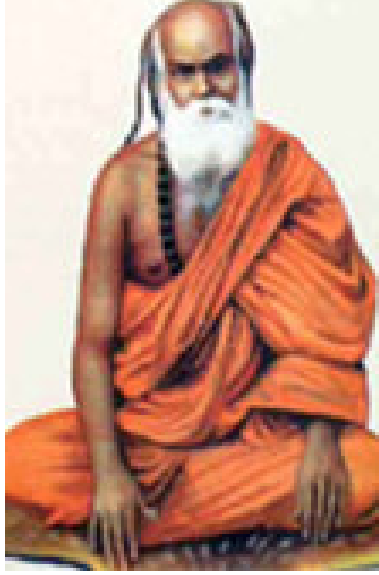
மாதம் ஒரு மஹான் பாம்பன் சுவாமிகள்

ஸ்ரீமத் குமரகுருநாதர் என்று பக்தர்களால் அழைக்கப்படும் இவர் இராமேஸ்வரத்திற்குப் பக்கத்தில் பாம்பன் என்கிற சிவாலயம் பதியில் 1852-ஆம் வருடம் ஒரு வெள்ளிக் கிழமையன்று காலையில் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே முருகப் பெருமானிடம் எல்லையற்ற பக்தி கொண்டு அவரை கனவிலும், நனவிலும் கண்டவர். இறையருளால் தமிழ்ப் புலமை பெற்றவர். அருணகிரி நாதரைத் தம் குருவாகக் கொண்டவர். கல்லூரி நாட்களில் தம் தமிழ்ப் புலமையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதிலும் குறிப்பாக, அந்தப் புலமை ஆன்மிகம் சார்ந்ததாக சைவ சமய நெறி பொதிந்ததாக அமைந்திருந்தது.

குமரகுரு தாசருக்கு இல்லற வாழ்க்கையில் விருப்பமில்லை. மனம் அதை நாடவில்லை என்றாலும் தம் குருவின் அறிவுரையின்படி காளிமுத்தம்மை என்னும் மங்கையை மணம் புரிந்து கொண்டிருந்தார். இரண்டு பிள்ளைகள் மற்றும் ஒரு பெண் இவருக்கு உண்டு.

ஒருநாள் இவரது மனைவி இவரிடம்வந்து, ஏனோ தெரியவில்லை, குழந்தை ஓயாமல் அழுது கொண்டிருக்கிறாள், திருநீறு கொடுங்கள் என்று கேட்டார். அதை மறுத்து குமரகுருநாதர், நம்பிக்கையுடன் நீயே திருநீறு இடு என்று சொன்னார். அதே போல மனைவியார் திருநீறு இட, குழந்தை அழுகையை உடனே நிறுத்தியது. நம்பிக்கை தான் முக்கியம். திருநீறு அந்த நம்பிக்கைக்கான ஒரு கருவி மட்டுமே என்றார் அவர்.

ஒரு நாள் தன் நண்பருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார் குமரகுருநாதர். 'நான் பழனிக்குப் போவதாக இருக்கிறேன். ஆனால் எப்போது திரும்ப வருவேன் என்பதைச் சொல்ல முடியாது' என்று நண்பரிடம் குறிப்பிட்டார். 'திரும்ப வருவது நிச்சயமில்லை என்று கருதும் பட்சத்தில் போவானேன்?' என்று கேட்டார் நண்பர். 'இல்லை. இது கந்தவேலின் கட்டளை. நான் போகத்தான் வேண்டும்' என்று பதிலுரைத்தார் குமரகுருநாதர்.

அன்றிரவு கனவில் ஓர் உருவம் தோன்றியது. கோபமாக இருந்தது. வலது கை சுட்டு விரலை நிமிர்த்தி மிரட்டியபடி பற்களை நறநறவென்று கடித்தது. பழனிக்கு நான் வரச்சொன்னதாகப் பொய் சொல்லியிருக்கிறாயே, இது சரியா? நான் எங்கே உனக்குக் கட்டளையிட்டேன்? அவ்வாறு வருவது உன்னுடைய ஆவல் என்று சொல்லியிருந்தாயானால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். இனி நீ பழனிக்கே வர முடியாமல் போகட்டும் என்று சபித்துவிட்டுப் போய்விட்டது அந்த உருவம்.

திடுக்கிட்டு விழித்த குமரகுருநாதர், முருகன் படத்திற்கு முன்னே சென்று வணங்கி அழுதார். 'என் அகம்பாவத்துக்கு உரிய தண்டனை அளித்தீர். நன்றி' என்று மனமுருகத் தொழுதார். ஆனால், தன்னுடைய இறுதி நாள்வரை, அவர் எவ்வளவு முயன்றும் பழநி

முருகன் தரிசனம் கிடைக்காமலேயே போய்விட்டது தான் அவருடைய துரதிருஷ்டம். ஆனால் இறைவன் அவருக்கு பழநி முருகனாகவே பலமுறை காட்சிதந்து அருள் புரிந்திருக்கிறார்.

சுவாமிகள் தலயாத்திரை மேற்கொண்டு பல முருக ஸ்தலங்களை தரிசித்து விட்டு காஞ்சி வந்து அங்குள்ள சில விஷ்ணு தலங்களைத் தரிசித்துவிட்டு திரும்புகையில், எதிரே வந்த இளைஞர் ஒருவர் 'கந்தகோட்டம் தரிசிக்க வில்லையா?' என்று கேட்டு கோயிலுக்குப் போகும் வழியைக் காட்டி மறைந்தார். முருகனே வந்ததைப் புரிந்து கொண்ட சுவாமிகள் கந்தகோட்டம் சென்று முருகனை தரிசித்து, வள்ளற்பெருமானின் 'தெய்வமணி மாலை' பதிகங்களை படித்து அகமகிழ்ந்து நெகிழ்ந்தார்.

வேறொரு சமயம் காலில் முள் குத்தியது. அதனைப் பற்றி இழுத்து வெளியே போட்டார். ரத்தம் கசிந்தது. சிறு முள்ளே இத்தகைய துன்பம் தருமென்றால், உயிர் பிரியும் வேதனை எத்தனை கொடியதாக இருக்கும்! என்று சிந்தித்தார் குமரகுருநாதர். ஓரிருநாளில் ஒரு தச்சர் அவரிடம் வந்து, 'கனவில் ஒரு அழகன் தோன்றி, தங்களுக்கு ஒரு பாதக்குறடு செய்து தரச் சொல்லி உத்தரவிட்டார், இந்தாருங்கள்' என்று கூறி, மரச்செருப்பினைக் கொடுத்தார். இறைவன் கருணையை எண்ணி நெகிழ்ந்தார் குமரகுருநாதர்.

ஒரு சமயம் சுவாமிகள் சென்னை தம்புச்செட்டி தெரு வழியாக சென்று கொண்டிருந்த போது, ஒரு குதிரை வண்டியின் சக்கரம் அவரது இடது கணுக்காலின் மீது ஏற, அதனால் கால் முறிந்து அவர் பொது மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். அவரை பரிசோதித்த ஆங்கிலேய மருத்துவர்கள் அவர் காலை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கூறிவிட்டனர்.

படுக்கையில் இருந்த சுவாமிகள் மனம் வருந்தி முருகனை நினைத்து வேண்டினார்.

அழுதார். அப்பொழுது மயில்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வடதிசையில் இருந்து நடனமாடிக் கொண்டு வருவதைக் கண்டு அதிசயித்தார். மறுநாள் காலை --

சுவாமிகளின் படுக்கையில் ஒரு அழகிய குழந்தை படுத்திருப்பதைக் கண்டு, 'முருகா' என்று அழைத்தார். குழந்தை மறைந்தது. பின்பு சுவாமிகள் முருகனுடைய திருநாமத்தை 12 முறை உச்சரித்து பகவானை வணங்கவே, என்ன விந்தை! முறிந்த கால் எலும்பு தானாகவே கூடியது.

மறுநாள் சுவாமியை பரிசோதித்த மருத்துவர்கள் வியப்பில் விழி பிதுங்கிப்போயினர். இந்த அதிசயத்தை அவர்களால் நம்பவே முடியவில்லை. 15 நாட்களில் ரணம் ஆறிவிடும். பின்பு நீ வீடு செல்லலாம்' என்று அசரீரியாக ஒரு குரல் விண்ணில் ஒலித்தது.

சமாதியடைவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்பாகவே சுவாமிகள் அமைதியாக காட்சி தந்தார். தன் சீடர் சின்னசாமியை அழைத்து, திருவான்மியூரில் ஒரு நிலம் பார். விரைவில் இது முடிய வேண்டும்' என்று கூறி திருநீறு கொடுத்து அனுப்பினார்.

சுவாமிகள் விருப்பப்படியே திருவான்மியூரில் நிலம் வாங்கப்பட்டு பதிவும் செய்யப்பட்டது. அன்று இரவு நெடுநேரம் சுவாமிகள் தூங்கவில்லை. தன் பக்தர்களை அழைத்து 'மயூர வாகன சேவை விழாவினை தொடர்ந்து நடத்தி வாருங்கள். என் உடலை திருவான்மியூரில் சேர்த்து விடுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டார்கள்.

மறுநாள் புதன்கிழமை - சுவாமிகள் மிகவும் களைத்துப்போய் காணப்பட்டார். அதற்கு அடுத்த நாள் வியாழக்கிழமை 30-05-1929 அன்று காலை 07.15 மணிக்கு சுவாமிகள் மூச்சை உள்ளிழுத்து

வெளிவிடாமல் உந்தியிலேயே எழுப்பி தங்க வைத்துக்கொண்டார்.

சுவாமிகள் மஹா துரிய சமாதியில் அமர்ந்தார். அதன் பின் சுவாமிகளின் பக்தர்கள் திருவான்மியூரில் 31-05-1929 வெள்ளிக்கிழமை காலை 08.15 மணிக்கு அவருக்கு சமாதி எழுப்பி எழுந்தருளச் செய்தார்கள்.

விதியா? மதியா?

பலர் கூடிய சபையில் ஒரு ஞானியும் அமர்ந்திருந்தார். அந்த ஞானி மக்களை பார்த்து 'யாரும் கேள்விகள் கேட்கலாம், பதில் சொல்லப்படும்' என்றார்.

ஒரு மூலையில் இருந்து ஒருவர் எழுந்து, 'விதியையும் மதியையும் பற்றி வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு சர்ச்சைகள் தோன்றி முடிவுக்கு வராமல் முடிந்திருக்கின்றன. விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்றும், மதியை விதி வென்றுவிடும் என்றும் இரண்டு கருத்துக்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எது முடிவானதோ சாமிக்குத் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்'.

கேள்வி பிறந்ததும் ஞானியார் லேசாகச் சிரித்தார்.

சபையில் இருந்த எல்லோரையும் பார்த்து, 'எல்லோரும் எழுந்து வெளியே செல்லுங்கள்; நான் கூப்பிட்ட பிறகு வாருங்கள்' என்றார்.

சபை காலியாயிற்று. இரண்டு நிமிடங்கள் கழித்து, 'எல்லோரும் வாருங்கள்' என்றழைத்தார்.

திபுதிபுவென்று எல்லோரும் ஓடிவந்து அமர்ந்தார்கள்.

ஞானியார் கேட்டார்;

'குழந்தைகளே, இந்த சபையில் உட்கார்ந்திருந்தவர்கள் வெளியே போய் மீண்டும் உள்ளே வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களில் போன தடவை உட்கார்ந்த அதே இடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்?'

எல்லோரும் விழித்தார்கள். நாலைந்து பேர் மட்டும் பழைய இடத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். மற்ற எல்லோரும் இடம் மாறி இருந்தார்கள்.

இன்றும் சென்னை-திருவான்மியூரில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகளின் ஜீவசமாதி பல திசைகளிலும் புகழ் பரப்பிக் கொண்டு வருகிறது. பெளர்ணமி தினத்தன்று பக்தர்கள் இங்கு வந்து இரவு தங்கி, இங்கு நடைபெறும் இரவு பூஜையில் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

கேள்வி கேட்டவரைப் பார்த்து, ஞானியார் சொன்னார்;

'பாருங்கள், இந்தச் சின்ன விஷயத்தில் கூட இவர்கள் மதி வேலை செய்யவில்லை. கொஞ்சம் நிதானமாக யோசித்தால், இவர்கள் மெதுவாக வந்து, அவரவர் இடங்களில் அமர்ந்திருப்பார்கள்! இவர்கள் மதியை மூடிய மேகம் எது?'

கேள்வியாளர் கேட்டார்;

'இது அவர்கள் அறியாமையைக் குறிக்கும். இதை விதி என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?'

ஞானியார் சொன்னார்;

'அறியாமையே விதியின் கைப்பாவை. அறிவு எல்லோருக்குமே தெளிவாக இருந்து விட்டால், விதியும் இல்லை, விதித்தவனும் இல்லை.'

கேள்வியாளர் கேட்டார்;

'அப்படியானால் மனிதனின் மதியால் ஆக்கக்கூடியது ஒன்றுமே இல்லையா?'

ஞானியார் சொன்னார்;

'ஏன் இல்லை? மதி வேலை செய்யும்போது விதி வேலை செய்யாது. விதி வேலை செய்யும்போது மதி வேலை செய்யாது. எனவே யார் ஒருவன் எப்போதும் தனது மதியை விழிப்புணர்வுடன் வைத்துள்ளனோ அவனிடம் விதி வேலை செய்யாது! இறைவனின் அருள் இருந்தால்தான் மதி எந்நேரமும் அவனிடம் வேலை செய்யும். அவனே சத்திய ஞானசபையாய் விளங்குவான்.

காரணப்பட்டு

ச.மு.க.நந்தசாமி ஐயா
அருள் நிலையம்

வள்ளற்பெருமானின் அனுக்கத் தொண்டர் காரணப்பட்டு ச.மு.க.நந்தசாமி ஐயா அவர்களின் அருள் நிலையக் கட்டட பணிக்கு பொது மக்களிடமிருந்து நிதி உதவியினை எதிர்பார்க்கிறோம்.

அருள் நிலையத்தின் சிறப்புகள்

- 0 வள்ளலாரின் மாணவர் சித்தி அடைந்த இடம்.
- 0 திருமருதாரைப் போன்றே இயற்கை எழிலான இடம்.
- 0 அனையா தீபம் உள்ள அருள் நிலையம்.
- 0 அன்ன தானம் அளிக்கும் அருள் நிலையம்.
- 0 திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளும் பதிக்கப்பெற்ற இடம்.
- 0 வள்ளலாரின் சரித்திரம் முதன்முதலாக எழுதப்பட்ட இடம்.
- 0 பிரபந்தத்திரட்டு அருளப்பட்ட இடம்.
- 0 வள்ளலார் வருகை புரிந்த இடம்.
- 0 வள்ளலாரின் பொற்பாதுகைகள் உள்ள இடம்.
- 0 சன்மார்க்கர்கள் எந்நாளும் கூடுகின்ற இடம்.
- 0 வள்ளலாரின் நேர் பார்வையில் உள்ள இடம்.

காரணப்பட்டு - திருமதி.ஜெயந்தி ராமலிங்கம்
அவர்கள் தலைமையில் பணி நடைபெறுகின்றது.

திரு.கே.வி.எஸ்.இராமலிங்கம்
நிலவள வங்கித் தலைவர் - கடலூர்.
9443090017 / 9943111045

பொருளுடைய அருளாளர்கள் தங்கள் நிதியினை கீழ்காணும் பெயரில் காசோலை (Cheque) அல்லது வரைவோலை (DD) அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

T.M.RAMALINGAM

No.73-B, Sankaranaidu Street,
Thirupathiripuliyur, Cuddalore - 607002.

அல்லது கீழ்காணும் வங்கியில் நேரடியாகவோ மின்மாற்றம் மூலமாகவோ உங்கள் தொகையினை செலுத்தலாம்.

Account Name: KARANAPPATTU SA.MU.KANDHASAMY PILLAI 5S TRUST

Account No.: 63201010000103 (Current A/c)

Bank Name & Branch: Syndicate Bank, Cuddalore Branch

IFSC Code: SYNB0006320

Further Contact: 9445545475 / vallalarlive@live.com

ன்	ர	தி	த்	ரு	உ	1	ல்	லி	க	2	ப	3	
த	4	ண்	டி	கா		உ	5	வ	6	கா	7	ர	
த்	ச	8	ர்	க்	க	ரை		கு	9	ண	ம்		
சி	10	வா	ய	ந	ம		ம	11	ழை		ப		
ன	உ	12	ண்	மை		ஜ	13	றை	த	வெ	14	ப்	
ஞா	15	யி	று		உ	16	வ	ப்	ல்	ங்	கு		
ன	ர்			க	17	ண்	கா	18	பு		க	க்	
ச			கை	ட	ணா	ரு		ப	19	ட்	டு		
ரி	ரி	ளி	வு	ம	20	ண்	க	ரு			ட்		
யை	மா	21	மா	22	ள்	ல்	ய	இ	23	கு	ற்	மே	24

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி எண்-08

ஜூன் -2016 மாதத்திற்கான சன்மார்க்க குறுக்கெழுத்துப் போட்டியின் விடை மேலே தரப்பட்டுள்ளது. இம்மாதப் போட்டியில் அன்பர்கள் யாரும் கலந்துக்கொள்ளவில்லை.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி
சமரச் சுத்த சன்மார்க்க சத்திய ஸ்வரூப
வடலூர்
ஜோதி தரிசன திருநாள் அட்டவணை-2016-17

தேதி	கிழமை	பூசம்
14-04-2016	வியாழன்	மாதப்பூசம்
12-05-2016	வியாழன்	மாதப்பூசம்
08-06-2016	புதன்	மாதப்பூசம்
05-07-2016	செவ்வாய்	மாதப்பூசம்
02-08-2016	செவ்வாய்	மாதப்பூசம்
29-08-2016	திங்கள்	மாதப்பூசம்
25-09-2016	ஞாயிறு	மாதப்பூசம்
23-10-2016	ஞாயிறு	மாதப்பூசம்
19-11-2016	சனி	மாதப்பூசம்
16-12-2016	வெள்ளி	மாதப்பூசம்
13-01-2017	வெள்ளி	மாதப்பூசம்
10-02-2017	வெள்ளி	தைப்பூசம்
08-03-2017	புதன்	மாதப்பூசம்
05-04-2017	புதன்	மாதப்பூசம்
24.05.2016	செவ்வாய்	தருமச்சாலை துவக்க நாள்
05.10.2016	புதன்	வள்ளலார் வருகை
23.10.2016	ஞாயிறு	கொடிகட்டுதல்-சித்திவளாகம்
12.02.2017	ஞாயிறு	திருவறை தரிசனம்

05-07-2016
(செவ்வாய்)
மாதப்
பூசம்

ச.மு.க. அவர்களின்
"பிரபந்தத்திரட்டு"
மின்னூல் வடிவில்
கீழ் காணும் இணைப்பில்
கிடைக்கும்.

<http://www.vallalarspace.com/user/c/V000019744B>

நன்கொடை வழங்கியமைக்கு நன்றி

காரணப்பட்டு ச.மு.க. அருள் நிலைய கட்டடப்பணிக்காக 08-06-2016 அன்று சாமிசெட்டிபாளையம், கோயம்புத்தூர் திரு.எஸ்.சுரேஷ் ஐயா அவர்களிடமிருந்து ரூபாய் 2000/- கிடைக்கப்பெற்றோம்.

சத்விசாரம்

தி.ம.இராமலிங்கம்

- தொடர்ச்சி - 09

சமய மதங்களை கைவிட்டுவிட்டார் எனில் அவர் ஏன் சிவத்தையும் சைவ சித்தாந்தத்தையும் போற்றவேண்டும்?

கடவுளை அடைவதற்கு சைவ சித்தாந்தமானது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கிற நான்கு மார்க்கங்களை கூறுகின்றது. இந்த நான்கு மார்க்கங்களிலும் சரியையில் சரியை தொடங்கி ஞானத்தில் ஞானம் வரை படிப்படியாகவே ஒருவர் இறைவனை அடைய முடியும் என்கிறது சைவ சித்தாந்தம்.

ஆனால், "சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கிற சாதன சகாயங்களை வேண்டாமல், எக்காலத்தும் அடையாத இன்ப வீட்டை அடைந்து, அவ்வீட்டுக் கதவை திறந்து கொண்டு, உள்ளே புகுந்து, நித்திய முத்தர்களாய் வாழ்வார்கள்" (திருவருட்பா உரைநடை நூல் பக்கம்-126) என்று ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தில் நடைபயிலும் சுத்த சன்மார்க்கிகளுக்கு இந்த நான்கு மார்க்கமும் வேண்டாம் என்கிறார் வள்ளலார்.

இப்படி பல்வேறு சைவ சித்தாந்தங்களை மறுக்கிறது சுத்த சன்மார்க்கம். இதனை இன்னும் விரிவாக "சிவபெருமானும் வள்ளற்பெருமானும்" என்ற நூலில் படிக்கலாம்.

மேலும் திருச்சிற்றம்பலம், சிவம் என்கிற சைவ சொற்கள் சிதம்பரம் என்கிற ஊரிலிலுள்ள அம்பலத்தையும் அங்குள்ள நடராஜ சிலையையும் குறிக்கும். இந்த இரண்டு தமிழ்ச் சொற்களையும் இன்னும் சில சைவசமயச் சொற்களையும் அப்படியே சுத்த சன்மார்க்கத்திலும்

வள்ளற்பெருமான் பயன்படுத்துகின்றார். ஆனால் இங்கு அதன் பொருள் வேறு என்பதை அறியவேண்டும்.

சிவம் என்பதற்கு அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரையும், திருச்சிற்றம்பலம் என்பதற்கு நமது உடம்பின் புருவ மத்தியையும் குறிக்கும். அதாவது அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவர் விளங்குமிடம் புருவ மத்தி. அந்த புருவ மத்தியை திருச்சிற்றம்பலம் என்றும் அங்கு விளங்கும் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரை சிவம் என்றும் வழங்குவார் வள்ளலார். சைவர்கள் நினைப்பது போன்று சிவம் என்றால் நடராஜர் அல்ல. திருச்சிற்றம்பலம் என்றால் சிதம்பர சபை அல்ல.

மேலும் நமது உடம்பானது 96 தத்துவங்களைக் கொண்டது. அதில் 64 தத்துவங்கள் சைவ சமயத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. 12 தத்துவங்கள் வைணவ சமயத்தில் வழங்குகின்றன. மற்ற 20 கலைகளும் பிற மதங்களில் வழங்கப்படுகின்றன. (திருவருட்பா உரைநடை நூல் பக்கம்-351) எனவே மற்ற சமய மதங்களைக் காட்டிலும் சைவ சமயமே 67% இறைவனின் உண்மைகளை எடுத்தியம்புகின்றது. எனவே சைவ சமயத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் சொல்லின் உண்மையினை சுத்த சன்மார்க்கத்தில் மேற்காணுமாறு நாம் காணவேண்டும். சைவ சமய சொற்களின் உண்மை, சுத்த சன்மார்க்கத்தில்தான் 100% வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே நாம் சிவம், திருச்சிற்றம்பலம் என்கிற சொற்களை சைவ சமயத்தின் கண்கொண்டு பார்ப்பதைத் தவிர்த்து

ஞானத்தின் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டும்.

இதனைத்தான் வள்ளலார் இவ்வாறு கூறுகிறார்;

"வேதாந்த சித்தாந்தமே இப்போது அனுபவத்தில் சுத்த வேதாந்த சுத்த சிந்தாந்தமாய் வழங்குகின்றன. இவற்றிற்கு அதீதம் ஆகிய சுத்த வேதாந்த சித்தாந்த அந்தாந்தமாகிய சமரச சுத்த சன்மார்க்கமே நித்திய மார்க்கம். மேற்குறித்த மார்க்கத்திற்குச் சமய மதங்களாகிய சன்மார்க்கங்கள் அநந்நியமாய் விளங்கும். அந்நியமல்ல." (திருவருட்பா உரைநடை நூல் பக்கம் 401)

சைவ சித்தாந்தத்தில் வழங்கும் சரியை, கிரியை, யோகம் என்கிற நான்கினையும் புறந்தள்ளி ஞானம் என்கிற சன்மார்க்கத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, தமது அனுபவத்தைக்கொண்டு அதில் உள்ள துரிசுகளை நீக்கி சுத்தம் செய்து யாவற்றுக்கும் அதீதமாகிய சுத்த சன்மார்க்கத்தை படைக்கிறார் வள்ளலார். எனவே இதற்கு முன்னர் உள்ள சன்மார்க்கம் சுத்த சன்மார்க்கத்திற்குள் அடக்கமாகவே உள்ளது. எனவே முன்னர் உள்ள சன்மார்க்கத்தில் வழங்கிய சொற்கள்தான் திருச்சிற்றம்பலம், சிவம் போன்றவை. அதே சொற்கள் சுத்த சன்மார்க்கத்திலும் வழங்கி அதன் பொருள் சுத்தப்படுத்தப்பட்டு, சுத்த ஞானத்தால் 'சிவம்' என்பது 'அருட்பெருஞ்ஜோதி'யாகவும், 'திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது 'ஞானசபை'யாகவும் விளங்குகின்றது.

நடராஜர் என்ற சொல் சுத்த சன்மார்க்கத்தில் இவ்வாறு வழங்கப்படுகிறது;

"ஞானசபை என்பது ஆன்மப் பிரகாசம். அந்தப் பிரகாசத்திற்குள் இருக்கும் பிரகாசம் கடவுள். அந்த உள்ளொளியின் அசைவே நடனம். இவற்றைத்தான் சித்சபை அல்லது ஞானசபை என்றும், நடராஜர் என்றும், நடனம் என்றும்

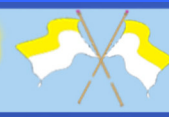
நடனம் என்றும் சொல்லுகிறது." (திருவருட்பா உரைநடை நூல் பக்கம் 347)

ஆகவே, வள்ளலார் சுத்த சன்மார்க்கத்திலும் சைவ சொற்களையே பயன்படுத்துகின்றாரே என்று அன்பர்கள் குழப்பத்திற்கு ஆட்பட்டு சைவ சித்தாந்தத்தின்பால் ஈடுபாடு கொள்ளுதல் வேண்டாம். அனைத்தையும் விட்டுவிடுங்கள். சுத்த சன்மார்க்கத்திற்கு வாருங்கள். இங்கு அனைத்து மத அனுபவங்களும் உண்டு. அதாவது இங்கு 96 தத்துவங்களும் உண்டு. அதற்கும் மேற்பட்ட சுத்த சன்மார்க்க அனுபவமான பேரின்ப பெருவாழ்வும் உண்டு.

இவைத்தவிர வள்ளற்பெருமான் சிதம்பரம் என்கிற ஊரினைப்பற்றி பாடின பாடல்களும் அவ்வூரிலிலுள்ள நடராஜ சிலையைப் போற்றிப் பாடினப் பாடல்களும், பொன்னம்பலத்தைப் பற்றி பாடினப் பாடல்களும் உண்டு. எப்படி முருகன், விநாயகன், நாராயணன், ராமன், சிவன், சிவகாமி, சத்தி போன்ற சமய தெய்வங்களை வள்ளலார் பாடினாரோ அவ்வாறே நடராஜரையும் பாடினார். சுத்த சன்மார்க்க அனுபவம் பெறும் முன்பு பாடப்பட்ட பாடல்களே இவை. இவைகளை வள்ளலார் பிற்காலத்தில் உதறி தள்ளினார் என்பது அவரது பேருபதேசத்திலிருந்து நாம் அறிந்துக்கொள்ள முடிகிறது.

மேலும் 'சிதம்பரம்' என்னும் ஊரின் உண்மை குறித்து வள்ளற்பெருமான் கூறுவதை பாருங்கள்,

-- தொடரும் --

சுத்த சன்மார்க்க நீதி

அசலும் நகலும்

நாம் தற்போது 1940-ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் இருக்கிறோம். அங்கு பொன்னரங்க திறப்புவிழாவில் 'மெய்வழி ஜனக ஜனா அனந்தர்' அவர்கள் சொற்பொழிவு ஆற்றுகிறார்...

மெய்: நீங்கள் எல்லோரும் இங்கு ஏன் கூடியிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மக்கள் ஒன்றும் சொல்லாமல் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

மெய்: நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். பேரின்பம் அடையவே இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள். அது சரி, பேரின்பம் என்றால் என்ன? அது எப்படி இருக்கும்?

மக்கள் ஒன்றும் சொல்லாமல் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

மெய்: சரி, பேரின்பம் தெரியவில்லை. அது போகட்டும். உங்களுக்கு வெகு அனுபவமான சிற்றின்பத்தின் ஆரம்பம் என்ன? அதன் முடிவு என்ன? சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

மக்கள் ஒன்றும் சொல்லாமல் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

மெய்: அதுவும் தெரியவில்லையா? அதையும் நான்தான் சொல்ல வேண்டுமா? சொல்கிறேன் கேளுங்கள். ஒரு ஊரில் ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அது பிறந்ததுமே தாயின் பாலை ருசித்து சப்புக்கொட்டிக் குடிக்க ஆரம்பிக்கிறது. அந்த காலத்திலிருந்தே அது சிற்றின்பத்தை நுகர ஆரம்பிக்கிறது. அதுதான் சிற்றின்பத்தின் ஆரம்பம். அதற்கு பின் அது அனுபவிக்கும் எல்லா இன்ப உணர்ச்சிகளும் சிற்றின்பமே. பெண்

புஷ்பவதியாகி திருமணமான இரவு தனது கணவனை சந்திக்கிறாள். என்றும் காணாத ஒரு இன்ப நிலையை அடைகிறாள். அதுவே சிற்றின்பத்தின் முடிவு. அந்த இரவுதான் சிற்றின்பத்தின் உச்ச கட்டம். அதற்கு மேல் பட்ட இன்பம் மனித வர்க்கத்திற்கு தெரியாது. நான் தரும் பேரின்பம் அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாக இருக்கும். இந்த இன்பத்தை தேடியே நீங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள்.

நம் நாட்டில் படித்து பட்டம் பெற்ற பெரியோர்கள் என்று பாராட்டப்படுபவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஞானிகள் என்று எண்ணி வணங்கி, பாத பூஜை செய்து அவரிடம் பாடம் கேட்பவர்களும் உண்டு. அவர் ஏதாவது ஒரு செய்யுளை படித்து அதற்கு பொருள் தருகிறேன் என்று சொல்வார். ஆனால் பொருள் ஒன்றும் கொடுக்கமாட்டார். அதைப்பற்றி விளக்க உரைதான் கொடுப்பார். நமக்கு இது விளங்கவில்லை அல்லவா? இதோ எனது கழுத்தில் உள்ள கஷாயத்தை கழற்றி எனது கையில் பிடித்துக்கொண்டேன். இப்போது இந்த கஷாயத்தை பற்றி விளக்கம் சொல்கிறேன் கேளுங்கள். இது ஒரு சதுரமான துணி. இதன் நிறம் ஆரஞ்சு, இதனை குறுக்கு வாட்டில் மடித்தால் முக்கோணமாகும். அதனை கழுத்தை சுற்றி முடிச்சு போட்டால் கஷாயமாகிறது. இது இதன் விளக்கம். ஆனால் நான் அதன் பொருளைத் தரவில்லை.

இப்போது அருகிலிருந்த பச்சையப்பரை மெய் அருகில் அழைத்தார். இதோ நான் இதன் பொருளைத் தருகிறேன் பாருங்கள் என்று சொல்லி, அந்த கஷாயத்தை எதிரில் உள்ள

பச்சையப்பரின் கையில் தினித்தார். உங்களுக்கு அந்த பொருளைத் தந்துவிட்டேன். இனி நீங்களே அதைப்பற்றி விமர்சிக்கலாம் என்று கூறி அவரை அனுப்பி வைத்தார்.

இப்படி யாராவது வேதபொருளை உங்கள் கையில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் கொடுத்திருக்கிறார்களா? வள்ளலாரை தவிர. என்று பேசி முடித்தார். இந்த விளக்கம் எங்குமே இதுவரை கேட்காத புது சொல் விளக்கமாக அச்சபையினருக்கு தோன்றியது.

மெய்: நீ எதுவரை படித்திருக்கிறாய்? என்று பச்சையப்பரை நோக்கி கேட்டார். நான் B.Sc., வரையில் படித்திருக்கிறேன் என்றார் பச்சையப்பர்.

மெய்: அப்போ ரொம்ப ரொம்ப பெரிய படிப்பெல்லாம் படிச்சிருக்கே. உனக்கு ரொம்ப தெரிந்திருக்கும். உனக்கு இது தெரியாமல் இருக்காது. கட்டாயம் தெரியும், சரியான பதிலை சொல்வாய்! (என்று சொல்லிக்கொண்டே தரையில் 'அ' என்று பெரிதாக எழுதினார்.) இது என்ன?

பச்சை: 'அ' என்ற எழுத்து.

மெய்: இது என்ன எழுத்து? உயிர் எழுத்தா? மெய் எழுத்தா?

பச்சை: அது உயிர் எழுத்து.

மெய்: சரியாகச் சொன்னாய். உயிர் எழுத்துதான். இதற்கு உயிர் இருக்கிறதா என்று பார்ப்போமா? (தனது கையில் இருந்த குச்சியால் அந்த எழுத்தை ஓங்கி அடித்தார்) என்ன... உயிர் எழுத்து என்று சொன்னாய். நான் அதனை அடித்தேன். உசும்பவில்லையே. அதற்கு உயிர் இருந்தால் உசும்பி இருக்குமே! நெளிந்திருக்குமே! உயிருள்ள பாம்பை அடித்தால் சும்மா இருக்குமா? நெளியுமே. இதனை உயிரெழுத்து என்று சொன்னாய் - ஆனால் உயிர் இருப்பதற்கு அடையாளமாகிய அசைதல் இல்லையே! (என்று சிரித்தார்)

பச்சையப்பருக்கு தூக்கி வாரி போட்டது. உயிர் எழுத்திற்கு உயிர் இருக்க வேண்டுமே என்ற எண்ணமே இதுவரை அவருக்கு எழவில்லை.

மெய்: இது உயிரெழுத்தின் வடிவம். ஒரு நகல். அசலான உயிரெழுத்து துடிப்புடன் நம் உடம்பினுள் இயங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. அந்த உயிரெழுத்தை மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் காணவேண்டும். அதனை காட்டுவிக்கும் ஒரு அரிய செயலுக்காகவே வடலூர் ஞான சபை போன்று இந்த சபையும் தோன்றியுள்ளது.

அன்பர்களே! 'அ' என்ற உயிரெழுத்து போன்றதே சிதம்பரத்தில் உள்ள நடராஜர் சிலையும். அச்சிலை நடனமாடியோ அசைவுற்றோ நாம் காண்பதில்லை. அச்சிலையை நாம் எது செய்யினும் அதாவது அலங்கரித்தாலும் அடித்தாலும் எந்த உசும்புதலும் இருக்கப்போவதில்லை. ஏனெனில் அது ஒரு சடம். அது ஒரு நகல்.

அசலான நடராஜர் நமது சிரத்தில் உள்ள ஆன்ம பிரகாசத்திற்குள் ஒரு பிரகாசமாக இருந்து அசைவுற்றுக்கொண்டே உள்ளது. அந்த அசைவை பாக்கவே இவ்வுலகில் ஞானசபையை தோற்றுவித்தார் வள்ளலார். ஞானசபை ஜோதியை காண்பவர்கள் அந்த அசைவையும் காண்பார்கள். அந்த ஜோதியின் அசைவுதான் நடனம். அதுதான் இறைவனின் கூத்து. உண்மையான கூத்தனை பார்க்க வேண்டுமாகில் நாம் செல்ல வேண்டியது சிதம்பரம் அல்ல, வடலூர் என்கிற உத்தரஞான சிதம்பரம்தான். தூக்கிய திருவடி, ஆடிய பாதம், குஞ்சிதபாதம், நடராஜர், கூத்தன், திருச்சிற்றம்பலம், சிற்சபை, பொற்சபை, ஆகாயம் என்றெல்லாம் வள்ளலார் புகழ்வது அந்த சிதம்பர நகலை அல்ல. உத்தரஞான சிதம்பர சத்தியத்தைத்தான் புகழ்ந்துரைக்கிறார். இவ்வுலகில் பிறந்த

ஜூலை மாதத்தில் அன்று

15-07-1862 - "உலகியற்கண் ஒழுகுங்கால், "கழி நடையொருவன் கட்பார்வை போன்றொழுகல் வேண்டும்" என்றும் "உணவு உறக்கம் முதலியவற்றால் உடம்பை மெல்லென நடத்தல் வேண்டும்" என்றும் இரத்தின முதலியாருக்கு வள்ளற்பெருமான் அறிவுரை கூறி கடிதம் வரைந்து அனுப்பினார்.

22-07-1866 - "தாங்கள் உடம்பு விஷயத்தில் அதிக சாக்கிரதையும் சமுசார விஷயத்தில் அதிக வண்மையு முடையவர்களாக இருங்கள்" என்று இரத்தின முதலியார் அவர்களுக்கு வள்ளற்பெருமான் கடிதம் எழுதினார்.

18-07-1872 - ஞான சபை வழிபாட்டு விதிகளையும், சாலை, சங்கம், சபை, ஆகிய பெயர்களை திருத்தியும் வள்ளற்பெருமான் வெளியிட்டார்.

04-07-1893 - வடலூர் தருமச்சாலைக்கும் ஞான சபைக்கும் அறங்காவலர் நானே, என்று சபாபதிச் சிவாச்சாரியார் டிரஸ்டியாக விளம்பரம் வெளியிட்டார்கள். எங்கிருந்தோ வந்த ஒரு வேதியர் (பிராமணன்), ஒரு தமிழராக வள்ளல் பெருமான் தோன்றியதை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் அவருடைய கொள்கைக்கு நேர் மாறாக தன் உஞ்சவிருத்திக் கொள்கையை நியாயப்படுத்திக்கொண்டு வஞ்சக வேலையை தொடர்ந்தார்.

சுத்த சன்மார்க்க நீதி - முன்பக்க தொடர்ச்சி...

மானிடர்கள் அனைவரும் தங்கள் வாழ்நாளில் இறைவனின் அசைவினை தங்களுக்குள்ளே பார்த்துவிட வேண்டும் என்பதில் நம்மை விட பேரவா கொண்டுள்ளார் நமது வள்ளலார். அவ்வாறு நமது ஊழ்வினையால் பார்க்க முடியாமல் போனால், உத்தரஞான சிதம்பரம் வந்து புற உலகிலாவது அந்த இறைவனின் அசைவினை கண்டு களியுங்கள் என்ற நல் நோக்கத்தோடு அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரின் கட்டளைக்கு இணங்க தோற்றுவிக்கப்பட்டது தான் சத்திய ஞானசபை.

உத்தரஞான சிதம்பரம் வாருங்கள், உயிரான அசைவினைப் பாருங்கள். சுத்த சன்மார்க்க நீதி பேணுங்கள், சுத்த சத்தியன் ஆகுங்கள்.

உழுகிற மாடு பரதேசம் போனாலும், அங்கும் ஒருவன் கட்டி உழுவான்!

சந்நியாசியைக் கடித்த நாய்க்குப் பின்னாலே நரகமாம்
சந்நியாசிக்கு முன்னாலே மரணமாம்!

கிறிஸ்து வெறுப்பவனே சீடன்!

"தகப்பனையும் தாயையும் மனைவியையும்
பிள்ளைகளையும் சகோதரனையும்
சகோதரிகளையும் வெறுக்காவிட்டால் எனக்குச்
சீடனாயிருக்கமாட்டான்."

உன்னுடைய பெற்றோர்களையும் உடன்
பிறந்தவர்களையும் வெறுத்துவிட்டு யார் ஒருவர்
எனது அன்பு ஒன்றினையே ஏற்கின்றனரோ
அவரே எனது சீடர் என்று இயேசு கூறுகிறார்.

"பிதா என்னில் அன்பாயிருக்கிறது போல
நானும் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறேன்.
என்னுடைய அன்பில் நிலைத்திருங்கள்.
(யோவான் 15:9)"

"நான் உங்களில்
அன்பாயிருக்கிறதுபோல நீங்களும்
ஒருவருக்கொருவர் அன்பாயிருக்க வேண்டும்
என்பதே என்னுடைய கற்பனையாயிருக்கிறது.
(யோவான் 15:12)"

மேற்காணும் இரண்டு வசனங்களிலும்
நம்மையெல்லாம் பிறரிடம் அன்பாய் இருக்கத்தான்
சொல்கிறார் இயேசு பெருமான். ஆனால்
மேற்காணும் முதல் வசனத்தில் மட்டும் ஏன் பிறரை
வெறுக்க சொல்கிறார்?

ஏனெனில் சீடன் என்கிற தகுதி நமக்கு
வேண்டுமெனில் நாம் பாச பந்தங்களை புறந்தள்ள
வேண்டும் என்பதே காரணம். பிறரிடம் அன்பாய்
இருப்பது வேறு. பாச பந்தத்துடன் இருப்பது
வேறு. அன்பு நம்மை உலக அளவில் யோசிக்க
வைக்கும். பாச பந்தம் நம்மை ஒரு வீட்டுக்குள்
யோசிக்க வைக்கும். அன்பு - பாச பந்தத்தைவிட
கோடிப் பங்கு பெரிது. இப்படிப்பட்ட நீசமான பந்த
பாசத்தை விடுத்தலையே வெறுத்தல் என்கிறார்.

அவர் சொல்லை தலைமேல் கொண்டதால்
தான் அவர்களுடைய சீடர்கள் உலக அளவில்
சென்று இயேசு என்கிற அன்பினை
விதைத்தார்கள். சீடர்களின் அன்பெல்லாம்
இயேசு என்கிற ஒருவரிடமே குவிந்திருந்தது.
எனவே சீடர்கள் இவ்வுலகில் எங்கு செல்லினும்
அங்கு அவர்களின் குடும்பத்தை விதைக்காமல்
இயேசுவினை விதைத்தார்கள்.

இதனையே வள்ளற்பெருமான் தமது
அனைத்து உறவுகளையும் வெறுக்காமல் மிகத்
தந்திரமாக என்னுடைய எல்லா உறவுகளும் நீ
தான் என்று இறைவனையே அனைத்து
உறவுமாக பற்றிக்கொள்கிறார்.

"தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற
தெய்வம்..." (3906)

"தாயும்என் ஒருமைத் தந்தையும் ஞான
சபையிலே தனிநடம் புரியும்
தூயநின் பாதத் துணையெனப் பிடித்தேன்..." (3750)

தாயே, தந்தையே, துணையே, நட்பே, குருவே
என்றெல்லாம் தமது திரு அருட்பெருஞ்ஜோதி
அகவலிலும் இறைவனை உறவு பெயர் வைத்து
அழைப்பார்.

"ஆடாதீர் சற்றும் அசையாதீர் வேறொன்றை
நாடாதீர் பொய்உலகை நம்பாதீர் - வாடாதீர்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்வீர் விரைந்தினிஇங்
கென்மார்க்க மும்ஒன்றா மே." (5527)

என்கிற திருப்பாடலின்படி நாம்
இறைவனுக்கு அடிமை ஆகவேண்டுமெனில்,
அவனைத்தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட
வேண்டும். இயேசு பெருமான் சொல்வதைப் போல
பந்த பாசங்களை வெறுத்துவிட்டு உலகெங்கிலும்
நமது அன்பினை பெருகச்செய்ய வேண்டும்.

இஸ்லாம்

சைவ உணவு சாத்தியமா? - தொடர்ச்சி-07

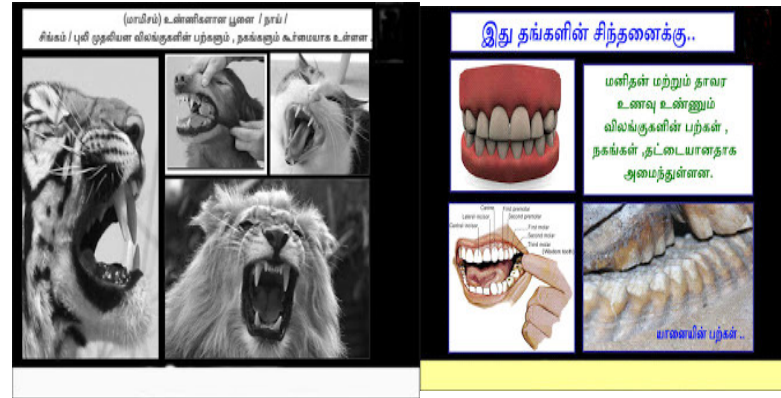
ஜாகிர் நாயக்:

4. மாமிச உணவு உண்ண கூறிய பற்களும் - தாவர உணவு உண்ண தட்டையான பற்களும் கொண்டவன் மனிதன். நீங்கள் தாவர உண்ணிகளான ஆடு - மாடு - போன்ற கால்நடைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவைகள் தாவர உணவு உண்ணுவதற்கு ஏற்றவாறு தட்டையான பற்களை மாத்திரம் கொண்டுள்ளதை அறியலாம். அதுபோல மாமிச உண்ணிகளான சிங்கம் - புலி - சிறுத்தை போன்றவைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவைகள் மாமிச உணவு உண்ணுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறிய பற்களை மாத்திரம் கொண்டுள்ளதை அறியலாம். அது போல நீங்கள் மனிதனுடைய பற்களின் அமைப்பை ஆராய்ந்து பார்த்தால் - மனிதர்கள் மாமிச உணவை உண்ணுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறிய பற்களையும் - தாவர வகை உணவுகளை - உண்ணுவதற்கு ஏற்றவாறு தட்டையான பற்களையும் கொண்டவராக காணலாம். மனிதர்கள் தாவரவகை உணவுகளை மாத்திரம்தான் உண்ண வேண்டும் என்று இறைவன் எண்ணியிருந்தால் - மனிதர்களை - இறைவன் மாமிச உணவை உண்ணுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறிய பற்களை கொண்டவர்களாக ஏன் படைத்திருக்க வேண்டும்?. மாமிச உணவையும் - தாவர வகை உணவையும் உண்ண வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இறைவன் மனிதர்களுக்கு கூறிய பற்களையும் தட்டையான பற்களையும் படைத்திருக்கிறான்.

மறுப்புரை:

சரியாகச் சொன்னீர்கள், நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல மனிதன் இப்பூமிக்கு வந்தநாளின் தொடக்கத்தில் மிருகங்களை

வேட்டையாடிதான் உண்டான் என்பதனை முதலிலேயே கூறிவிட்டேன். ஆனால் மனிதனுக்கு இப்போதும் கூறிய பற்கள் உள்ளதாக கூறுவது மிகத்தவறு. நம்மால் ஏதேனும் ஒரு மிருகத்தை கத்தியை பயன்படுத்தாமல் பற்களால் கடித்து அதன் தோலை கிழிக்கமுடியுமா? நீங்கள் கூறும் அந்த

கூறான இரண்டு பற்கள் தற்போதும் உள்ளது, எப்படியெனில் அதுவும் மற்ற பற்களை போல சமமாக உள்ளது, அதன் இயல்பு தன்மையை இழந்து காணப்படுகிறது. முன்புள்ள மனிதனுக்கு இந்த இரண்டு பற்களும் மற்ற பற்களை விட பெரிதாக இருக்கும். எனவே இறைவன் தட்டையான பற்களைக்கொண்டே மனிதனை தற்போது படைத்துக்கொண்டிருக்கின்றான் என்பதனை அறிந்து அதற்கேற்றாற்போன்று வாழ்ந்தால் நன்று.

ஜாகிர் நாயக்:

மனித செரிமான அமைப்பு மாமிச வகை உணவுகளையும் தாவர வகை உணவுகளை செரிமானம் செய்வதற்கு ஏற்றதாக உள்ளது.

-- தொடரும் --

புத்தம் பௌத்தமும் அறிவியலும்

பௌத்த சமயம் அறிவியல் பூர்வமானதா?

இவ்வினாவுக்கு விடை அளிக்குமுன் அறிவியல் என்னும் பொருள்படும் 'science' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லை விவரிப்போம். மேற்படி சொல் ஆங்கில அகராதியின்படி 'ஒரு முறைப்படுத்தப்படும் அறிவு; அவ்வறிவு பார்த்து, ஆய்ந்து அதன் உண்மைகளை இயற்கை நியதிகளுக்கு ஏற்ப விவரித்தல். அந்த அறிவின் கிளை. எப்பொருளையும் சரியான முறையில் படித்தறிந்து கொள்ளல்'.

ஒரு சில பௌத்தக் கோட்பாடுகள் இவற்றில் அடங்கா. ஆனால், பௌத்தப் போதனையின் மையமான நான்கு பேருண்மைகள் இவற்றில் நிச்சயமாக அடங்கும். முதல் பேருண்மையான துக்க அனுபவத்தை ஆய்ந்து, அளந்து அனுபவித்து விவரிக்கலாம். இரண்டாவது பேருண்மையான துக்க உற்பவம், அந்த உற்பவத்துக்குக் காரணமான பேராசை, அதுவந்த விதம் முதலியவற்றையும் அளந்து அனுபவித்து விவரிக்கலாம். அதனைச் சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளாகவோ, புராணிகமுறையிலோ விவரிக்க முயலவில்லை. மூன்றாவது பேருண்மை துக்க நிவாரணம். துக்கத்தை ஒரு பராசக்தியாலோ அல்லது நம்பிக்கையாலோ நீக்கி விட முடியாது. துக்கம் தோன்றுவதற்கான காரணத்தை நீக்கினாலே போதும். இது வெளிப்படை யான உண்மை.

நான்காவது பேருண்மையான துக்க நிவாரண மார்க்கம். இதிலும் சித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் ஒன்றுமில்லை. குறிப்பிட்ட வழிகளிலே நடந்தால் துக்கத்தை ஒழிக்கலாம். இந்த நடத்தையை அறிவியல் பூர்வமாக ஆய்வு செய்யலாம். பௌத்தம் மேன்மையான நிலைகளை அறிவியல் முறையில் விவரிக்கிறது. இயற்கை விதிகளுக்கேற்ப, துக்கம் எப்படி ஏற்படுகிறது, அதனை எப்படி ஒழிப்பது, போன்றவற்றை விவரிக்கின்றது. இவையனைத்தும் அறிவியல் பூர்வமானவையே! மேலும், புத்த பெருமான் நம்மை எதையும் கண்மூடித்தனமாக நம்ப

வேண்டாமென்கிறார். கேள்வி கேட்டு, ஆராய்ந்து, விசாரித்து, நமது சொந்த அனுபவத்தைக் கொண்டே ஒரு முடிவெடுக்கச் சொல்கிறார். புத்தபெருமான் கூறுவதாவது:

"ஒரு பழக்கத்தைப் பார்ப்பதாலோ, வழக்கமாக நடந்து வருகிறது என்பதாலோ, வதந்திகளாலோ, புனிதநூல்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்பதாலோ, செவிவழிக் கதைகளாலோ, தர்க்க வாதங்களாலோ, ஓரஞ்சேர்ந்த வாதத்தாலோ, அல்லது மற்றவர் பார்த்துச் சொன்னார் என்பதற்காகவோ, அதைக் கூறியவர் நமது ஆசிரியர் என்பதாலோ பின்பற்றாமல், உனக்கு அது நன்மை பயக்கும் என்று தெரிந்து, மற்றவர்களால் குறைகூற முடியாதென்பதையறிந்து, அறிஞர்களால், அது போற்றக்கூடியது, அதை அனுபவிக்கும் போது அது மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியது என்பது தெரிந்தால், அதனைப் பின்பற்று!" என்கிறார்.

இதிலிருந்து பௌத்தம் அறிவியலையே அடிப்படையாகக் கொண்டது இல்லையென்றாலும், பௌத்தச் சமயத்துக்குப் பலமான அறிவியல் தாக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். மற்றச் சமயங்களை விடப் பௌத்தத்தில் அறிவியல் தாக்கம் அதிகமிருக்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற அறிவியல் அறிஞரான ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் பௌத்தம் பற்றிக் கூறியதாவது:

"எதிர்காலச் சமயம் அண்டங்களுக்கெல்லாம் பொதுவான ஒரு சமயமாக இருக்கும். எது மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதை ஒழித்து, மறுக்க முடியாத சித்தாத்தங்களை ஏற்று, கடவுள், மதம் பற்றிய ஆராய்ச்சியைச் சரிவரச் செய்து, இயற்கை நியதிகளையும் ஆன்மீகத்தையும் உள்ளடக்கி, எல்லாவற்றையும் ஆய்ந்து அனுபவித்து, இயற்கை, சமயம் இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்து, அர்த்தமுள்ள ஒற்றுமையை உண்டாக்குகிறதோ அதுவே, அப்படிப்பட்ட சமயமே, எதிர்காலத்துக்கேற்ற சமயமாகும். இப்படிப்பட்ட விளக்கத்துக்குப் பௌத்த சமயமே பதிலளிக்கிறது. நவீன கால அறிவியல் தேவைக்கு அப்படி ஒத்துவரும் சமயம் பௌத்த சமயமேயாம்."

சமணம்

சமண அவதூறுகள் - இரா.பானுகுமார்-சென்னை (தொடர்ச்சி-2)

சமணர்கள் எழுதிய நூற்கள் அழிக்கப்பட்டன. அவர்களுடைய நூற்கள் பிற சமய நூற்கள் ஆக்கப்பட்டன. அருகக் கடவுள் வாழ்த்து விநாயகர் வாழ்த்தாக மாற்றப்பட்டது. அருகன் கோயில்கள் சைவ, வைணவ கோயில்கள் ஆயின. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால்? அதாவது, வேதமதம், சமணத்தை அழிக்க சைவமதத்தை கூட்டு சேர்த்துக் கொண்டது என்று சொன்னேன். இல்லையா?

சமணம் வீழ்ந்ததும், வேதமதம் சைவத்தை அழித்தது. சைவ வேளாளர்கள் தாழ்ந்துப் போனார்கள். சைவர்கள் நிறுவகித்து வந்த கோயில்கள் வேதமதத்தினர் தம் வசப்படுத்தினார்கள். சைவ வேளாளர்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, அவர்கள் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு துரத்தப்பட்டார்கள். உதாரணம்: சிதம்பரம் கோயில்.

சரி. விடயத்திற்கு வருவோம். சமணத்தைப் பற்றிய அவதூறுகள் என்னென்ன? அவைகள் உண்மைதானா? அதற்கு ஆதாரம் என்ன? போன்ற கேள்விகளுக்கு விடைக்காண முயல்வது தான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சமண மதம் நாத்திக மதம் - அவதூறு ஒன்று!

சமண மதம் நாத்திகமா?

இந்த கேள்வியை தற்போதைய வலைஞர்களை கேட்டால் பெரும்பாலோர் நாத்திகம் என்றுதான் பதில் அளிப்பார்கள். அவர்களைச் சொல்லி குற்றமில்லை. நடைபெற்று வந்த பிரசாரத்தின் வலு அப்படி.

சமணம் ஆத்திகமே!

சமணம் இறைவனை, இறைமையை

(இறைத்தன்மை) ஏற்றுக்கொள்ளும் மதமே. அவ்வகையில் அது ஆத்திக மதமே! சமணம் உயிரின்பால் பட்டது என்பதை முன்னமே சொன்னேன். எந்த ஒரு ஆன்மாவும் சுயரூபத்தில் இறைவன்தான். ஆனால், அவைகள் வினைத்துகள்களால் அழுத்தப்பட்டு தன்னிலை மறந்து மடமையில் ஆழ்ந்திருகின்றன. எந்த ஒரு ஆன்மாவும் முயன்றால் இறைவனாக முடியும்.

"தன்னில் பிறிதில்லை தெய்வம் நெறிநிற்பில் ஒன்றானும் தான்நெறி நில்லானேல் - தன்னை இறைவனாச் செய்வானும் தானேதான் தன்னைச் சிறுவனாச் செய்வானும் தான்" - அறநெறிச் சாரம் (77)

ஆனால், அது கர்த்தா வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அஃதாவது, இவ்வுலகை யாரொருவரும் படைத்திலர்; யாரொருவரும் காப்பவரும் அல்லர்; யாரொருவரும் அழிப்பவரும் அல்லர். சற்று பொறுங்கள். கர்த்தா வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா? அப்படியானால், அது நாத்திக மதம்தானே? என்று யாராவது கேட்டலாம்.

இந்தியச் சமயங்கள் தவிர வேறு எந்த சமயமும் இக்கேள்வியை கேட்டிருந்தால் யான் நாத்திக மதம் என்றுதான் கூறியிருப்பேன். ஏன்னென்றால் அவர்கள் கூற்றுப்படி கர்த்தா வாதத்தை ஏற்காத எந்த மதமும் நாத்திகம்தான். ஆனால், இந்திய மதங்களைப் பொருத்தவரை நாத்திகம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இந்தியப் பழஞ்சமயங்களில் சரிபாதி நாத்திக சமயங்கள்தான். தெரியாதவர்கள், தெரிந்தவர்களை கேட்டு தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள் :-)

-- தொடரும் --

கடவுளைத் தேடி....

தி.ம.இராமலிங்கம்

தொடர்ச்சி - 05

ஆதிநாதர் சற்றே திகைத்து நின்றார்!
கடவுளைத் தேடுகிறானா?
கடவுளை என்று எனக்கு எதுவும் தெரியாதே!
தம்பி... கடவுளை என்பது என்ன?
கடவுளை என்பதல்ல ஐயா.... அது கடவுள்!
சரி... கடவுள் என்பது என்ன தம்பி?
அதைத்தானே உங்களிடம் கேட்கிறேன்!
இவ்வுலகைப் படைத்து அதில்
நம்மையும் படைத்த கர்த்தா மூர்த்தியை
கடவுள் என்பதாக சொல்வார்கள்!
தாங்கள் அவரை அறிந்திருக்கிறீர்களா?
தம்பி... கடவுள் என்பவரை
என் நெஞ்சம் நினைத்ததில்லை
என் மக்கள் கண்டதில்லை
இவ்வுலகம் படைக்கப்பட்டது மில்லை
இவ்வுயிருக்கு உரிமை உடையோரு மில்லை
காலம் போன்று இவ்வுலகமும்
ஆதி அந்தமில்லாமல் ஆடுகிறது!
அதில் சீவனும் அசீவனும் தவிர
வேறு காண்பதற்கு எதுமில்லை!
உயிரும் உயிரற்றதும் இரண்டும்
நிலையானவை அழிவற்றவை!
இவைகளைத் தாண்டியதோர்
கடவுள் இருப்பானேன்?
கற்பனை செய்வானேன்?
பல அணுக்களின் கூட்டமே
சீவனும் அசீவனும் ஆகும்!
அணுக்கள் பிரியும் போது

அழிவுண்டாகிறது என்கிறோம்!
அழிவென்பது முற்றிலு மில்லை
அதுவொரு உரு மாற்றமே!
நாமும் இந்த உலகமும்
அணுக்களின் செயல்களே!
அணுக்களின் அசைவிற்கு
ஆடுகிறது பிரபஞ்சம்!
இதில் கடவுள் எனப்படுவார்
கருத்திலும் இல்லை தம்பி!
ஐயா... ஆதிநாதரே...
அவனன்றி அந்த அணுவும் அசையாதே!
அசைவிற்கு காரணம் கடவுளன்றோ!
கடவுளை அறியாது காருண்யம் பேசும்
நடத்தையால் நன்மை தான் உண்டோ?
அவனென்று எவனுமில்லையப்பா!
அப்படி இருந்தாலும் அவன்
அசைவிற்கும் காரணமந்த அணுதானப்பா!
அணு இல்லாது எதுவுமில்லை
அணுவே அனைத்திற்கும் எல்லை!
அணுவின் அசைவை அணுவே அறியும்!
அணுவின் ஆற்றல் அறியா பேதையப்பா நீ!
அணுவின் ஆற்றல் பெரியதப்பா!
ஆக்கமும் அழிவும் அணு தானப்பா!
பிறப்பும் இறப்பும் அணு தானப்பா!
அசைக்கும் திறனும் அணு தானப்பா!
அசைந் தாடுவதும் அணு தானப்பா!
அணு விரதம் கொள்க! அணுவே எல்லாம் என்க!
அன்பெனும் அணுவாய் அமைந்த சீவன்கள்
ஒன்றோடு ஒன்று சீவதயவை காண்பிக்க

பண்போடு பாசம் இருந்தால் போதும்பா!
 சீவன்கள் இன்புற்று இந்நிலத்தே வாழும்பா!
 காருண்யம் பேச கடவுள் கதை ஏனப்பா!
 உயிர்க் காதல் ஒன்றே போதும்பா!

அணுவினை இல்லை என்பார் உளரோ?
 உயிரினை இல்லை என்பார் உளரோ?
 அணுவின் இன்பம் உயிரானது
 உயிரின் இன்பம் அணுவானது

இவை இரண்டின் இன்பமும் உலகானது
 உலகத்தின் இன்பம் இவைகளுக்கானது
 கலியுகம் வர உள்ளது என்பதைக்
 குறிக்கவே நீயும் இங்கு வந்தாயோ?
 கடவுள் என்ற கற்பனையைத் தந்தாயோ?
 இப்பிரபஞ்ச அண்டம் முழுதும்
 நமை அன்றி யாருமில்லை...
 அணு அன்றி ஏதுமில்லை... விடைபெறுகிறேன்.

கலியுகக் கதாநாயகனாம் கடவுளை
 கருதாத கருணை கொள்கையர்
 ஆதிநாதரிடம் நானும் விடைபெற்றேன்!

நான் தேடி வந்த கடவுள்
 ஆதிநாதரிடம் அகப்படவில்லை...
 ஆகையால்...

கடவுளைத் தேடி காலத்தால் இன்னும்
 பின்னோக்கி செல்கின்றேன்...

நாடு என்று ஒன்றில்லாமல்
 உலகமெல்லாம் காடாக உள்ளது!
 ஓங்கி வளர்ந்த ஆதி மனிதர்கள்
 ஓய்யாரமாய் ஓடி ஆடுகிறார்கள்...
 காருண்யம் என்பதை அறியாது

கானக உயிர்களைக் கொன்று
 உணவாக்கிக் கொண்டு உறவாடுகிறார்கள்!

ஓ... எனதருமை மக்களே...
 கடவுளைத் தேடி நான் உங்களிடம்
 வந்துள்ளேன்...
 கடவுளை அறிந்தார் இங்கு உண்டோ?

எனது ஓலம் கேட்டு
 உணவு கண்ட காக்கைகள் போல்
 கூடியது கூட்டம்...

கூட்டத் தலைவன் பேசினான்...
 எங்கள் கடவுள் சாமி இதுதான் பாரீர்...
 நெருப்பும் பாம்பும் இடியும் மின்னலும்
 நாங்கள் வணங்கும் கடவுள் தானே...
 எங்கள் உயிரைப் பறிக்கும்
 சக்தியுடைய எதுவும் கடவுள்தானே...

உயிர் பயத்தால் உண்டான
 கடவுள் உறவுகள் இவைகள்...
 உயிர் இன்பத்தால் உண்டாகும்
 கடவுள் உறவினை அறியாத
 ஆதி மனிதர்கள் இவர்கள்...
 கடவுள் நிலை அறியாது
 கடின மனத்துடன் நடைபயின்று
 அன்றைய மனிதர்கள் வழிபட்ட
 இவர்களின் கடவுள்கள் இன்றும்
 நம்மிடையே வெளிப்பட்டு இருப்பதை
 நினைக்கையில் அதிசயிக்கிறோம்!

ஆதி மனிதர்களுக்கு நன்றி
 சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து
 விடை பெற்றேன்.

கடவுளை அறிந்தோரிடமிருந்தே
 கடவுளை அறிந்துக்கொள்ளாதல்
 நன்று என்று நினைந்து நான்
 மீண்டும் முற்கால மக்களிடமிருந்து
 பிற்கால மக்களிடமே வருகிறேன்...

ARUTPERUMJOTHI
THANIPERUGKARUNAI

ARUTPERUMJOTHI
ARUTPERUMJOTHI

பேருபதேசம் TOPMOST ADVISE

(Tamil to English Translator T.M.Ramalingam)

— continues.....

In addition, in Shiva, Vishnava and other religious are all indicate as a conventional term of the truth of God. That indicates also not make the clear. Sivayanama and Namasivaya, like these types of many more sounds to compute One Two Three Five Six Eight Ten Thirty-three Thirty-five Thirty-six Twenty-four and so on the measurements of mantras are fixed and pass currently in use. The meanings of these mantras are more expandable. So, our target is end of the soul profit only, nothing to others. Here of the people are not discussion to Heaven and Hell.

சுவர்க்க நரக விசாரமுள்ளவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி பலவகைச் சாதனங்களைச் செய்து அற்ப பிரயோஜனத்தைப் பெற்று, முடிவில் தடைப்பட்டுத் திருவருட்டுணையால் கருணை நன் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டு, பின் முடிவான சித்தி இன்பத்தைப் பெறுவார்கள். அஃது அருமை.

Heaven and Hell discussion holders are they taken a self effect and perform the many more practices and they got the little profit. They are disqualified in the end of the final step. But they are taken to well effect with God grace, and then they will get a final delight. That is preciousness.

இத் தருணம் ஆண்டவர் எல்லாவற்றையும் நீக்கி எல்லோரும் மேலான இன்பத்தை அடையும் பொருட்டு, முடிவான இன்பானுபவத்திற்குச் சாதக

சகாயமான திருவருள் மகாவாக்கியத் திருமந்திரத்தை - தமது உண்மையை வெளிப்படக் காட்டும் மகாமந்திர வாக்கியத்தை - எனக்கு வெளியிட்ட அவ்வண்ணம், எனது மெய்யறிவின்கண் அனுபவித்தெழுந்த - உண்மையறிவனுபவானந்த இன்பத்தை நீங்கள் எல்லவரும் என்போல் ஐயம் திரிபு மயக்கம் இன்றி அடைய என்னுள்ளே எழுந்து பொங்கிய ஆன்ம நேய உரிமைப்பாட்டுரிமையைப் பற்றிக் குறிப்பித்தேன்; குறிப்பிக்கின்றேன்; குறிப்பிப்பேன். நமது ஆண்டவர் கட்டளையிட்டது யாதெனில்: நமக்கு முன் சாதனம் கருணையானதினாலே, ஆண்டவர் முதற்சாதனமாக

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ் ஜோதி

என்னும் திருமந்திரத்தை வெளிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டார்.

In this time God is remove the all of things and the intension of attain highly delight to all of human beings, divine grace to make a great sentence as noble mantra for assist and success way to achieve the final delight – the sentence of noble mantra have to expose secrets of his nature – as per structure had explore from myself – appear on experience during in my real wisdom – as per myself you and all to attain the real wisdom experienced delight without any doubt, alternation and spiritual ignorance.

-- தொடரும் --